

เอกสารคำอธิบาย

เป้าหมาย (Objective) และ
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results)
ของ แผนด้านวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ
พ.ศ. 2566-2570
ฉบับปรับปรุง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

สำหรับใช้ในการปรับปรุงคำรับรองและคำของบประมาณของ
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 และ พ.ศ. 2570

เอกสารคำอธิบาย

เป้าหมาย (Objective) และผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results) ของ
แผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ
พ.ศ. 2566-2570

ฉบับปรับปรุง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

สำหรับใช้ในการปรับปรุงคำรับรองและคำของบประมาณของ
กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 และ พ.ศ. 2570

กันยายน 2568

สำนักยุทธศาสตร์แผน ติดตามและประเมินผล (F1)
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สทสว.)

คำนำ

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่ออธิบายและขยายความเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results) ของแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ พ.ศ. 2566-2570 ฉบับปรับปรุง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 โดยมุ่งเน้นการอธิบายความหมายของคำเฉพาะต่าง ๆ รวมถึงรายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คำอธิบายคำสำคัญของ OKRs วิธีการคำนวณและวัดผล และข้อมูลฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยบริหารและจัดการทุน (PMUs) หน่วยงานและภาคีร่วมขับเคลื่อนต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนด้าน ววน. พ.ศ. 2566-2570 มีความเข้าใจที่ตรงกัน ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานให้สามารถสนองตอบต่อเป้าหมาย ได้ดียิ่งขึ้น สำหรับความหมายของคำเฉพาะต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในเอกสารฉบับนี้ ส่วนหนึ่งนำมาจากคำนิยาม ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้กำหนดไว้แล้ว ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีบางส่วนที่ได้กำหนดขึ้นใหม่ เพื่อใช้เฉพาะในบริบทนี้เท่านั้น โดยไม่ได้มีเจตนาที่จะกำหนดให้เป็นคำนิยามสำหรับใช้เป็นการทั่วไป

สำนักยุทธศาสตร์แผน ติดตามและประเมินผล (F1)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

สารบัญ

ยุทธศาสตร์ที่ 1

5-40

การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
ให้มีความสามารถในการแข่งขันและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน พร้อมสู่นาคต
โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 2

41-129

การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหาท้าทาย
และปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3

130-153

การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้าที่ก้าวหน้าล้ำยุค
เพื่อสร้างโอกาสใหม่ และความพร้อมของประเทศไทยในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 4

154-187

การพัฒนากำลังคนและสถาบันด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้เป็นฐานการขับเคลื่อน
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน โดยใช้วิทยาศาสตร์
การวิจัยและนวัตกรรม

แผนงาน P24

188-192

แก้ไขปัญหาและตอบสนองภาวะวิกฤติเร่งด่วนของประเทศ

แผนงาน P25

193-196

พัฒนาความเข้มแข็งและประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์ วิจัย
และนวัตกรรม และขับเคลื่อนการดำเนินงานของแผนด้าน ววน. พ.ศ. 2566-2570

ยุทธศาสตร์ที่ 1

การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่า
และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ให้มีความสามารถในการแข่งขัน
และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน พร้อมสู่อนาคต
โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

**พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-
เศรษฐกิจสีเขียว Bio-Circular-Green Economy: BCG
ในด้านการแพทย์และสุขภาพ ให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง
มีความยั่งยืนและเพิ่มรายได้ของประเทศ**

- O1 P1: ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตสำคัญของอาเซียนสำหรับวัคซีน ยา สารสกัดสมุนไพร และวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือแพทย์และบรรจุภัณฑ์ขั้นสูง รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) รวมถึงชีววัตถุ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ลดการนำเข้า และสามารถส่งออกได้ โดยการใช้ผลงาน วิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- O2 P1: ประเทศไทยสามารถยกระดับในการให้บริการจีโนมิกส์และการแพทย์แม่นยำ สามารถให้บริการ กับผู้รับบริการในสถานพยาบาลในประเทศ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

KR1 P1

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ประเทศไทยสามารถผลิตวัคซีนโควิด-19 ที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทย มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมและสามารถใช้ได้จริงในการให้บริการภายในปี 2566 และพัฒนาต่อยอดอย่างต่อเนื่องทุกปี (1 รายการ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR1 P1 เป็นตัวเดียวกันกับ KR1 F1

คำอธิบายคำสำคัญ

มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล ในที่นี้ หมายถึง วัคซีนผ่านการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา (อย.) แล้ว

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนวัคซีนป้องกันโควิด-19 ที่พัฒนาโดยคนไทยและผลิตได้ภายในประเทศไทย และผ่านการขึ้นทะเบียน กับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วง ปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ยังไม่มีวัคซีนโควิด-19 ที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทยและผ่านการขึ้นทะเบียน

KR2 P1

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ประเทศไทยมีผลิตภัณฑ์วัคซีนประเภทอื่น ๆ นอกเหนือจากวัคซีนโควิด-19 ที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทย มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (1 รายการ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR2 P1 เป็นตัวเดียวกันกับ KR2 F1

คำอธิบายคำสำคัญ

ผลิตภัณฑ์วัคซีนประเภทอื่น ๆ ในที่นี้ หมายถึง วัคซีนสำหรับการป้องกันโรค (Preventive Vaccine)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนวัคซีนป้องกันโรคอื่น ๆ ที่พัฒนาโดยคนไทยและผลิตได้ภายในประเทศไทย และผ่านการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P1

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายของผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) รวมถึงชีววัตถุ ที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทย มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (2,000 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
2. KR3 P1 เป็นตัวเดียวกับกับ KR1 F2

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ชีววัตถุ ในที่นี้ หมายถึง ยาชีววัตถุ (Biopharmaceuticals) ผลิตภัณฑ์โลหิต (Blood Products) และวัคซีนสำหรับการรักษา (Therapeutic Vaccines)
2. มูลค่าการขาย ในที่นี้ หมายถึง รายรับ (Revenue) ที่เกิดจากการขายผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) * รวมถึงชีววัตถุ และการให้บริการทางการแพทย์ด้วยผลิตภัณฑ์ ATMPs ที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทย และได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3. มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล ในที่นี้ หมายถึง ผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) รวมถึงชีววัตถุ ผ่านการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานกำกับดูแลในประเทศไทยหรือหน่วยงานกำกับดูแลในประเทศพัฒนาแล้ว ทั้งนี้ โดยทั่วไปหน่วยงานกำกับดูแลในประเทศไทยได้อ้างอิงมาตรฐานตามแนวทางของหน่วยงานกำกับดูแลด้านยาแห่งสหภาพยุโรป (EMA)
(ที่มา: ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข)

หมายเหตุ

1. Vaccine ในแผนงาน F2 จะเกี่ยวข้องกับ Therapeutic Vaccines เท่านั้น ซึ่งรับผิดชอบโดย บพข. และ TCELS เนื่องจาก Prevention Vaccines จะอยู่ในแผนงาน F1 ซึ่งรับผิดชอบโดย NVI
2. ในปี พ.ศ. 2568 ราชบัณฑิตยสภา ได้บัญญัติศัพท์ภาษาไทยในทางเภสัชศาสตร์ ของคำว่า ATMPs หรือ Advanced Therapy Medicinal Products เป็นผลิตภัณฑ์ยาเพื่อการบำบัดรักษาขั้นสูง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายของผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) รวมถึงชีววัตถุ และการให้บริการทางการแพทย์ด้วยผลิตภัณฑ์ ATMPs ที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทย และผ่านการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P1

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ประเทศไทยมีการให้บริการการแพทย์ จีโนมิกส์และการแพทย์แม่นยำ ที่มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (10 รายการ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

1. การแพทย์จีโนมิกส์ หรือการแพทย์แม่นยำ หมายถึง แนวทางการดูแลผู้ป่วย โดยประยุกต์ใช้ข้อมูลด้านพันธุกรรม สภาพแวดล้อม และวิถีชีวิต ที่จำเพาะต่อผู้ป่วยแต่ละคนมาประกอบในการวินิจฉัย และเลือกการรักษาที่ตรงจุดและเหมาะสมที่สุดสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย

(ที่มา: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.))

2. มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล ในที่นี้ หมายถึง บริการการแพทย์จีโนมิกส์และการแพทย์แม่นยำ ที่ผ่านมาตรฐาน ISO ที่เกี่ยวข้อง อาทิ มาตรฐาน ISO 9001 ระบบบริหารคุณภาพ, มาตรฐาน ISO 15189, 15190, 13485, 14971, 27001 ความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศ, ระบบบริหารคุณภาพห้องปฏิบัติการ เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบริการการแพทย์จีโนมิกส์และการแพทย์แม่นยำ ที่พัฒนาโดยคนไทยและผลิตได้ภายในประเทศไทย และผ่านการรับรองมาตรฐานสากล โดย หน่วยรับรอง (Certified Body) เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR5 P1

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายยา สารสกัดจากสมุนไพรที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทยเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (500 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

- ยา ในที่นี้ หมายถึง ยาใหม่ (New Drugs) ยาสามัญ (Generic Drugs) ยาต้นแบบ (Originator Products) ยาที่พัฒนาจากสมุนไพร (Herbal Medicine) รวมถึงสารออกฤทธิ์ทางเภสัชกรรม (Active Pharmaceutical Ingredients, API) และสารช่วยทางเภสัชกรรม (Excipients)
- สารสกัดจากสมุนไพร ในที่นี้ หมายถึง สารสกัดที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพ แบบที่ใช้สำหรับทางการแพทย์ (Medical grade) รวมถึงผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพที่อ้างอิงความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (ค3) และเวชสำอางค์สมุนไพร (ค4) ที่มีสารสกัดจากสมุนไพรเป็นองค์ประกอบหลัก
- ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพที่อ้างอิงความรู้ทางวิทยาศาสตร์ (ค3) หมายถึง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพที่ต้องใช้ข้อมูลสนับสนุนทางด้านวิทยาศาสตร์ เช่น ข้อมูลที่ปรากฏในวารสารทางวิชาการ ข้อมูลการศึกษาด้านความปลอดภัย ข้อมูลการศึกษาวิจัยทางคลินิก
- เวชสำอางค์สมุนไพร (ค4) หมายถึง ผลิตภัณฑ์สมุนไพรจากสมุนไพรที่มุ่งหมายสำหรับใช้ทา ภู นวด โยคะ ฟัน หยอด ใส อบ หรือกระทำด้วยวิธีอื่นใดกับส่วนภายนอกของร่างกายมนุษย์ รวมถึงฟันและเยื่อช่องปาก เพื่อให้เกิดผลต่อสุขภาพ หรือการทำงานของร่างกายให้ดีขึ้น เสริมสร้างการทำงานของร่างกายให้อยู่ในสภาพดี
(ที่มา: พรบ.ผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562)
- มูลค่าการขาย ในที่นี้ หมายถึง รายรับ (Revenue) ที่เกิดจากการขายยา สารสกัดจากสมุนไพรที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทย

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายของยา และสารสกัดจากสมุนไพร ที่พัฒนาและผลิตในประเทศไทย และผ่านการขึ้นทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR6 P1

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์และบรรจุภัณฑ์ขั้นสูงที่เป็นนวัตกรรมระดับสูงและมูลค่าสูง มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล และจำหน่ายในต่างประเทศเพิ่มขึ้น หรือสามารถทดแทนการนำเข้า โดยการใช้ผลงานวิจัยองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (25 รายการ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR6 P1 เป็นตัวเดียวกันกับ KR3 F2

คำอธิบายคำสำคัญ

- วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์ ในที่นี้ หมายถึง
 - เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องกล วัสดุที่ใช้ใส่เข้าไปในร่างกาย น้ำยาที่ใช้ตรวจในหรือนอกห้องปฏิบัติการ ผลิตภัณฑ์ ซอฟต์แวร์ หรือวัตถุอื่นใด ที่ผู้ผลิตหรือเจ้าของผลิตภัณฑ์มุ่งหมายเฉพาะสำหรับใช้อย่างหนึ่งอย่างใดกับมนุษย์หรือสัตว์ ไม่ว่าจะใช้โดยลำพัง ใช้ร่วมกันหรือใช้ประกอบกับสิ่งอื่นใด
 - วินิจฉัย ป้องกัน ติดตาม บำบัด บรรเทา หรือรักษาโรค
 - วินิจฉัย ติดตาม บำบัด บรรเทา หรือรักษาการบาดเจ็บ
 - ตรวจสอบ ทดแทน แก้ไข ดัดแปลง พยุง หรือ ค้ำจุน ด้านกายวิภาคหรือกระบวนการทางสรีระของร่างกาย
 - ประคับประคองหรือช่วยชีวิต
 - คุมกำเนิดหรือช่วยการเจริญพันธุ์
 - ช่วยเหลือหรือช่วยชดเชยความทุพพลภาพหรือพิการ
 - ให้ข้อมูลจากการตรวจสิ่งส่งตรวจจากร่างกาย เพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์หรือการวินิจฉัย
 - ทำลายหรือฆ่าเชื้อสำหรับเครื่องมือแพทย์
 - สิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ที่มุ่งหมายเฉพาะให้ใช้ร่วมกับเครื่องมือแพทย์ เพื่อช่วยหรือทำให้เครื่องมือแพทย์นั้นสามารถใช้งานได้ ตามวัตถุประสงค์ที่มุ่งหมายของเครื่องมือแพทย์ตามข้อ 1 (ที่มา: อ้างอิงจาก พรบ. เครื่องมือแพทย์ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2562)
- บรรจุภัณฑ์ขั้นสูง ในที่นี้ หมายถึง บรรจุภัณฑ์สำหรับผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ที่ต้องผ่านการฆ่าเชื้อให้มีมาตรฐานความปลอดภัย และรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์นั้น ๆ ให้มีประสิทธิภาพในการใช้งาน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือแพทย์และบรรจุภัณฑ์ขั้นสูงที่ใช้ทางการแพทย์ ที่พัฒนาโดยคนไทยและผลิตได้ภายในประเทศไทย ซึ่งได้รับการขึ้นทะเบียนจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) และ/หรือ ได้รับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ในต่างประเทศเรียบร้อยแล้ว และสามารถสร้างรายได้ให้แก่ผู้ผลิตจากการจำหน่ายในประเทศ และ/หรือ ต่างประเทศ หรือสามารถทดแทนการนำเข้า ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR7 P1

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการวิจัย พัฒนาวัคซีน และผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการผลิตวัคซีน ในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชน เพิ่มขึ้น (300 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR7 P1 เป็นตัวเดียวกันกับ KR3 F1

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผู้เชี่ยวชาญ ในที่นี้ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้และทักษะ โดยผ่านการอบรมหลักสูตรและได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ* ซึ่งมีความเชี่ยวชาญใน แต่ละด้าน ดังต่อไปนี้
 1. ด้านการผลิต
 2. ด้านการควบคุมคุณภาพ
 3. ด้านการวิจัยทางคลินิก
 4. ด้านการจัดทำเอกสารขึ้นทะเบียน

สถาบันที่น่าเชื่อถือ* ในที่นี้ หมายถึง สถาบันที่ได้รับการรับรองมาตรฐานหรือการยอมรับในระดับสากลหรือระดับชาติ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในด้านความเชี่ยวชาญ ความโปร่งใส และการปฏิบัติงานตามหลักวิชาชีพ เช่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.), Contract Research Organization (CRO) เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย พัฒนาวัคซีน และ/หรือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตวัคซีนในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2564

บุคลากรด้านวัคซีนมีจำนวน 353 คน ประกอบด้วย

1. ด้านการผลิตตามแพลตฟอร์ม 334 คน
2. ด้านการประกันและควบคุมคุณภาพ 10 คน
3. ด้านการทดสอบในสัตว์ทดลอง 9 คน

ที่มา: รายงานการวิเคราะห์อัตรากำลังและความต้องการพัฒนาบุคลากรด้านวัคซีน พ.ศ. 2564, สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (NVI)

KR8 P1

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการวิจัย พัฒนาผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) รวมถึงชีววัตถุ และผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการผลิตผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) รวมถึงชีววัตถุ ในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชน เพิ่มขึ้น (200 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR8 P1 เป็นตัวเดียวกันกับ KR2 F2

คำอธิบายสำคัญ

1. ผู้เชี่ยวชาญ ในที่นี้ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้และทักษะ โดยผ่านการอบรมหลักสูตรและได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ* ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้
 1. ด้านการวิจัยและพัฒนา
 2. ด้านการวิจัยทางคลินิก
 3. ด้านการผลิตหรือควบคุมคุณภาพ
 4. ด้านการจัดทำเอกสารขึ้นทะเบียน
 5. ด้านวิทยาศาสตร์การกำกับดูแล (Regulatory Science)

คำอธิบายคำสำคัญ

* สถาบันที่น่าเชื่อถือ ในที่นี้ หมายถึง สถาบันที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน หรือการยอมรับในระดับสากลหรือระดับชาติ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในด้านความเชี่ยวชาญ ความโปร่งใส และการปฏิบัติงานตามหลักวิชาชีพ เช่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์, สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.), Contract Research Organization (CRO) เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย พัฒนาผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) รวมถึงชีววัตถุ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (ATMPs) รวมถึงชีววัตถุในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

**พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-
เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG)
ในด้านเกษตรและอาหารให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง
มีความยั่งยืนและเพิ่มรายได้ของประเทศ**

- O1 P2: ประเทศไทยยกระดับการผลิตและการส่งออก Functional Ingredients, Functional Food, Novel Food ซึ่งใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรในประเทศ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจ BCG
- O2 P2: มูลค่าการส่งออกอาหารและผลไม้ไทยคุณค่าสูงเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจ BCG
- O3 P2: มูลค่าการส่งออกของผลิตผลทางการเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจ BCG

KR1 P2

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายและมูลค่าการส่งออกของผลิตภัณฑ์ Functional Ingredients, Functional Food และ Novel Food ซึ่งใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรในประเทศเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (2,500 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
2. KR1 P2 เป็นตัวเดียวกันกับ KR1 F3

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ส่วนประกอบเชิงหน้าที่ (Functional Ingredient) หมายถึง ส่วนประกอบในผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มที่มีคุณสมบัติเชิงหน้าที่เฉพาะเจาะจงในการส่งเสริมสุขภาพด้านใดด้านหนึ่ง โดยมีสารสำคัญหรือส่วนประกอบเชิงหน้าที่ที่นอกเหนือไปจากสารอาหาร สารวิตามิน/เกลือแร่ เพื่อโภชนาการขั้นพื้นฐานทั่วไปโดยส่งผลต่อสุขภาพให้สีกิจกรรมทางชีวภาพเป็นไปตามปกติ หรือเพื่อให้การทำหน้าที่ของร่างกายดีขึ้น

คำอธิบายคำสำคัญ

(ปรับปรุงข้อมูลจาก: ศูนย์อัจฉริยะเพื่ออุตสาหกรรมอาหาร สถาบันอาหาร และ Food Innovation & Regulation Network (FIRN))

2. อาหารเชิงหน้าที่ (Functional Food) หมายถึง ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีคุณสมบัติเชิงหน้าที่เฉพาะเจาะจงในการส่งเสริมสุขภาพด้านใดด้านหนึ่งเมื่อบริโภคเข้าสู่ร่างกายแล้วจะสามารถส่งผลต่อสุขภาพนอกเหนือจากอาหารทั่วไปที่ให้ความอิ่มและรสชาติสัมผัส (ความอร่อย) ตลอดจนให้คุณค่าทางอาหารที่จำเป็นต่อร่างกายมนุษย์ โดยอาหารนั้นจะต้องมีสารสำคัญหรือส่วนประกอบเชิงหน้าที่ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น ด้านการปรับปรุงระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ปรับปรุงระบบและสภาพการทำงานของร่างกาย ชะลอการเสื่อมโทรมของอวัยวะต่าง ๆ ทั้งนี้จะต้องไม่เป็นที่บริโภคเพื่อการบำบัด หรือลดอาการของโรคที่เกิดจากความผิดปกติของร่างกาย ซึ่งจะเข้าข่ายของผลิตภัณฑ์ที่เป็นยา

(ปรับปรุงข้อมูลจาก: ศูนย์อัจฉริยะเพื่ออุตสาหกรรมอาหาร สถาบันอาหาร และ Food Innovation & Regulation Network (FIRN))

3. อาหารใหม่ (Novel Food) หมายถึง

- 1) อาหารหรือส่วนประกอบของอาหาร ที่ปรากฏหลักฐานทางวิชาการ ว่ามีประวัติการบริโภคเป็นอาหารน้อยกว่า 15 ปี
- 2) อาหารหรือส่วนประกอบของอาหาร ที่ได้จากระบวนการผลิตที่มีใช้กระบวนการผลิตโดยทั่วไปของอาหารนั้น ๆ ที่ทำให้ส่วนประกอบ โครงสร้างของอาหาร รูปแบบของอาหารนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลต่อคุณค่าทางโภชนาการ กระบวนการทางเคมีภายในร่างกายของสิ่งมีชีวิต (Metabolism) หรือระดับของสารที่ไม่พึงประสงค์ (Level of Undesirable Substances)
- 3) ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีวัตถุประสงค์ตามข้อ (1) หรือ (2) เป็นส่วนประกอบ

(ที่มา: ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 376) พ.ศ. 2559 เรื่อง อาหารใหม่ (Novel Food))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายภายในประเทศและมูลค่าการส่งออกของผลิตภัณฑ์ Functional Ingredients, Functional Food และ Novel Food ซึ่งใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรในประเทศที่เพิ่มขึ้นโดยการใช้ผลงานวิจัยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P2

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายและมูลค่าการส่งออกอาหารและผลไม้ไทยมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (2,000 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
2. KR2 P2 เป็นตัวเดียวกันกับ KR1 F4

คำอธิบายสำคัญ

อาหารและผลไม้ไทยมูลค่าสูง หมายถึง อาหารสด (ผัก ผลไม้ ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ และประมง) อาหารแปรรูป และเครื่องดื่มที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่า และ/หรือ คุณค่าโดยจะผ่านหรือไม่ผ่านกรรมวิธีในการแปรรูปก็ได้ เช่น ผลิตภัณฑ์ที่มีมาตรฐานคุณภาพระดับสูง (Premium Products) ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ (Organic Products) ผลิตภัณฑ์ที่มีการเพิ่มคุณค่าให้ตอบโจทย์ความต้องการของลูกค้าเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

(ปรับปรุงข้อมูลจาก: ศูนย์วิจัยเพื่ออุตสาหกรรมอาหาร สถาบันอาหาร และ Food Innovation & Regulation Network (FIRN))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายภายในประเทศและมูลค่าการส่งออกอาหารและผลไม้ไทยมูลค่าสูง ที่เพิ่มขึ้นโดยการใช้ ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P2

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายและมูลค่าการส่งออกของผลิตผลทางการเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (1,000 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผลิตผลทางการเกษตร (Commodity) หมายถึง สินค้าเกษตรที่ไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป หรือผ่านกระบวนการแปรรูปขั้นต้น เช่น ตัดแต่ง คัดขนาด ลดความชื้น เป็นต้น เพื่อส่งออกสำหรับการบริโภค โดยตรงหรือใช้เป็นวัตถุดิบขั้นพื้นฐานในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น ข้าวสาร มันสำปะหลัง ยางแผ่นดิบ น้ำตาลทราย เป็นต้น

(ปรับปรุงข้อมูลจาก: Food Innovation & Regulation Network (FIRN))

2. เกษตรแปรรูป หมายถึง ผลผลิตทางการเกษตร (ที่ไม่ใช่อาหาร) ที่มีการปรับปรุงลักษณะทางเคมี-กายภาพ ให้มีสมบัติแตกต่างไปจากเดิม เพื่อช่วยเพิ่มมูลค่า คุณภาพ หรือใช้ประโยชน์ในผลผลิต ทางการเกษตรดังกล่าวได้มากยิ่งขึ้น เช่น ผลิตภัณฑ์บำรุงผิว ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ถู่มือยาง เป็นต้น

(ปรับปรุงข้อมูลจาก: Food Innovation & Regulation Network (FIRN))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายภายในประเทศและมูลค่าการส่งออกผลิตผลทางการเกษตรและเกษตรแปรรูป ที่เพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

**พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-
เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG)
ในด้านการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์
ให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง
มีความยั่งยืนและเพิ่มรายได้ของประเทศ**

- O1 P3: นักท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นในพื้นที่เป้าหมาย โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจ BCG
- O2 P3: มูลค่าการขายสินค้าและบริการจากการท่องเที่ยว และเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพิ่มสูงขึ้นในพื้นที่เป้าหมาย โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจ BCG
- O3 P3: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตำบล/หมู่บ้าน/ชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจ การบริหารจัดการ และความสำเร็จในการอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่สำคัญเพิ่มขึ้น และทำให้เกิดการท่องเที่ยวคุณค่าสูง โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจ BCG

KR1 P3

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงเพิ่มขึ้นจากการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมาย ที่ใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจ BCG (20,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR1 P3 เป็นตัวเดียวกับกับ KR1 F5

คำอธิบายคำสำคัญ

นักท่องเที่ยวคุณภาพสูง ในที่นี้ หมายถึง นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่มี ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยของ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติไม่ต่ำกว่า 10 วัน และมีค่าใช้จ่ายระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของปี 2562 (5,172 บาท/วัน)

(ปรับปรุงจาก: แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570), กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาและคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, หน้า 114.)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง ที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P3

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนจังหวัดเมืองรองมีมูลค่าการขายสินค้าและบริการจากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม (Creative and Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Tourism) เพิ่มขึ้นจำนวน 25 ล้านบาท ในแต่ละจังหวัด ที่ใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (45 จังหวัด ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR2 P3 เป็นตัวเดียวกับกับ KR2 F5

คำอธิบายคำสำคัญ

1. เมืองรอง หรือ Less visited area หมายถึง เมืองที่ไม่ได้เป็นเมืองท่องเที่ยวหลัก หรือยังมีนักท่องเที่ยวเข้าไปไม่มากนัก การกระจายรายได้ถึงชุมชนท้องถิ่นจึงแตกต่างกับเมืองท่องเที่ยวหลัก เกณฑ์การพิจารณาความเป็นเมืองรองคือ เมืองดังกล่าวมีนักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวไม่ถึง 4 ล้านคนต่อปี ประกอบด้วย 55 จังหวัด ได้แก่ ภาคเหนือ 16 จังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 18 จังหวัด ภาคกลาง 7 จังหวัด ภาคตะวันออก 5 จังหวัด และภาคใต้ 9 จังหวัด

(ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2564)

2. การท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ หรือ Low Carbon Tourism หมายถึง การท่องเที่ยวที่ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนและרבกวนสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด โดยการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำสามารถเป็นการท่องเที่ยวแบบง่ายตามความชอบของนักท่องเที่ยว เพียงแต่กิจกรรมการท่องเที่ยวนั้นต้องให้ความสำคัญรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม และการลดก๊าซคาร์บอน เช่น การเลือกยานพาหนะในการเดินทาง การเลือกโรงแรมที่เป็นโรงแรมสีเขียว การรับประทานอาหารที่ปรุงจากวัตถุดิบในท้องถิ่น การทำกิจกรรมท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม เช่น กิจกรรมปลูกป่า ปลูกปะการัง การจัดการของเสีย/ขยะ เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนจังหวัดเมืองรองที่มียอดขายสินค้าและบริการจากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม (Creative and Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Tourism) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 25 ล้านบาท ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P3

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายแต่ละรายมีมูลค่าการขายสินค้าและบริการจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท โดยใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (100 ราย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR3 P3 เป็นตัวเดียวกันกับ KR3 F5

คำอธิบายคำสำคัญ

ผู้ประกอบการ ในที่นี้ หมายถึง นิติบุคคล/ภาคเอกชน ที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก PMU และใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้ประกอบการกลุ่มเป้าหมายแต่ละรายที่มียอดขายสินค้าและบริการจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P3

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตำบล/หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีความรู้ ความเข้าใจ การบริหารจัดการ และความสำเร็จในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่สำคัญทำให้เกิดการท่องเที่ยวคุณค่าสูง โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (500 แห่ง ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR4 P3 เป็นตัวเดียวกันกับ KR4 F5

คำอธิบายคำสำคัญ

1. การท่องเที่ยวคุณค่าสูง ในที่นี้ หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นคุณค่าของสังคม วัฒนธรรม และประเพณีของชุมชนท่องเที่ยว รวมถึงการใช้ทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ และสร้างผลกระทบทางลบต่ำ เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และเชิงวัฒนธรรม (Creative and Cultural Tourism) และการท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำ (Low Carbon Tourism) เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวโดยชุมชน หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยกลุ่มคนในชุมชน เพื่อให้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวเกิดขึ้นกับคนในชุมชน และเกิดการพัฒนาชุมชน

(ที่มา: คู่มือการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน, องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน), หน้า 18.)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ตำบล/หมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีความรู้ ความเข้าใจ การบริหารจัดการ และความสำเร็จในการอนุรักษ์ และฟื้นฟูระบบนิเวศ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่สำคัญตามเกณฑ์การท่องเที่ยวโดยชุมชน (Community Based Tourism; CBT) ทำให้เกิดการท่องเที่ยวคุณค่าสูง ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR5 P3

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายสินค้าและบริการจากเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น ที่ใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (1,000 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

1. เศรษฐกิจสร้างสรรค์ หมายถึง การพัฒนาระบบเศรษฐกิจโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์พื้นฐานขององค์ความรู้ ทรัพย์สินทางปัญญา และการศึกษาวิจัยซึ่งเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม พื้นฐานทางประวัติศาสตร์การสังคมความรู้ของสังคม เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อใช้ในการพัฒนาธุรกิจ การผลิตสินค้าและบริการในรูปแบบใหม่ ซึ่งสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจหรือคุณค่าทางสังคม

(ที่มา: พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2561)

2. มูลค่าการขาย ในที่นี้ หมายถึง รายรับ (Revenue) จากการขายสินค้าและบริการจากเศรษฐกิจสร้างสรรค์

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับยอดขายสินค้าและบริการจากเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ทั้งนี้ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ของประเทศไทย ประกอบด้วย 15 สาขา คือ

- 1) งานฝีมือและหัตถกรรม
- 2) ดนตรี
- 3) ศิลปะการแสดง
- 4) ทัศนศิลป์
- 5) ภาพยนตร์
- 6) การแพร่ภาพและกระจายเสียง
- 7) การพิมพ์
- 8) ซอฟต์แวร์
- 9) การโฆษณา

วิธีการคำนวณและวัดผล

- 10) การออกแบบ
- 11) การให้บริการด้านสถาปัตยกรรม
- 12) แฟชั่น
- 13) อาหารไทย
- 14) การแพทย์แผนไทย
- 15) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน))

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

**พัฒนาระบบเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-
เศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG)
ในด้านพลังงานสะอาด พลังงานหมุนเวียน วัสดุชีวภาพ
และเคมีชีวภาพให้เป็นระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง
มีความยั่งยืนและเพิ่มรายได้ของประเทศ**

- O1 P4: ประเทศไทยสร้างมูลค่าเพิ่มจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำที่เติบโตขึ้นจากการใช้วัตกรรมการผลิตที่สะอาด ลดการใช้ทรัพยากร เพิ่มการหมุนเวียนวัสดุ และเพิ่มคุณค่าการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงมีจำนวนรูปแบบธุรกิจใหม่จากการเปลี่ยนของเสียให้มีมูลค่าสูง (Waste to Wealth) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมตามแนวทางระบบเศรษฐกิจ BCG
- O2 P4: มูลค่าเศรษฐกิจของพลังงานสะอาด พลังงานหมุนเวียน พลังงานชีวภาพ วัสดุและเคมีชีวภาพ รวมถึงผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ ที่ถูกพัฒนาต่อยอดจากงานวิจัยและนวัตกรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามแนวทางของระบบเศรษฐกิจ BCG

KR1 P4

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์จากการนำขยะหรือของเสียจากภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศมาใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นวัตถุดิบทดแทนหรือนำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่เพิ่มขึ้น และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (350 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ขยะ ในที่นี้ หมายถึง ขยะมูลฝอยชุมชนและของเสียอันตรายชุมชน
2. ของเสียจากภาคอุตสาหกรรม ในที่นี้ หมายถึง ของเสียจากภาคอุตสาหกรรมที่ไม่อันตรายที่เกิดจากการประกอบกิจการโรงงาน รวมทั้งกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น
(ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม)
3. มูลค่าการขาย ในที่นี้ หมายถึง รายรับ (Revenue) จากการขายวัตถุดิบทดแทน หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้จากการนำขยะหรือของเสียจากภาคอุตสาหกรรมมาใช้เป็นวัตถุดิบตั้งต้น หรือมูลค่าของวัตถุดิบที่ถูกนำของเสียไปทดแทน หรือมูลค่าจากการลดค่าใช้จ่ายจากการจัดการของเสียในกระบวนการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ค่ากำจัดของเสีย

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์จากการนำขยะหรือของเสียจากภาคอุตสาหกรรมมาใช้ประโยชน์เพื่อเป็นวัตถุดิบทดแทนหรือนำมาสร้างเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P4

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้ประกอบการที่มีสัดส่วนของรายได้เทียบกับปริมาณการใช้ทรัพยากรเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (15 ราย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ในที่นี้ หมายถึง ผู้ประกอบการที่รายได้เทียบกับปริมาณการใช้วัตถุดิบเพิ่มขึ้นจากการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้ประกอบการที่มีสัดส่วนของรายได้เทียบกับปริมาณการใช้ทรัพยากรเป็นวัตถุดิบในกระบวนการผลิตเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P4

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

มูลค่าการขายผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพซึ่งใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรหรือของเหลือทิ้งในกระบวนการผลิตหรือการบริโภคในประเทศเพิ่มขึ้น และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (420 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ หมายถึง พลาสติกชีวภาพ เคมีชีวภาพ และชีวเภสัชภัณฑ์ (ที่มา: มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย 2561-2570 สศอ.)
2. มูลค่าการขายผลิตภัณฑ์ฐานชีวภาพ ในที่นี้ หมายถึง รายรับ (Revenue) จากการขายผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพ และเคมีชีวภาพ โดยมูลค่าการขายชีวเภสัชภัณฑ์ ได้แก่ ยาและวัคซีนนั้นจะถูกรับในแผนงาน P1 BCG การแพทย์

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายผลิตภัณฑ์พลาสติกชีวภาพและเคมีชีวภาพซึ่งใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรหรือของเหลือทิ้งในกระบวนการผลิตหรือการบริโภคในประเทศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P4

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการผลิตพลังงานสะอาด พลังงานหมุนเวียนและพลังงานชีวภาพโดยผู้ประกอบการในประเทศเพิ่มขึ้น และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (400 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. พลังงานสะอาด หมายถึง พลังงานที่ได้จากกระบวนการผลิตและกระบวนการจัดการที่เกี่ยวข้อง ที่มีการปล่อยมลพิษ และก๊าซเรือนกระจกในปริมาณต่ำหรือไม่ปลดปล่อยเลย เพื่อลดผลกระทบทางลบต่อสภาพแวดล้อม ซึ่งใช้วัตถุดิบหลักในกระบวนการการผลิตจากแหล่งพลังงานหมุนเวียน เช่น แสงอาทิตย์ น้ำ ลม ความร้อนใต้พิภพ ชีวมวล เป็นต้น

(ที่มา: อ้างอิงและขยายความจาก Monitoring and Control of Electrical Power Systems Using Machine Learning Techniques, 2023)

2. มูลค่าการผลิตพลังงานสะอาด พลังงานหมุนเวียนและพลังงานชีวภาพ ในที่นี้ หมายถึง
 - 1) รายรับ (Revenue) จากการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า พลังงานความร้อน หรือเชื้อเพลิงชีวภาพ
 - 2) มูลค่าของเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ถูกทดแทนด้วยเชื้อเพลิงจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนที่ถูกใช้ในกระบวนการ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการผลิตพลังงานสะอาด พลังงานหมุนเวียนและพลังงานชีวภาพโดยผู้ประกอบการในประเทศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน วน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

พัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต การบริการ และการพึ่งพาตนเอง

O1 P5: ประเทศไทยสามารถพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ที่มีศักยภาพในระดับสากล และตอบสนองความต้องการของอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพ การเกษตรและอาหาร ยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์อัตโนมัติ รวมถึงการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการภาครัฐ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

KR1 P5

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายผลิตภัณฑ์และบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ที่พัฒนาหรือมีการต่อยอดในประเทศ เพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (1,000 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ในที่นี้ หมายถึง อุปกรณ์ที่มีระบบปฏิบัติการ หรือประมวลผลฝังตัว ซึ่งสามารถตรวจจับและรับข้อมูลได้ รวมทั้งสามารถประมวลผลด้าน AI และ Machine Learning และสามารถเชื่อมต่อโครงข่ายผ่านอินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง (Internet of Things: IoT)
2. มูลค่าการขาย ในที่นี้ หมายถึง รายรับ (Revenue) จากการขายผลิตภัณฑ์และบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ที่พัฒนาหรือมีการต่อยอดในประเทศ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับยอดขายผลิตภัณฑ์และบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ที่พัฒนาหรือมีการต่อยอดในประเทศ เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P5**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนหน่วยงานภาครัฐเป้าหมาย หรือผู้ประกอบการไทยในอุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ การเกษตรและอาหาร ยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์อัตโนมัติ ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์อย่างมีนัยสำคัญ จากผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (300 หน่วยงาน/ราย ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผู้ประกอบการ ในที่นี้ หมายถึง นิติบุคคล/ภาคเอกชน ที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจาก PMU และใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
2. อย่างมีนัยสำคัญ ในที่นี้ หมายถึง มีการเปลี่ยนแปลงที่สังเกตได้อย่างชัดเจน ภายหลังจากการลงทุนด้าน ววน.
3. หน่วยงานภาครัฐ ในที่นี้ หมายถึง หน่วยงานระดับกรม

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนหน่วยงานภาครัฐเป้าหมาย หรือผู้ประกอบการที่มีสัดส่วนหุ้นของไทยร้อยละ 50 ขึ้นไป ในอุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ การเกษตรและอาหาร ยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์อัตโนมัติ ที่มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์อย่างชัดเจน ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P5

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการวิจัย พัฒนา และ/หรือ ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ในการผลิตและให้บริการ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชน เพิ่มขึ้น (600 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย พัฒนา และ/หรือ ด้านการประยุกต์ใช้ ในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่ทำงานด้านการวิจัย พัฒนา และ/หรือ ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ด้านดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ หรือหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ไม่น้อยกว่า 8 ปี และ/หรือ ผู้ที่มีความสามารถในด้านนั้น ๆ จนเป็นที่ยอมรับว่าเชี่ยวชาญจากภาคเอกชน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย พัฒนา และ/หรือ ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ รวมทั้งหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ ในการผลิตและให้บริการ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

**พัฒนาระบบโลจิสติกส์และระบบรางของประเทศ
ให้ทันสมัยได้มาตรฐานสากล แข็งแรงได้
และเชื่อมต่อกับเครือข่ายรองรับระบบเศรษฐกิจนวัตกรรม
ในภูมิภาคอาเซียน**

O1 P6: ประเทศไทยมีระบบโลจิสติกส์และระบบรางที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีอุตสาหกรรมการผลิตที่เกี่ยวข้องรองรับการขยายตัวของระบบดังกล่าว โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

KR1 P6

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าต้นทุนโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการภายในประเทศลดลง โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (1,000 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ต้นทุนโลจิสติกส์ หมายถึง ต้นทุนที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ด้านโลจิสติกส์ในสถานประกอบการ เพื่อก่อให้เกิดการเคลื่อนย้าย การจัดเก็บ การรวบรวม และการกระจายสินค้า วัตถุดิบ ชิ้นส่วนประกอบ และการบริการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยคำนึงถึงความต้องการและความพึงพอใจของลูกค้าเป็นสำคัญ

(ที่มา: กองโลจิสติกส์ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าต้นทุนโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการภายในประเทศที่ลดลง ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P6

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการวิจัย พัฒนาด้านโลจิสติกส์และระบบราง และผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ในอุตสาหกรรมการผลิตและบริการด้านโลจิสติกส์และระบบราง ในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงาน ภาคเอกชนเพิ่มขึ้น (500 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านโลจิสติกส์ ในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงาน ภาคเอกชนที่ทำหน้าที่วิจัย พัฒนา ผลิต และ/หรือ ให้บริการด้านโลจิสติกส์ที่ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัย ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีประสบการณ์ขั้นต่ำ 3 ปีขึ้นไป หรือหมายรวมถึงบุคคลที่สามารถ นำผลงานวิจัยและนวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ไปใช้งานได้จริง
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบราง ในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงาน ภาคเอกชนที่ทำหน้าที่วิจัย พัฒนา ผลิต และ/หรือ ให้บริการด้านระบบรางที่ได้รับการสนับสนุนการทำวิจัย ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน หรือการทำวิจัยเชิงพาณิชย์ (Translational research) หรือหมายรวมถึง บุคคลที่สามารถนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมระบบรางไปประยุกต์ใช้หรือใช้งานได้จริง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการวิจัย พัฒนาด้านโลจิสติกส์และระบบราง และผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ในอุตสาหกรรมการผลิตและบริการด้านโลจิสติกส์และระบบราง ในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงาน ภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจาก ผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

1. ระหว่างปี 2555-2565 ผู้เชี่ยวชาญฯ ด้านโลจิสติกส์ และระบบราง (Soft Side/Policy Research) จำนวน 255 คน ทั้งนี้ ยังไม่ได้นับรวมผู้ที่นำผลงานวิจัยไปใช้จริงในสถานประกอบการและภาคอุตสาหกรรม
2. ระหว่างปี 2563-2566 ผู้เชี่ยวชาญฯ ด้านระบบราง (Hard Side) จำนวน 109 คน ทั้งนี้ นับตั้งแต่ โครงการที่ได้รับทุนวิจัยตั้งแต่ปี 2563-2566

ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (บพข.)

KR4 P6

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมระบบรางที่ผลิตในประเทศเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (4,000 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

1. ชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมระบบราง ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่
 - 1) งานโยธาและงานทาง (Civil and Track Works) เช่น รางเหล็ก หมอนรถไฟคอนกรีตแผ่นพื้น โครงสร้างทาง
 - 2) ระบบตัวรถ (Rolling Stock) เช่น ตู้โดยสาร ตู้ขนส่งสินค้า
 - 3) ระบบอาณัติสัญญาณและสื่อสาร (Signaling and Communication Systems)
2. มูลค่าการขาย ในที่นี้ หมายถึง รายรับ (Revenue) จากการขายชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมระบบราง ที่ผลิตภายในประเทศตลอดห่วงโซ่อุปทาน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายชิ้นส่วนในอุตสาหกรรมระบบรางที่ผลิตในประเทศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

หมายเหตุ: ยกเลิก KR2 P6 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

พัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าให้สามารถแข่งขันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ ตลอดจนเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่อง

- O1 P7: ประเทศไทยสามารถยกระดับอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ ตลอดจนเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่อง เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการคมนาคมขนส่งของอาเซียนและพึ่งตนเองได้ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- O2 P7: ประเทศไทยมีผู้ประกอบการ รวมถึง SMEs จำนวนเพิ่มขึ้น ในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และสามารถเพิ่มมูลค่าการขายแบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ ตลอดจนเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่อง เพื่อรองรับการขยายตัวด้านการคมนาคมขนส่งของอาเซียนและพึ่งตนเองได้เพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

KR1 P7

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าการขายแบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ ตลอดจนเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่องของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (2,750 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
2. KR1 P7 เป็นตัวเดียวกันกับ KR1 F6

คำอธิบายคำสำคัญ

1. เทคโนโลยีเกี่ยวเนื่องของยานยนต์ไฟฟ้า ในที่นี้ หมายถึง เทคโนโลยีเกี่ยวเนื่องตลอด Supply Chain และ Value Chain ของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า เช่น เทคโนโลยีการผลิตวัสดุต้นน้ำ System Integration, Sharing Platform, Autonomous and Connected Vehicles, Charging Infrastructure และ Battery Management ตลอดจนเทคโนโลยีเพื่อกลุ่ม อะไหล่ทดแทน (REM และ RES) เป็นต้น

คำอธิบายคำสำคัญ

2. ชิ้นส่วนสำคัญ ในที่นี้ หมายถึง แบตเตอรี่ มอเตอร์ ระบบการจัดการแบตเตอรี่ (Battery Management System, BMS) ระบบควบคุมการขับเคลื่อน (Drive Control Unit, DCU) อินเวอร์เตอร์ (Inverter) และคอนเวอร์เตอร์ (Converter) เป็นต้น
3. มูลค่าการขาย ในที่นี้ หมายถึง รายรับ (Revenue) ที่เกิดจากการขายยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน ตลอดจนรายรับจากการขายและให้บริการเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่อง ทั้งใน และ/หรือ ต่างประเทศของบริษัท ผู้ถือหุ้นสัญชาติไทย มากกว่าร้อยละ 50 หรือบริษัทที่มีการจ้างงานคนไทยมากกว่า 80% ของลูกจ้างทั้งหมด

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าการขายแบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ ตลอดจนเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่องของยานยนต์ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน วรรณ. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P7

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนผู้ประกอบการรวมถึง SMEs ที่พัฒนาและผลิตแบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ ตลอดจนเทคโนโลยีเกี่ยวเนื่องของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (100 ราย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR2 P7 เป็นตัวเดียวกันกับ KR2 F6

คำอธิบายคำสำคัญ

1. เทคโนโลยีเกี่ยวเนื่องของยานยนต์ไฟฟ้า ในที่นี้ หมายถึง เทคโนโลยีเกี่ยวเนื่องตลอด Supply Chain และ Value Chain ของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า เช่น เทคโนโลยีการผลิตวัสดุต้นน้ำ System Integration, Sharing Platform, Autonomous and Connected Vehicles, Charging Infrastructure และ Battery Management ตลอดจนเทคโนโลยีเพื่อกลุ่ม อะไหล่ทดแทน (REM และ RES) เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้ประกอบการรวมถึง SMEs ที่พัฒนาและผลิตแบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ ตลอดจนเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องของยานยนต์ไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน วรรณ. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P7

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการวิจัย พัฒนาด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญ (Expert) การผลิตด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชน เพิ่มขึ้น (500 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR3 P7 เป็นตัวเดียวกับกับ KR3 F6

คำอธิบายคำสำคัญ

ผู้เชี่ยวชาญ ในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่มีขีดความสามารถและความเชี่ยวชาญเฉพาะทางสูง ซึ่งสามารถทำงานในเชิงลึกได้ดี โดยเกิดจากการพัฒนา และฝึกอบรมทักษะความรู้ ความเชี่ยวชาญ และได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ หรือการสั่งสมประสบการณ์จนได้รับการยอมรับในแวดวงวิชาการ และ/หรือ ภาคเอกชน ในอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้เชี่ยวชาญ (Expert) ด้านการวิจัย พัฒนาด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญ (Expert) การผลิตด้านอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน วรรณ. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

**พัฒนารัฐกิจฐานนวัตกรรม (IDEs)
เพื่อยกระดับรายได้ ความสามารถในการแข่งขัน
และการพึ่งพาตนเองของประเทศ**

O1 P8: ประเทศไทยมีรัฐกิจฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDEs) และมีรายได้ และมูลค่าจากรัฐกิจฐานนวัตกรรม เพิ่มขึ้น โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งเครือข่าย Innovative Business Development Service (iBDS)

KR1 P8

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนรัฐกิจฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDEs) ขนาดใหญ่ที่มีรายได้ไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท/ราย/ปี เพิ่มขึ้น โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (12 ราย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

- 1) ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
- 2) KR1 P8 เป็นตัวเดียวกับกับ KR1 F7

คำอธิบายคำสำคัญ

รัฐกิจฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDEs) ขนาดใหญ่ ในที่นี้ หมายถึง กิจการที่เดิมมีรายได้ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป และมีการสร้างรายได้/มูลค่าจากรัฐกรรมจนก่อให้เกิดรายได้ไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท/ราย/ปี

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนรัฐกิจฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDEs) ขนาดใหญ่ที่มีรายได้ไม่น้อยกว่า 1,000 ล้านบาท/ราย/ปี ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P8

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

รายได้จาก SMEs ที่ได้รับการพัฒนาเป็นธุรกิจฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDEs) โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (47,500 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
2. KR2 P8 เป็นตัวเดียวกันกับ KR2 F7

คำอธิบายคำสำคัญ

1. SMEs ในที่นี้ หมายถึง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินธุรกิจโดยใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรม เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาธุรกิจ
2. วิสาหกิจขนาดกลาง หมายถึง กิจการที่มีรายได้ต่อปีเกินกว่า 100-500 ล้านบาท (ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.))
3. วิสาหกิจขนาดย่อม หมายถึง กิจการที่มีรายได้ต่อปีไม่เกิน 100 ล้านบาท (ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับรายได้จาก SMEs ที่ได้รับการพัฒนาเป็นธุรกิจฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDEs) ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P8**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

มูลค่าของ Startups ที่ได้รับการพัฒนาเป็นธุรกิจฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDEs) โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (10,000 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
2. KR3 P8 เป็นตัวเดียวกันกับ KR3 F7

คำอธิบายคำสำคัญ

Startup ในที่นี้ หมายถึง กิจการที่มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการโดยการนำเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมมาใช้ในรูปแบบธุรกิจ สามารถทำซ้ำ (Repeatable) และขยายตลาดได้โดยง่าย (Scalable) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้ Startup จะมีการระดมทุนจากนักลงทุนเพื่อให้เกิดการเติบโตอย่างก้าวกระโดด (Growth) และให้ผลตอบแทนทางธุรกิจสูง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าของ Startups ที่ได้รับการพัฒนาเป็นธุรกิจฐานนวัตกรรม (Innovation Driven Enterprises: IDEs) ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ยุทธศาสตร์ที่ 2

การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน
สามารถแก้ไขปัญหาท้าทายและปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการ
เปลี่ยนแปลงของโลก โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

พัฒนาสังคมสูงวัยด้วยวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

O1 P9: ให้ประเทศมีความพร้อมในการเป็นสังคมสูงวัย ยกกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ และการอยู่ร่วมกันของคนทุกช่วงวัย รวมทั้งส่งเสริมให้ประชากรไทยช่วงวัยแรงงาน (25-59 ปี) มีการเตรียมการเข้าสู่วัยสูงอายุ โดยการใช้ ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

KR1 P9

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนนวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมสุขภาพ และคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุ (100 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป แบ่งเป็นผู้สูงอายุวัยต้น (อายุ 60-69 ปี) ผู้สูงอายุวัยกลาง (อายุ 70-79 ปี) และผู้สูงอายุในวัยปลาย (อายุ 80 ปีขึ้นไป) ทั้งนี้ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
 - 1) ผู้สูงอายุติดสังคม คือ ผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองได้ดี ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างอิสระ สามารถทำกิจวัตรประจำวัน เป็นผู้ที่มีสุขภาพโดยทั่วไปดี ไม่มีโรคเรื้อรัง หรือเป็นผู้ที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดโรค หรือเป็นผู้ที่มีโรคเรื้อรัง 1-2 โรคที่ควบคุมได้ สามารถช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม และมักเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม
 - 2) ผู้สูงอายุติดบ้าน คือ ผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองได้บ้าง หรือต้องการการช่วยเหลือจากผู้อื่นเพียงบางส่วน มีความจำกัดในการดำเนินชีวิตในสังคมและเป็นกลุ่มที่มีโรคเรื้อรังที่ควบคุมไม่ได้ มีภาวะแทรกซ้อนด้านร่างกายหรือทางจิตใจ จนส่งผลต่อการรู้คิด การตัดสินใจ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน
 - 3) กลุ่มผู้สูงอายุติดเตียง คือ ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน ต้องการการช่วยเหลือจากผู้อื่นในการเคลื่อนย้าย การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน มีโรคประจำตัวหลายโรคที่ควบคุมไม่ได้มีการเจ็บป่วยเรื้อรังมายาวนานและมีภาวะแทรกซ้อนจากโรคที่เป็นอยู่ เป็นกลุ่มที่ป่วยและช่วยเหลือตนเองไม่ได้พิการหรือทุพพลภาพ

(ที่มา: คู่มือระบบดูแลและพิทักษ์สิทธิผู้สูงอายุในระดับพื้นที่, กรมกิจการผู้สูงอายุ)

คำอธิบายสำคัญ

2. การส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุ หมายถึง การสนับสนุนทั้งในด้านสังคม สุขภาพ เศรษฐกิจ รวมถึงการให้สิทธิในการรับบริการสาธารณะและเข้าถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต การส่งเสริมอาชีพและการทำงานที่เหมาะสมกับวัย การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในสังคมด้วยการจัดตั้งอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในสถานที่และบริการสาธารณะ ฯลฯ (ที่มา: พ.ร.บ. ผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546)
3. นวัตกรรมเพื่อส่งเสริมสุขภาพ หมายถึง แนวคิด กระบวนการ เทคโนโลยี หรือ สิ่งประดิษฐ์ที่เกิดขึ้นจากการผสมผสานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์บนฐานของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้เป็นผลงานที่นำไปสู่การแก้ปัญหา หรือพัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาวะ ช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ หรือส่งเสริมให้คนมีสุขภาพที่ดีอย่างยั่งยืน
(ที่มา: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, ความหมายของนวัตกรรมสร้างเสริมสุขภาพ)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุซึ่งเป็นผลผลิตโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยจะนับนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุในระดับ TRL4 ขึ้นไป

ข้อมูลฐาน

ปี 2564 องค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับสังคมสูงวัย จำนวน 120 ชิ้น
ที่มา: การประชุมการนำเสนอผลงานของหน่วยบริหารและจัดการทุน (Program Management Unit; PMU) ในการประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และการจัดกรอบวงเงินงบประมาณ (วาระพิเศษ) ในวันที่ 14 มิถุนายน 2565

KR2 P9

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนระบบและกลไกของสังคมที่สนับสนุนการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุและการอยู่ร่วมกันของคนทุกช่วงวัย เช่น ระบบในการดูแลและเกื้อกูลผู้สูงอายุในครอบครัว หรือในชุมชน ระบบพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุในการทำงาน (10 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ระบบในการดูแลและเกื้อกูลผู้สูงอายุ หมายถึง ระบบที่มีการเชื่อมโยงการให้บริการต่าง ๆ อาทิ บริการทางสุขภาพ บริการทางสังคม มีการประสานการทำงานเชิงบูรณาการระหว่างองค์กร หน่วยงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ในการดูแล และเกื้อกูลให้ผู้สูงอายุทุกกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มติดสังคม กลุ่มติดบ้าน และกลุ่มติดเตียง สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในครอบครัวและชุมชนได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถอยู่ร่วมกับคนทุกช่วงวัย
(ที่มา: ระบบการดูแลผู้สูงอายุระดับชุมชนแบบบูรณาการ)
2. ระบบพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุในการทำงาน หมายถึง ระบบที่มีการเชื่อมโยงระบบย่อย การดำเนินงานเชิงบูรณาการระหว่างองค์กร หน่วยงาน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ในการพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุด้านการทำงาน อาทิ การเพิ่มศักยภาพและปรับเปลี่ยนทักษะ (Upskill & Reskill) ระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานสูงอายุแบบครบวงจร เป็นต้น
(ที่มา: ข้อเสนอเชิงวิชาการ การพัฒนาทักษะการทำงาน เพื่อสร้างหลักประกันรายได้ผู้สูงอายุ)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนระบบและกลไกของสังคมที่สนับสนุนการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุและการอยู่ร่วมกันของคนทุกช่วงวัย ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2564

ระบบบริการหรือระบบสนับสนุนสำหรับผู้สูงอายุ ซึ่งครอบคลุมระบบการดูแล ระบบบริการสุขภาพ และระบบพัฒนาศักยภาพในการทำงานสำหรับผู้สูงอายุ จำนวน 15 ระบบ

ที่มา: การประชุมการนำเสนอผลงานของหน่วยบริหาร และจัดการทุน (Program Management Unit; PMU) ในการประชุมคณะอนุกรรมการ จัดทำ แผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และการจัดกรอบวงเงินงบประมาณ (วาระพิเศษ) ในวันที่ 14 มิถุนายน 2565

KR3 P9

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนบุคลากร และอาสาสมัครที่ได้รับวุฒิปัตรีด้านการบริหารและดูแลผู้สูงอายุ และมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่เพื่อการบริหารและดูแลผู้สูงอายุ (1,500 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

บุคลากรและอาสาสมัครที่ได้รับวุฒิบัตรด้านการบริหาร หรือ ที่เรียกกันทั่วไปว่า นักบริหาร หมายถึง บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรม ที่มีความรู้ทางทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อดูแลผู้สูงอายุหรือผู้สูงวัยที่มีภาวะพึ่งพิง ภายใต้การกำกับดูแลของบุคลากรวิชาชีพด้านสุขภาพ อาทิ ช่วยเหลือ ดูแลด้านสุขภาพพื้นฐาน การฟื้นฟูสมรรถภาพ และกายภาพบำบัดอื่น ๆ รวมทั้งช่วยในการตรวจสอบ ค่าความดันโลหิต ตรวจสอบอุณหภูมิร่างกาย ช่วยเตรียมอุปกรณ์ทางการแพทย์ มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ และช่วยทำในสิ่งที่พยาบาลต้องการทำ มีบทบาทสำคัญในการเฝ้าระวังเพื่อรายงานสภาพผู้สูงอายุ ซึ่งทำให้ประเมินอาการได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ นักบริหารต้องผ่านการอบรมหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง อาทิ

- 1) หลักสูตรผู้ดูแลผู้สูงอายุ 420 ชั่วโมง (เป็นการเรียนทฤษฎี และฝึกปฏิบัติในห้องเรียน 200 ชั่วโมง ฝึกประสบการณ์ในสถานพยาบาล 220 ชั่วโมง)
- 2) หลักสูตรผู้ดำเนินการ การดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง 130 ชั่วโมง (เป็นการเรียนทฤษฎี และฝึกปฏิบัติในห้องเรียน 130 ชั่วโมง) ตามมาตรฐานหลักสูตรของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ (สบส.)

ที่มา:

- 1) คู่มือนักบริหารท้องถิ่น, กรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น,
- 2) นักบริหาร (NA) สามารถดูแลผู้ป่วยแทนพยาบาลได้หรือไม่
- 3) หลักสูตรผู้ดูแลผู้สูงอายุ 420 ชั่วโมง, กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข
- 4) หลักสูตรผู้ดำเนินการการดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง 130 ชั่วโมง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากร และอาสาสมัครที่ได้รับวุฒิบัตรด้านการบริหารและดูแลผู้สูงอายุ และมีความรู้และทักษะในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่เพื่อการบริหารและดูแลผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ โดยจะต้องเป็นบุคลากรที่ผ่านการอบรมหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง อาทิ หลักสูตรผู้ดูแลผู้สูงอายุ 420 ชั่วโมง หลักสูตรผู้ดำเนินการการดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ที่มีภาวะพึ่งพิง 130 ชั่วโมง

ทั้งนี้ บางส่วนของการดำเนินงานอาจเป็นบทบาทของหน่วยงานที่มีภารกิจรับผิดชอบโดยตรงที่ต้องดำเนินการ ดังนั้น ในส่วนของ ววน. จึงอาจจะพิจารณาการวิจัยเพื่อพัฒนาให้เกิดรูปแบบหรือแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมและส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป ในส่วนของการวัดผลการดำเนินงานอาจดูที่ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการวิจัยว่าจะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เช่น คนที่ผ่านการอบรมมีรายได้เพิ่มขึ้น หรือผู้สูงอายุได้รับการดูแลที่ทั่วถึง เป็นต้น

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

แผนบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัยได้รายงานผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 มีผู้เข้าร่วมการอบรมตามหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุ จำนวน 5,682 คน ได้แก่

1. โครงการพัฒนาระบบดูแลและคุ้มครองผู้สูงอายุ รายละเอียดดังนี้
 - 1.1) จัดอบรมพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (เชี่ยวชาญด้านผู้สูงอายุ) ผ่านระบบทางไกล จำนวน 3 รุ่น รวม 2,584 คน
 - 1.2) ส่งเสริมให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) ได้รับการพัฒนาศักยภาพเป็นอาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ หรือ อพม. (เชี่ยวชาญด้านผู้สูงอายุ) จำนวน 482 คน
 - 1.3) อบรมหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุขั้นเบื้องต้น จำนวน 18 ชั่วโมง โดยร่วมกับโครงการกำลังใจ ในพระดำริพระเจ้าหลานเธอพระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา กระทรวงยุติธรรม โดยมีเป้าหมายคือ ผู้ต้องขัง จำนวน 1,122 คน
 - 1.4) การเสริมสร้างทักษะความรู้ ด้วยมาตรฐานหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุขั้นเบื้องต้น จำนวน 18 ชั่วโมง ให้กับผู้ต้องขังในเรือนจำ จำนวน 1,450 คน
 - 1.5) อบรมหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุ ขั้นกลาง จำนวน 70 ชั่วโมง โดยสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 44 คน
2. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (พฤศจิกายน 2565) รายงานจำนวน Care giver หรือผู้ให้บริการดูแลระยะยาว โดยตรงแก่ผู้สูงอายุ มีจำนวน 99,930 ราย ซึ่ง Care giver เหล่านี้ได้ผ่านการฝึกอบรมจากหลักสูตรผู้ดูแลผู้สูงอายุ (Care giver) อย่างน้อย 70 ชั่วโมง
3. ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์ ซึ่งได้รับทุนวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้จัดการอบรมระยะสั้นในหลักสูตรการอบรมผู้ดูแลผู้สูงอายุ 420 ชั่วโมง ตามมาตรฐานกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ภายใต้แผนงานวิจัยการพัฒนาศักยภาพชุมชนต้นแบบสู่วิสาหกิจชุมชนด้านการบริบาลผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ 2565 โดยมีผู้บริบาลที่สำเร็จการอบรมหลักสูตรการดูแลผู้สูงอายุ จำนวน 37 คน

- ที่มา: 1. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. Long Term Care
2. สำนักงานผู้สูงอายุ กรมอนามัย. (2563) คู่มือแนวทางการอบรมฟื้นฟู Caregiver หลักสูตร 70 ชั่วโมง (Caregiver ฟื้นฟู 18 ชั่วโมง). หน้า 10.
 3. ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์. (2565, 1 พฤศจิกายน) พิธีมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้ผ่านการอบรมหลักสูตรการอบรม
 4. ผลการดำเนินงาน แผนงานบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย ประจำปีงบประมาณ 2565. กองยุทธศาสตร์และแผนงาน

KR4 P9

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนระบบหรือกลไกที่เป็นนวัตกรรม ที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์เพื่อส่งเสริมให้ประชากรไทยช่วงวัยแรงงาน (25-59 ปี) สามารถเตรียมการเข้าสู่วัยสูงอายุ (7 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ระบบหรือกลไก ในที่นี้ หมายถึง ระบบหรือกลไกที่จัดทำขึ้นใหม่ หรือพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นจากเดิม เพื่อให้ประชากรกลุ่มเป้าหมาย สามารถเตรียมการเข้าสู่วัยสูงอายุในทุกมิติ เช่น มิติสุขภาพ มิติการออม มิติการเรียนรู้ เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับระบบหรือกลไกที่มีเป้าหมายในการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่วัยสูงอายุในทุกมิติ ได้แก่ สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม

ข้อมูลฐาน

ปี 2564

องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรมและนโยบายที่ถูกนำไปใช้เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่สังคมสูงวัย จำนวน 74 ชิ้น

ที่มา: การประชุมการนำเสนอผลงานของ หน่วยบริหารและจัดการทุน (Program Management Unit; PMU) ในการประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และการจัดกรอบเงินงบประมาณ (วาระพิเศษ) ในวันที่ 14 มิถุนายน 2565

**แผนงานสำคัญตามจุดมุ่งเน้นของนโยบาย
(Flagship): F8 (S2)
พัฒนาผู้สูงอายุในภาคชนบทและเมืองให้สามารถพึ่งตนเองได้
และเพิ่มพูนศักยภาพ**

O1 F8: ประเทศไทยมีผู้สูงอายุในภาคชนบท/เกษตร และเมือง ที่สามารถพึ่งตนเองได้ และมีศักยภาพตามดัชนีพหุผลพลังผู้สูงอายุ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

KR1 F8

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนวัตกรรมทางสังคม/เศรษฐกิจของภาครัฐและภาคเอกชนในระดับประเทศหรือภูมิภาคหรือจังหวัด เพื่อสนับสนุนการจ้างงาน สร้างงานและสร้างรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีคุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคมในชนบทและเมือง ทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ รวมถึงอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม (40 นวัตกรรม ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป แบ่งเป็นผู้สูงอายุวัยต้น (อายุ 60-69 ปี) ผู้สูงอายุวัยกลาง (อายุ 70-79 ปี) และผู้สูงอายุในวัยปลาย (อายุ 80 ปีขึ้นไป) ทั้งนี้ ผู้สูงอายุสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้
 - 1) ผู้สูงอายุติดสังคม คือ ผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองได้ดี ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างอิสระ สามารถทำกิจวัตรประจำวัน เป็นผู้ที่สุขภาพโดยทั่วไปดี ไม่มีโรคเรื้อรัง หรือเป็นผู้ที่มีภาวะเสี่ยงต่อการเกิดโรค หรือเป็นผู้ที่มีโรคเรื้อรัง 1-2 โรคที่ควบคุมได้ สามารถช่วยเหลือผู้อื่นและสังคม และมักเข้าร่วมกิจกรรมในสังคม
 - 2) ผู้สูงอายุติดบ้าน คือ ผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองได้บ้าง หรือต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่นเพียงบางส่วน มีความจำกัดในการดำเนินชีวิตในสังคม และเป็นกลุ่มที่มีโรคเรื้อรังที่ควบคุมไม่ได้ มีภาวะแทรกซ้อนด้านร่างกายหรือทางจิตใจ จนส่งผลต่อการรู้คิด การตัดสินใจ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน

คำอธิบายคำสำคัญ

3) กลุ่มผู้สูงอายุติดเตียง คือ ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวันพื้นฐาน ต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่นในการเคลื่อนย้าย การปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน มีโรคประจำตัวหลายโรค ที่ควบคุมไม่ได้ มีการเจ็บป่วยเรื้อรังมายาวนานและมีภาวะแทรกซ้อนจากโรคที่เป็นอยู่ เป็นกลุ่มที่ป่วย และช่วยเหลือตนเองไม่ได้ พิกัดหรือทุพพลภาพ

(ที่มา: คู่มือระบบดูแลและพิทักษ์สิทธิผู้สูงอายุในระดับพื้นที่, กรมกิจการผู้สูงอายุ)

2. การส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุ หมายถึง การสนับสนุนทั้งในด้านสังคม สุขภาพ เศรษฐกิจ รวมถึงการให้สิทธิในการรับบริการสาธารณะและเข้าถึง นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตการส่งเสริมอาชีพ และการทำงานที่เหมาะสมกับวัย การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในสังคมด้วยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและปลอดภัยในสถานที่และบริการสาธารณะ ฯลฯ (ที่มา: พ.ร.บ. ผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนวัตกรรมทางสังคม/เศรษฐกิจของภาครัฐและภาคเอกชนในระดับประเทศ หรือภูมิภาคหรือจังหวัด เพื่อสนับสนุนการจ้างงาน สร้างงาน และสร้างรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุให้สามารถพึ่งตนเองได้ มีคุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สังคมในชนบทและเมือง ทั้งภาคการผลิตและภาคบริการ รวมถึงอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วง ปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ได้พัฒนาและสนับสนุนนวัตกรรมสำหรับผู้สูงอายุเพื่อช่วยรับมือกับสังคมผู้สูงอายุของไทย ผ่านโครงการ “ชิง” แอปพลิเคชัน (สร้าง-จ้าง) งานวัยเก๋า หรือ <https://www.ชิงดี.com/> เป็นดิจิทัลแพลตฟอร์มที่ช่วยสร้างอาชีพหลังเกษียณตามความถนัดของแต่ละบุคคล ด้วยการจับคู่ระหว่างผู้สูงอายุและผู้ที่ต้องการจ้างงานกลุ่มผู้สูงอายุ

ที่มา: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

KR2 F8

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้สูงอายุและประชากรก่อนสูงวัย (Pre-Ageing) ในชนบทและเมืองที่ได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคตและเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเอง โดยหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ ด้วยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้แก่ ทักษะด้านงาน/อาชีพ ความรอบรู้เรื่องสุขภาพ (Health Literacy) ความรอบรู้ด้านการเงิน (Financial Literacy) หรือความรอบรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) (250,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ทักษะที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาผู้สูงอายุในอนาคต ได้แก่

1. ความรอบรู้เรื่องสุขภาพ (Health Literacy) ในที่นี้ หมายถึง ทักษะต่าง ๆ ทางการรับรู้และทางสังคม ซึ่งเป็นตัวกำหนดแรงจูงใจและความสามารถของปัจเจกบุคคลในการเข้าถึง เข้าใจ และใช้ข้อมูลในวิธีการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและบำรุงรักษาสุขภาพของตนเองให้ดีอยู่เสมอ
2. ความรอบรู้ด้านการเงิน (Financial Literacy) ในที่นี้ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงิน รวมทั้งมีทักษะในการบริหารจัดการเงิน และการออมเพื่อยามชราภาพ
3. ความรอบรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) ในที่นี้ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ เข้าถึง และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้สูงอายุและประชาชนก่อนสูงวัย (Pre-Ageing) ในชนบทและเมืองที่ได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคต และเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเองโดยหน่วยงานภาคส่วนต่าง ๆ ด้วยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้แก่ ทักษะด้านงาน/อาชีพ ความรอบรู้เรื่องสุขภาพ (Health Literacy) ความรอบรู้ด้านการเงิน (Financial Literacy) หรือความรอบรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รายงานโครงการ “เปลี่ยนเกษียณเป็นพลัง” เฟส 1 มีผู้สูงอายุเข้าร่วมแล้วทั้งสิ้น 19,000 คน จาก 5 ภูมิภาค 26 จังหวัด

ที่มา: สุวดี เหมือนอัน กลุ่มสื่อสารองค์กร (สอ.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

KR3 F8

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ดำเนินการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคตของผู้สูงอายุและเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเอง อย่างน้อยร้อยละ 50 ของผู้สูงอายุในความรับผิดชอบ โดยใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ได้แก่ ทักษะด้านงาน/อาชีพ ความรอบรู้เรื่องสุขภาพ (Health Literacy) ความรอบรู้ด้านการเงิน (Financial Literacy) ความรอบรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) (300 อปท. ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นองค์กรภาครัฐที่จัดตั้งตามหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ของประชาชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (ที่มา: สถาบันพระปกเกล้า, ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)
2. ความรอบรู้เรื่องสุขภาพ (Health Literacy) ในที่นี้ หมายถึง ทักษะต่าง ๆ ทางการรับรู้และทางสังคม ซึ่งเป็นตัวกำหนดแรงจูงใจและความสามารถของปัจเจกบุคคลในการเข้าถึง เข้าใจ และใช้ข้อมูลในวิธีการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและบำรุงรักษาสุขภาพของตนเองให้ดีอยู่เสมอ
3. ความรอบรู้ด้านการเงิน (Financial Literacy) ในที่นี้ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงิน รวมทั้งมีทักษะในการบริหารจัดการเงิน และการออมเพื่อยามชราภาพ
4. ความรอบรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) ในที่นี้ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ เข้าถึง และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) อันได้แก่ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ที่ดำเนินการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคตของผู้สูงอายุ และเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเอง อย่างน้อยร้อยละ 50 ของผู้สูงอายุ ในความรับผิดชอบ โดยใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ได้แก่ ทักษะด้านงาน/อาชีพ ความรอบรู้เรื่อง สุขภาพ (Health Literacy) ความรอบรู้ด้านการเงิน (Financial Literacy) ความรอบรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Literacy) ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ดำเนินการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคตของผู้สูงอายุ และเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเองของผู้สูงอายุ 69 แห่ง

1. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ดำเนินโครงการคัดเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นในด้านการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ จำนวน 46 แห่ง
2. ผลดำเนินงานแผนงานบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 กรมกิจการผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมดำเนินการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคตของผู้สูงอายุ และเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเองเพิ่มขึ้น 23 แห่ง

ที่มา: 1. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. กระทรวงมหาดไทย. (2565). หน้า 16-19
2. กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมกิจการผู้สูงอายุ

KR4 F8

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้สูงอายุสามารถพึ่งตนเองได้ และมีศักยภาพเพิ่มขึ้นอย่างน้อยตามตัวชี้วัดใดตัวชี้วัดหนึ่งของดัชนีพหุผลพลังของผู้สูงอายุ ตามเกณฑ์ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด โดยการร่วมดำเนินงานกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ที่มีหน้าที่พัฒนา และ/หรือ ให้บริการแก่ผู้สูงอายุ เพื่อการขยายผลและความยั่งยืน อีกทั้งใช้ผลงานวิจัยองค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (100,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ผู้สูงอายุที่สามารถพึ่งตนเองได้และมีศักยภาพ ในที่นี้ หมายถึงผู้สูงอายุที่มีคุณลักษณะตามดัชนีพหุผลพลังผู้สูงอายุไทย ปี 2564 ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด ซึ่งคาดว่าจะเผยแพร่ในปี 2566 ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ และ 17 ตัวชี้วัด

(จาก 19 ตัวชี้วัดทั้งหมดของดัชนีพหุผลพลังผู้สูงอายุไทย) ได้แก่

- 1) การทำงาน ประกอบด้วย 3 ตัวชี้วัด ดังนี้
 - (1) อัตราการมีงานทำ 55-59 ปี
 - (2) อัตราการมีงานทำ 60-64 ปี
 - (3) อัตราการมีงานทำ 65 ปี ขึ้นไป

คำอธิบายคำสำคัญ

- 2) การมีส่วนร่วมทางสังคมประกอบด้วย 2 ตัวชี้วัด ดังนี้
 - (1) การดูแลเด็กในครัวเรือน, 55 ปี+
 - (2) การดูแลผู้ทุพพลภาพและพิการ, 55 ปี+(การมีส่วนร่วมทางสังคม ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด แต่ OKR นี้ จะขอวัดเพียง 2 ตัวชี้วัดที่โครงการด้าน ววน. จะสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน โดยจะขอยกเว้นตัวชี้วัดการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่ม/ชมรม, 55 ปี+ และการเข้าร่วมวันสำคัญของหมู่บ้าน/ชุมชน, 55 ปี+)
- 3) การมีชีวิตที่สุขภาพดีและมีความมั่นคง ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด ดังนี้
 - (1) การออกกำลังกาย, 55 ปี+
 - (2) การเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ, 55 ปี+
 - (3) การทำกิจวัตรประจำวันได้, 60 ปี+
 - (4) การมีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ, 60 ปี+
 - (5) การไม่ขัดสนทางวัตถุ, 60 ปี+
 - (6) การมีที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม, 60 ปี+
 - (7) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ 55-74 ปี+
- 4) ศักยภาพ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อพัฒนาพลัง ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ดังนี้
 - (1) การมีสุขภาพดี, 55 ปี+
 - (2) การมีสุขภาพจิตดี, 55 ปี+
 - (3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ, 55-74 ปี+
 - (4) การติดต่อกับบุตรนอกครัวเรือน, 55 ปี+
 - (5) การศึกษาสูงสุดของผู้สูงอายุ, 55-74 ปี+(ที่มา : เอกสารสำนักงานสถิติแห่งชาติ สรุปลงค์ประกอบและตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดทำดัชนีพัฒนาพลังผู้สูงอายุไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2566 ที่นำเสนอในการประชุมพิจารณาการจัดทำดัชนีพัฒนาพลังผู้สูงอายุไทย (Active Ageing Index: AAI) ณ วันที่ 30 พฤษภาคม 2566)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้สูงอายุที่สามารถพึ่งตนเองได้ และมีศักยภาพเพิ่มขึ้นอย่างน้อยตามตัวชี้วัดใดตัวชี้วัดหนึ่งของดัชนีพัฒนาพลังผู้สูงอายุไทย ตามเกณฑ์ที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกำหนด ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR5 F8**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนนโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ซึ่งพัฒนาโดยใช้การวิจัยและที่ได้ประกาศใช้ และแสดงผลสำเร็จของการใช้นโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ในการยกระดับการพึ่งตนเอง และศักยภาพของผู้สูงอายุ ตามดัชนีพัฒนาพลังผู้สูงอายุ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (3 นโยบาย มาตรการ กฎหมายและ/หรือ กฎระเบียบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ที่ได้ประกาศใช้ ในที่นี้ หมายถึง นโยบาย มาตรการกฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ที่มีการประกาศใช้ ไม่ใช่เป็นเพียงร่างหรือข้อเสนอ เพื่อให้ชัดเจนว่าเป็นความสำเร็จเชิงผลลัพธ์
2. แสดงผลสำเร็จของการใช้นโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ในที่นี้ หมายถึง การติดตามผลสำเร็จของการดำเนินงานหลังจากที่ได้ประกาศใช้ในพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายหรือหน่วยงานที่ร่วมดำเนินการวิจัย อย่างน้อยผลสำเร็จเบื้องต้นในช่วงแรก

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ซึ่งพัฒนาโดยใช้การวิจัยและที่ได้ประกาศใช้ (แสดงหลักฐานการประกาศใช้ หรือมีการนำไปดำเนินงาน) และแสดงผลสำเร็จของการใช้นโยบายฯ ดังกล่าวในการยกระดับการพึ่งพาตนเอง และศักยภาพของผู้สูงอายุตามดัชนีพัฒนาพลังผู้สูงอายุไทย ปี 2564 ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วง ปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ยกระดับความมั่นคงทางสุขภาพของประเทศ ให้พร้อมรับมือโรคระบาดระดับชาติและโรคอุบัติใหม่

O1 P10: ยกระดับความมั่นคงทางสุขภาพของประเทศให้สามารถลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) และรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คำอธิบายคำสำคัญ

ความมั่นคงด้านสุขภาพ ในที่นี้ หมายถึง การมีสุขภาพดีปลอดภัยจากโรคภัยสุขภาพต่าง ๆ และความเจ็บป่วยอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงบริการด้านการรักษาพยาบาล โดยให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมและตอบโต้ต่อภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข และการจัดการกับภัยคุกคามด้านสุขภาพโลกที่จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศในทุกมิติ ซึ่งตามนิยามขององค์การอนามัยโลก ความมั่นคงด้านสุขภาพเป็นมาตรการเชิงรุกและเชิงรับที่จะลดอันตรายและผลกระทบจากเหตุการณ์ด้านสาธารณสุขที่เกิดฉับพลันและเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนในภูมิภาคต่าง ๆ และทั่วโลก (ที่มา: องค์การอนามัยโลก)

โรคระบาด (Epidemic) ในที่นี้ หมายถึง โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุของการเกิดโรคแน่ชัด ซึ่งอาจแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง หรือมีภาวะของการเกิดโรคมามากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา (ที่มา: พระราชบัญญัติโรคติดต่อ ปี 2558 มาตรา 4)

การระบาดมี 4 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 เรียกว่า Endemic (โรคประจำถิ่น) โรคที่เกิดขึ้นประจำในพื้นที่นั้น กล่าวคือมีอัตราป่วยคงที่และสามารถคาดการณ์ได้ โดยขอบเขตของพื้นที่อาจเป็นเมือง ประเทศ หรือใหญ่กว่านั้นอย่างกลุ่มประเทศ หรือทวีป เช่น ไข้เลือดออกในประเทศไทย โรคมาลาเรียในทวีปแอฟริกา เป็นต้น

ระดับที่ 2 คือ Outbreak (การระบาด) เหตุการณ์ที่มีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นผิดปกติ ทั้งในกรณีโรคประจำถิ่น แต่มีจำนวนผู้ป่วยมากกว่าที่คาดการณ์ หรือในกรณีโรคอุบัติใหม่ ถึงแม้จะมีผู้ป่วยเพียงรายเดียว เช่น การระบาดของไข้เลือดออกในปี 2562 การระบาดของไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ในเมืองอู่ฮั่น เป็นต้น

ระดับที่ 3 คือ Epidemic (โรคระบาด) เป็นการระบาดของโรคที่แพร่กระจายกว้างขึ้นในเชิงภูมิศาสตร์ ซึ่งโรคระบาดที่แพร่ไปในพื้นที่ที่กว้างขึ้นอย่างฉับพลัน และมีจำนวนผู้ติดเชื้อเกินกว่าที่คาดการณ์ได้ เช่น โรคอีโบล่าที่ระบาดในทวีปแอฟริกาตะวันตกในปี 2557-2559 การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) ในประเทศจีน และระบาดต่อมายังประเทศอื่นในทวีปเอเชีย ซึ่งไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ในช่วงแรกยังไม่มีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการก็ได้รับการเรียกขานว่า โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) และค่อย ๆ ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ

ระดับที่ 4 คือ Pandemic (การระบาดใหญ่/ทั่วโลก) เป็นการระบาดของโรคที่เกิดขึ้นทั่วโลก หรือในพื้นที่เป็นวงกว้างอย่างยิ่ง ข้ามเขตแดนระหว่างประเทศ และมักส่งผลกระทบต่อผู้คนจำนวนมาก ภาวะการระบาดใหญ่ที่เกิดขึ้นทั่วโลกและควบคุมไม่ได้ การระบาดในระดับนี้จะแพร่กระจายไปทั่วทุกทวีป และไม่สามารถคาดการณ์หรือควบคุมการระบาดของโรคได้ทั้งโลกต้องเตรียมการรับมือ เช่น โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 (COVID-19) โรคไข้หวัดใหญ่ H1N1 โรคเอดส์ เป็นต้น

โรคระบาดระดับชาติ (Epidemic at the National Level) ในที่นี้ หมายถึง โรคหรือปัญหาสุขภาพที่มีการแพร่กระจายกว้างขวางขึ้นในเชิงภูมิศาสตร์อย่างรวดเร็วจนมีจำนวนผู้ป่วยเป็นโรคเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนเกินระดับที่คาดการณ์ไว้ตามปกติในขอบเขตพื้นที่ระดับประเทศ ครอบคลุมทั้งโรคติดเชื้อและโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (ที่มา: องค์การอนามัยโลก 2005)

พื้นที่ ในที่นี้ หมายถึง เขตสุขภาพหรือภูมิภาค เนื่องจากประเทศไทยแบ่งเขตสุขภาพ เป็น 13 เขต รวมกรุงเทพมหานคร โดยมุ่งพัฒนาระบบบริการทุกระดับตั้งแต่ปฐมภูมิ ทติยภูมิ ตติยภูมิ และศูนย์ความเชี่ยวชาญระดับสูง สร้างระบบที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายโดยใช้หลักการ “เขตสุขภาพที่ไร้รอยต่อ”

1. ส่วนกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เขตสุขภาพที่ 13
2. เขตสุขภาพที่ 1 ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย แพร่ น่าน พะเยา ลำปาง ลำพูน แม่ฮ่องสอน
3. เขตสุขภาพที่ 2 ได้แก่ ตาก เพชรบูรณ์ พิษณุโลก อุตรดิตถ์ สุโขทัย
4. เขตสุขภาพที่ 3 ได้แก่ กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ ชัยนาท อุทัยธานี
5. เขตสุขภาพที่ 4 ได้แก่ สระบุรี นนทบุรี ลพบุรี อ่างทอง นครนายก สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี
6. เขตสุขภาพที่ 5 ได้แก่ เพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี
7. เขตสุขภาพที่ 6 ได้แก่ สระแก้ว ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ ชลบุรี จันทบุรี ระยอง ตราด
8. เขตสุขภาพที่ 7 ได้แก่ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น มหาสารคาม ร้อยเอ็ด
9. เขตสุขภาพที่ 8 ได้แก่ อุดรธานี สกลนคร นครพนม เลย หนองคาย หนองบัวลำภู บึงกาฬ
10. เขตสุขภาพที่ 9 ได้แก่ ชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ สุรินทร์
11. เขตสุขภาพที่ 10 ได้แก่ อุบลราชธานี ศรีสะเกษ มุกดาหาร อำนาจเจริญ
12. เขตสุขภาพที่ 11 ได้แก่ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต กระบี่ พังงา ระนอง ชุมพร
13. เขตสุขภาพที่ 12 ได้แก่ สงขลา สตูล ตรัง พัทลุง ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

ภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) ในที่นี้ หมายถึง ความสูญเสียทางสุขภาพที่เกิดจากการเจ็บป่วย พิการ หรือเสียชีวิตก่อนวัยอันควร โดย Global Burden of disease: GBD จัดกลุ่มโรคเป็น 3 กลุ่ม คือ

- (1) **โรคติดต่อ (Infectious Disease)** คือ โรคที่เกิดจากเชื้อจุลชีพหรือจุลินทรีย์ (Micro organism) ซึ่งสามารถถ่ายทอด หรือแพร่เชื้อ หรือติดต่อสู่ผู้อื่นหรือสัตว์อื่น ๆ ได้ โดยทั่วไปโรคติดเชื้อมักเป็นโรคติดต่อ แต่บางโรคก็เป็นโรคไม่ติดต่อ เช่น กรณีโรคเกิดจากสารพิษของแบคทีเรียไม่ใช่เกิดจากตัวแบคทีเรีย เช่น โรคอาหารเป็นพิษ ชนิดเกิดจากสารพิษของแบคทีเรีย โรคบาดทะยัก เป็นต้น
- (2) **โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Disease, NCD)** คือ โรคที่ไม่ใช่โรคติดต่อ ไม่ได้เกิดจากเชื้อโรคจึงติดต่อไม่ได้ด้วยการสัมผัสคลุกคลีหรือติดต่อผ่านตัวนำโรค หรือผ่านทางสารคัดหลั่งต่าง ๆ ซึ่งโรคไม่ติดต้อมีปัจจัยเสี่ยงมาจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่าง ๆ เช่น การดื่มสุรา การสูบบุหรี่ รับประทานอาหารหวาน มัน เค็ม และขาดการมีกิจกรรมทางกายที่เพียงพอ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง ได้แก่ ไขมันในเลือดสูง ความดันโลหิตสูง น้ำตาลในเลือดสูงภาวะน้ำหนักเกินและอ้วน ซึ่งทำให้เป็นโรคไม่ติดต่อเรื้อรังในที่สุด โดยกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน โรคหัวใจขาดเลือด โรคหลอดเลือดสมอง เป็นต้น

(3) **การบาดเจ็บ (Injuries)** คือ ก) การบาดเจ็บทางถนน และ ข) การบาดเจ็บโดยไม่เจตนา

ภาระโรคที่สำคัญของประเทศจะรวมทั้งปัญหาสุขภาพอื่น ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอนามัยทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนงานวิจัยที่พัฒนาความมั่นคงของระบบบริการและความเป็นธรรมในระบบสุขภาพ เช่น งานอนามัยแม่และเด็ก สารเสพติด เป็นต้น (ที่มา: รายงานภาระโรคและการบาดเจ็บของประชากรไทย)

ประสิทธิภาพ ในที่นี้ หมายถึง ความสามารถในการทำงานให้เกิดผลจากการทำงานบรรลุเป้าหมายหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเป็นไปตามสิ่งที่คาดหวัง และมีการใช้ประโยชน์จริง คุณภาพตามที่ระบุไว้ โดยผลที่เกิดขึ้นจะเป็นตามรายละเอียด KR และไม่ประเมินประสิทธิภาพความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ของนวัตกรรม

ประสิทธิผล ในที่นี้ หมายถึง ผลลัพธ์ หรือ ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากกระบวนการทำงานที่บรรลุเป้าหมายและได้คุณภาพตามที่ต้องการหรือคาดหวังไว้ ทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ โดยเป็นนวัตกรรมที่สามารถนำไปขยายผลได้ โดยผลที่เกิดขึ้นจะเป็นไปตามรายละเอียด KR และไม่ประเมินประสิทธิภาพความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ของนวัตกรรม

KR1 P10

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนระบบสุขภาพแบบบูรณาการระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ (Integrated Health Services: IHS) ที่ใช้ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบ และนวัตกรรมสมัยใหม่ ซึ่งแสดงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) ได้แก่ 1) โรคติดเชื้อ 2) โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง 3) การบาดเจ็บและการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ (8 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

- ระบบสุขภาพแบบบูรณาการระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ ในที่นี้ มีองค์ประกอบสำคัญเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริการสุขภาพ ประกอบด้วย
 - 1) มีการเชื่อมโยงรวมกันระหว่างระบบย่อย หรือมีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานหรือองค์กร
 - 2) มีแผนบูรณาการที่ร่วมกันจัดทำและนำไปปฏิบัติ โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและที่ร่วมรับผิดชอบในการบริการสุขภาพ
 - 3) มีระบบการประสานการทำงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ในการส่งเสริมระบบบริการสุขภาพ
 - 4) เป็นระบบบริการที่ครอบคลุมการทำงานในทุกมิติ ทั้งการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การวินิจฉัย การรักษา การฟื้นฟูรวมถึงการดูแลผู้ป่วยระยะท้าย ระหว่างผู้ให้บริการสุขภาพกับผู้รับบริการสุขภาพ ตามความต้องการในทุกๆระยะของชีวิต เช่น โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคหลอดเลือดสมอง รวมทั้งปัญหาสุขภาพอื่น ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพอนามัย ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนงานวิจัยที่พัฒนาความมั่นคงของระบบบริการและความเป็นธรรมในระบบสุขภาพ เช่น งานอนามัยแม่และเด็ก สารเสพติด เป็นต้น
- การรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ ในที่นี้รวมถึง การทำให้ประเทศ หรือพื้นที่มีความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นในการรับมือกับโรค การให้บริการสุขภาพขณะที่โรคที่กำลังระบาด และการลดผลกระทบด้านสุขภาพหลังการระบาด
- กลุ่มภาระโรคเป้าหมาย ในที่นี้ หมายถึง ภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) ได้แก่ 1) โรคติดเชื้อ 2) โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง 3) การบาดเจ็บ 4) การรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่
- ต้องแสดงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบสุขภาพแบบบูรณาการ โดยแสดงหลักฐานจากระบบสุขภาพแบบบูรณาการที่ถูกนำไปใช้จริง หรือทดลองใช้จริงในระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่

วิธีการคำนวณและวัดผล

1. นับจำนวนระบบสุขภาพแบบบูรณาการระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ (Integrated Health Services: IHS) ที่ใช้ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบ และนวัตกรรมสมัยใหม่ ซึ่งแสดงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) และการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ จากการนำไปใช้จริงหรือทดลองใช้จริงในระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ
2. การนับจำนวนระบบสุขภาพแบบบูรณาการระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ ค่าเป้าหมาย 8 ระบบ ทั้งนี้ 1 ระบบๆ ประกอบด้วย 6 ระบบย่อย ตามหลักการ 6 Building Blocks of Health System ได้แก่
 1. ระบบบริการ
 2. กำลังคนด้านสุขภาพ
 3. ระบบข้อมูล
 4. เทคโนโลยีทางการแพทย์ (ยาและเวชภัณฑ์)
 5. การเงินการคลัง และค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ
 6. ผู้นำและธรรมาภิบาล

กรณีที่ระบบสุขภาพของโรคเป้าหมายเดิมมีการขยายผลในพื้นที่อื่น ๆ จะนับเป็น 1 ระบบ เช่น มีการพัฒนาระบบบริการสุขภาพ A รักษาโรคมะเร็งและให้บริการในเขตสุขภาพที่ 1 ต่อมามีการให้บริการในเขตสุขภาพที่ 2 เพิ่มเติม (หรือในระดับจังหวัด ในเขตสุขภาพที่ 2) จะนับว่ามี 1 ระบบ เท่านั้น

หมายเหตุ หากพัฒนาต่อยอดระบบสำหรับโรคเป้าหมายเดียวกันในพื้นที่อื่นในปีงบประมาณถัดไป จะไม่สามารถนับผลงานได้ เพราะถือว่าเป็นการนับซ้ำ “ระบบ” และควรจะนำไปนับเป็นงานด้าน RU หรือนับเป็นผลงาน KR3 P10 แทน

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ยังไม่มีระบบสุขภาพแบบบูรณาการระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ (Integrated Health Services: IHS) ที่ใช้ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบ และนวัตกรรมสมัยใหม่ ซึ่งแสดงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (Baseline = 0 รายการ) เนื่องจากเป็นงานที่เริ่มใหม่

ที่มา: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

KR2 P10

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ (Consortium) ที่ประกอบด้วยเครือข่ายสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ซึ่งกระจายในทุกภูมิภาค และมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) ที่แสดงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการช่วยเหลือ/สนับสนุนประเทศ และ/หรือ พื้นที่ให้สามารถรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ โดยการใช้ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบ และนวัตกรรมสมัยใหม่ เพิ่มขึ้น (4 เครือข่าย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ ในที่นี้ หมายถึง กลุ่มเครือข่ายของสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) ได้แก่ 1) โรคติดเชื้อ 2) โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และ 3) การบาดเจ็บ โดยทำงานร่วมกันเป็น “กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ” (Consortium)
2. ประสิทธิภาพของเครือข่าย ในที่นี้ หมายถึง เครือข่ายสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่ทำงานร่วมกันเป็น “กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ” (Consortium) อย่างต่อเนื่อง โดยแสดงหลักฐานว่าได้ให้ความสนับสนุนความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ โรคอุบัติใหม่ และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) ได้แก่ 1) โรคติดเชื้อ 2) โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และ 3) การบาดเจ็บ เช่น ผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยีนวัตกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะ เป็นต้น ให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบการบริการสุขภาพระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ได้ตรงตามที่ต้องการ
3. ประสิทธิภาพของเครือข่าย ในที่นี้ หมายถึง เครือข่ายสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ที่ทำงานร่วมกันเป็น “กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ” (Consortium) โดยแสดงหลักฐานว่าได้ช่วยเหลือ/สนับสนุนประเทศ และ/หรือ พื้นที่ให้สามารถรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) ได้แก่ 1) โรคติดเชื้อ 2) โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และ 3) การบาดเจ็บ
4. การรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ สามารถรวมถึงการทำให้ประเทศ/พื้นที่ที่มีความพร้อมด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นในการรับมือกับโรค การให้บริการสุขภาพขณะที่ยังกำลังระบาด และการลดผลกระทบด้านสุขภาพหลังการระบาด

วิธีการคำนวณและวัดผล

1. นับจำนวนกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ (Consortium) ที่ประกอบด้วยเครือข่ายสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านโรคระบาดระดับชาติและโรคอุบัติใหม่ และภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ
2. กลุ่มเครือข่ายควรมีการแสดงให้เห็นว่ามีความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องไม่เป็นเพียงกลุ่มที่ตั้งขึ้นเฉพาะกิจ
3. หลักฐานความเป็นเครือข่ายความร่วมมือ อาจอยู่ในรูปของ “ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการ” หรือ “คณะทำงาน” หรือ บันทึกความเข้าใจ (MOU) หรือแผนปฏิบัติการที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการร่วมกัน โดยกำหนดให้ 1 โรคเป้าหมาย มีกรรมการหรือคณะทำงาน 1 ชุด

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P10

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนเทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบและนวัตกรรมสมัยใหม่ที่ถูกนำไปใช้และเกิดผลสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และการลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) เพิ่มขึ้น (15 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมสมัยใหม่ ในการรับมือกับโรคและการลดภาระโรค หมายถึง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการให้บริการสุขภาพ การเข้าถึงบริการสุขภาพโดยประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และการเตรียมความพร้อมให้สามารถรับมือกับโรค เป็นต้น

คำอธิบายคำสำคัญ

2. นวัตกรรม ในที่นี้ ครอบคลุมทั้งผลิตภัณฑ์สิ่งประดิษฐ์ (Product), กระบวนการ (Process) และขั้นตอนการรักษาและการให้บริการสุขภาพ (Guideline) นวัตกรรมอาจไม่จำเป็นต้องเป็นผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์ หรือกระบวนการใหม่ อาจเป็นของเดิมที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน และทำให้เกิดคุณค่า (Value) ขึ้นมา และสามารถรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และการลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) โดยครอบคลุมการให้บริการสุขภาพ การเข้าถึงบริการสุขภาพ โดยประชาชนกลุ่มเป้าหมาย และการเตรียมความพร้อมรับมือกับโรค เช่น นวัตกรรมเชิงระบบ ได้แก่ ระบบการทำงาน แนวทางการปฏิบัติ คู่มือ หลักสูตร กระบวนการทำงาน (ที่มา: คู่มือนวัตกรรม, คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบและนวัตกรรมสมัยใหม่ ที่ถูกนำไปใช้ และเกิดผลสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติและโรคอุบัติใหม่ และภาระโรคที่สำคัญของประเทศ รวมถึงเทคโนโลยีที่สนับสนุนการเข้าถึงบริการสุขภาพที่ถูกนำไปใช้และประชาชนเข้าถึงบริการได้ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนเทคโนโลยีที่สนับสนุนการเข้าถึงบริการทางการแพทย์จำนวน 3 เทคโนโลยี ได้แก่

1. ระบบการแพทย์ทางไกล (DMS Telemedicine)
2. ระบบ e-Health
3. หุ่นยนต์ปั่นโตสอง

ที่มา: 1. สำนักสารสนเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข. (2565).

“ระบบการแพทย์ทางไกล” (DMS Telemedicine) การรักษาที่ไร้ข้อจำกัดทั้งเวลาและสถานที่

2. สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2565).

ETDA พาทวิร์ระบบ e-Health มาตรฐานใหม่สาธารณสุข ในไทย-ต่างแดน.

3. Piroonruk Art-han. (2565).

โครงการการพัฒนาการให้บริการสาธารณสุข ด้วยหุ่นยนต์เคลื่อนที่บังคับระยะไกล.

ศูนย์ปฏิบัติการด้านนวัตกรรมการแพทย์และการวิจัยและพัฒนา

ศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด-19 (ศบค.). 8 มีนาคม 2565

KR4 P10

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนโยบายและมาตรการที่ได้ประกาศใช้ในระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ ซึ่งพัฒนาโดยใช้การวิจัย และแสดงผลสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) เพิ่มขึ้น (5 นโยบาย/มาตรการ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. การแสดงผลสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล สามารถทำได้โดยการติดตามผลของการดำเนินงานตามนโยบายและงบประมาณหลังจากที่ประกาศใช้ในภาพรวมระดับประเทศหรือในบางพื้นที่ หรือเขตสุขภาพหรือกลุ่มเป้าหมายหรือหน่วยงาน อย่างน้อยผลสำเร็จเบื้องต้นในช่วงแรก
2. ประสิทธิภาพ ในที่นี้ หมายถึง การให้บริการอย่างมีคุณภาพ ลดเวลาและงบประมาณในการให้บริการสุขภาพ ในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และการลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ เช่น ลดเวลา งานบุคลากรทางการแพทย์ ลดเวลารอคอยของคนไข้ ลดค่าใช้จ่ายในการเข้ารับบริการของคนไข้ เป็นต้น
3. ประสิทธิภาพ ในที่นี้ หมายถึง ผลสำเร็จหรือผลที่เกิดขึ้นจากการให้บริการสุขภาพ ในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และการลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ เช่น ค่าใช้จ่าย ด้านสุขภาพต่อรายประชากร ลดลง เป็นต้น
4. นโยบายและมาตรการ อาจเกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญและจำเป็นอย่างอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ รวมถึงนโยบาย และมาตรการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบ นวัตกรรมสมัยใหม่และระบบสุขภาพแบบ บูรณาการที่เกิดจากแผนด้าน ววน. ด้วยก็ได้

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนโยบายและมาตรการที่ได้ประกาศใช้ในระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ ซึ่งพัฒนาโดยใช้การวิจัย ผ่านการประเมินหรือทดสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ และได้รับการยอมรับจากหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบปัญหาสุขภาพด้านนั้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ทั้งนี้ การนับจำนวนนโยบาย และ/หรือ มาตรการจะนับเมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำนโยบาย และ/หรือ มาตรการ ไปใช้งานจริง โดยที่ สวรส. ไม่จำเป็นต้องผลักดันนโยบาย และ/หรือ มาตรการดังกล่าวแล้ว

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ยังไม่มีนโยบายและมาตรการที่ได้ประกาศใช้ในระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ ซึ่งพัฒนาโดยใช้การวิจัย และแสดงผลสำเร็จในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ

ที่มา: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

KR5 P10

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนประชาชนที่ได้รับบริการจากระบบสุขภาพแบบบูรณาการระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ที่เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) โดยการใช้ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบและนวัตกรรมสมัยใหม่ (1,500,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ประชาชนที่ได้รับบริการจากระบบบริการสุขภาพแบบบูรณาการ หมายถึง ประชาชนที่ได้รับการจัดบันทึกหรือลงทะเบียนหรือประวัติการรักษา ภายใต้ระบบบริการสุขภาพแบบบูรณาการฯ

วิธีการคำนวณและวัดผล

1. นับจำนวนประชาชนที่ได้รับบริการจากระบบสุขภาพแบบบูรณาการระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ที่เพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับมือกับโรคระบาดระดับชาติ/โรคอุบัติใหม่ และลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ (National Burden of Disease: BOD) โดยการใช้ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบ และนวัตกรรมสมัยใหม่ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ทั้งนี้ หากเป็นการพัฒนาต่อยอดระบบเดิมจะเริ่มนับจำนวนประชาชน ณ วันที่เริ่มต้นใช้ระบบที่พัฒนาต่อยอดเท่านั้น
2. การนับจำนวนประชาชนที่ได้รับบริการสุขภาพต้องเป็นประชาชนที่ได้รับบริการจากระบบสุขภาพแบบบูรณาการเท่านั้น โดยหากนาย A เป็นผู้ป่วยที่ได้รับบริการใน 2 โรคเป้าหมาย ให้นับเป็น 2 คน (ไม่นับจากเลขบัตรประชาชน) และไม่นับรวมจำนวนประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (Samples) ของโครงการวิจัย

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ยังไม่มีประชาชนที่ได้รับบริการจากระบบสุขภาพแบบบูรณาการระดับประเทศ และ/หรือ พื้นที่ (Integrated Health Services: IHS) ที่ใช้ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรมเชิงระบบ และนวัตกรรมสมัยใหม่ ซึ่งแสดงประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการลดภาระโรคที่สำคัญของประเทศ

ที่มา: สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

ขจัดความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ โดยการเพิ่มโอกาส และยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่

- O1 P11: ขจัดความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ ด้วยการลดช่องว่างของการเข้าถึงโอกาสด้านการพัฒนา อาชีพ การศึกษาเรียนรู้ และเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียม ตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- O2 P11: สร้างความเข้มแข็งและยกระดับมูลค่าเศรษฐกิจของเศรษฐกิจฐานราก โดยใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และองค์กรชุมชนรายเดิมและรายใหม่ การพัฒนานวัตกรรมที่เป็นกลไกหรือระบบที่ส่งเสริม และการสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานรากที่ใช้ได้จริง ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่น และเอกชนในพื้นที่ และการสร้างเครือข่ายบุคลากรในพื้นที่ที่มีบทบาทและความสามารถในการประยุกต์ใช้หรือถ่ายทอดองค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
- O3 P11: ส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างสภาพแวดล้อม และกลไกที่สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชุมชน (Local Economy) ยกระดับการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานให้เป็นห่วงโซ่คุณค่าที่มีการใช้ทรัพยากร วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เกิดการสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง

KR1 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนโยบาย แผนพัฒนาจังหวัด/อำเภอ/ท้องถิ่นที่บรรจุในแผนปฏิบัติราชการประจำปี นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายที่ยากจน เพิ่มขึ้น (126 นโยบาย/แผนพัฒนา/จังหวัด/อำเภอ/ท้องถิ่น)

หมายเหตุ

1. KR1 P11 เป็นตัวเดียวกับกับ KR1 F9
2. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. แผนพัฒนาจังหวัด หมายถึง รายการเกี่ยวกับโครงการและแผนงานต่าง ๆ ของจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัดในอนาคต โดยต้องคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด รวมตลอดถึง ความพร้อมของภาครัฐและภาคธุรกิจ เอกชน และยุทธศาสตร์ระดับชาติ มีกระบวนการรับฟังหรือให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการในการพัฒนาพื้นที่ของจังหวัดมาพิจารณาให้เกิดความผสมผสาน ไม่ขัดแย้งในด้านใดด้านหนึ่ง
2. แผนพัฒนาอำเภอ หมายถึง แผนพัฒนาที่รวบรวมรายการโครงการและแผนงานต่าง ๆ ของอำเภอที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจนความต้องการของทุกภาคส่วนในพื้นที่อำเภอ โดยแผนพัฒนาอำเภอจำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของอำเภอในอนาคต
3. แผนพัฒนาท้องถิ่น หมายถึง แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือการเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

(ที่มา: สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารราชการจังหวัด สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนโยบาย แผนพัฒนาจังหวัด/อำเภอ/ท้องถิ่น ที่บรรจุเป็นแผนปฏิบัติราชการประจำปีนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มเป้าหมายที่ยากจน ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม หรือเกษตรกรที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทำการเกษตรแบบ Smart Farming มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 (63,000 ครัวเรือน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. KR3 P11 เป็นตัวเดียวกับกับ KR4 F9
2. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ครัวเรือนยากจน หมายถึง ครัวเรือนที่ขาดแคลนทุนพื้นฐาน ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนกายภาพ ทุนธรรมชาติ ทุนทางสังคม และทุนทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ในการดำรงชีวิตที่ส่งผลให้ครัวเรือนมีโอกาสในการสร้างทางเลือกหรือกลยุทธ์ในการดำรงชีวิตอย่างจำกัด โดยแบ่งได้ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
 - 1) กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก: กลุ่มที่มีความขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ต้องดำเนินการนำเข้าสู่ระบบสวัสดิการโดยเร่งด่วน
 - 2) กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก: กลุ่มที่มีทุนพื้นฐานเพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในแต่ละวัน ซึ่งต้องเร่งดำเนินการจัดหาปัจจัยดำรงชีพ/หรือยกระดับความสามารถในการจัดหาปัจจัยดำรงชีพให้พออยู่ได้
 - 3) กลุ่มที่ 3 อยู่ได้: กลุ่มที่มีทุนพื้นฐานสำหรับการดำรงชีพ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะอยู่รอดได้อย่างปลอดภัย หากประสบกับภาวะความแปรปรวนต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกัน และยกระดับความเป็นอยู่ให้หลุดพ้นจากสภาวะความขาดแคลน/เปราะบาง
 - 4) กลุ่มที่ 4 อยู่ดี: กลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันต่อสภาวะความแปรปรวน/ความเสี่ยงต่าง ๆ มีทุนพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ที่เพียงพอในการวางแผนอนาคตของตนเอง ครอบครัว และเป็นฐานทุนในระดับชุมชนได้
2. นวัตกรรม หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือปรับปรุงจากผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการเดิม ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามบริบทพื้นที่ และสร้างคุณค่าหรือมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เกิดผลกระทบทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นที่ยอมรับและขยายผลได้ (ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ด้วยการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม หรือเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 20 จากใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทำการเกษตรแบบ Smart Farming ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการยกระดับศักยภาพ ทักษะ โอกาส และรายได้ของกลุ่มเป้าหมายที่ยากจน ด้อยโอกาส และเปราะบาง (1,038 ชั้น ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. KR4 P11 เป็นตัวเดียวกับกับ KR2 F9
2. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. นวัตกรรม หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือปรับปรุงจากผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการเดิม ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามบริบทพื้นที่ และสร้างคุณค่าหรือมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เกิดผลกระทบทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นที่ยอมรับและขยายผลได้ (ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))
2. กลุ่มเป้าหมายที่ยากจน หมายถึง กลุ่มคนที่ขาดแคลนทุนพื้นฐาน ในการดำรงชีวิต ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนกายภาพ ทุนธรรมชาติ ทุนทางสังคม และทุนทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ที่ส่งผลให้ครัวเรือนมีโอกาสในการสร้างทางเลือกหรือกลยุทธ์ในการดำรงชีวิตอย่างจำกัด โดยแบ่งได้ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่
 - 1) กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก
 - 2) กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก
 - 3) กลุ่มที่ 3 อยู่ได้
 - 4) กลุ่มที่ 4 อยู่ดี(ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))
3. กลุ่มผู้ด้อยโอกาส หมายถึง ผู้ประสบปัญหาความเดือดร้อนและได้รับผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา สาธารณสุข การเมือง กฎหมาย วัฒนธรรม ภัยธรรมชาติและภัยสงคราม รวมถึงผู้ที่ขาดโอกาสที่จะเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐานของรัฐ ตลอดจนผู้ประสบปัญหาที่ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบ อันจะส่งผลให้ไม่สามารถดำรงชีวิตได้เท่าเทียมกับผู้อื่น
(ที่มา: กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)

คำอธิบายคำสำคัญ

4. กลุ่มคนเปราะบาง หมายถึง ประชากรที่ไม่ได้รับการคุ้มครองทางสังคม และยังขาดหลักประกันทางสังคม โดยเฉพาะครัวเรือนยากจน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ แรงงานนอกระบบ คนตกงาน และคนไร้บ้าน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งของการนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำและความยากจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ ทั้งการเจ็บป่วย ความพิการ การเสียชีวิตหรือการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างของหัวหน้าครอบครัวหรือสมาชิกในครอบครัว
- (ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนองค์ความรู้ หรือเทคโนโลยี หรือนวัตกรรม ที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการยกระดับศักยภาพ ทักษะ โอกาส และรายได้ของกลุ่มเป้าหมายที่ยากจน ด้อยโอกาส และเปราะบาง ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR5 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนคนยากจนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ด้วยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (252,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. KR5 P11 เป็นตัวเดียวกับกับ KR5 F9
2. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. คนยากจน หมายถึง กลุ่มคนที่มีรายได้น้อยกว่า 2,802 บาทต่อคนต่อเดือน หรือ 33,624 บาทต่อคนต่อปี (กระทรวงการคลัง, 2565) และระดับความยากจนตามฐานทุนการดำรงชีพ โดยแบ่งกลุ่มคนยากจนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ
 - 1) กลุ่มที่ 1 อยู่ลำบาก: กลุ่มที่มีความขาดแคลนปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ต้องดำเนินการนำเข้าสู่ระบบสวัสดิการโดยเร่งด่วน

คำอธิบายคำสำคัญ

- 2) กลุ่มที่ 2 อยู่ยาก: กลุ่มที่มีทุนพื้นฐานเพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในแต่ละวัน ซึ่งต้องเร่งดำเนินการจัดหาปัจจัยดำรงชีพ/หรือยกระดับความสามารถในการจัดหาปัจจัยดำรงชีพให้พออยู่ได้
- 3) กลุ่มที่ 3 อยู่ได้: กลุ่มที่มีทุนพื้นฐานสำหรับการดำรงชีพ แต่ยังไม่เพียงพอที่จะอยู่รอดได้อย่างปลอดภัย หากประสบกับภาวะความแปรปรวนต่าง ๆ จำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกัน และยกระดับความเป็นอยู่ให้หลุดพ้นจากสภาวะความขาดแคลน/เปราะบาง
- 4) กลุ่มที่ 4 อยู่ดี: กลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันต่อสภาวะความแปรปรวน/ความเสี่ยงต่าง ๆ มีทุนพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ที่เพียงพอในการวางแผนอนาคตของตนเอง ครอบครัว และเป็นฐานทุนในระดับชุมชนได้
(ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนคนยากจนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ด้วยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน วรรณ. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR6 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSME) ที่ได้รับการยกระดับศักยภาพและมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ร้อยละ 15 (1,600 ราย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. KR6 P11 เป็นตัวเดียวกับกับ KR1 F10
2. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (MSME) หมายถึง วิสาหกิจรายย่อย ขนาดย่อม และขนาดกลาง (Micro, Small & Medium Enterprises: MSMEs) ประกอบด้วย

คำอธิบายคำสำคัญ

- 1.1 วิสาหกิจรายย่อย (Micro) และกลุ่มอาชีพที่เป็นกลุ่มอาชีพที่ไม่ได้จดทะเบียนวิสาหกิจ (ทั้งภาคเกษตรและภาคบริการ) หมายถึง กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง หรือกิจการค้าปลีก ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 5 คน หรือรายได้ต่อปีไม่เกิน 1.8 ล้านบาท หรือกลุ่มอาชีพที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- 1.2 วิสาหกิจขนาดย่อม (Small) หมายถึง กิจการในภาคการผลิตสินค้าที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 50 คน หรือมีรายได้ต่อปีไม่เกิน 100 ล้านบาท ส่วนกิจการในภาคการค้า (ค้าส่งหรือค้าปลีก) และบริการ มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 30 คน หรือมีรายได้ต่อปีไม่เกิน 50 ล้านบาท
- 1.3 วิสาหกิจขนาดกลาง (Medium) หมายถึง กิจการในภาคการผลิตสินค้าที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่า 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน หรือมีรายได้ต่อปีเกิน 100 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 500 ล้านบาท ส่วนกิจการในภาคการค้า (ค้าส่งหรือค้าปลีก) และบริการ มีจำนวนการจ้างงานเกิน 30 คน แต่ไม่เกิน 100 คน หรือมีรายได้ต่อปีเกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 300 ล้านบาท
(ที่มา: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)
- 1.4 ผู้ประกอบการในพื้นที่ (Local Enterprise) หมายถึง ผู้ที่ดำเนินกิจการธุรกิจภายในชุมชน ซึ่งประกอบด้วยผู้ประกอบการ OTOP/วิสาหกิจชุมชน/วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และรายย่อย (Micro, Small and Medium Enterprises)/ผู้ประกอบการรายย่อย/การรวมกลุ่มอาชีพทั้งในรูปแบบทางการและไม่เป็นทางการ/ผู้ประกอบการ SMEs

โดยผู้ประกอบการในพื้นที่ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของหน่วย บพท. ต้องประกอบด้วย 3 เงื่อนไข คือ

- 1) ต้องเป็นผู้ประกอบการที่มีการใช้ทรัพยากรพื้นถิ่น (Local Resources) มาผลิตเป็นสินค้าหรือบริการ
- 2) ต้องเป็นธุรกิจที่มีการจ้างและสร้างงานในพื้นที่ (Local Employment) และ
- 3) เป็นธุรกิจที่มีรูปแบบของโครงสร้างการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม (Fairtrade) สู่กลุ่มผู้ผลิต/กลุ่มเกษตรกรต้นน้ำและคนในชุมชน

(ที่มา: ศูนย์ประสานงาน/บริหารจัดการเพื่อยกระดับ เสริมศักยภาพของธุรกิจท้องถิ่นพร้อมกับการสร้างแพลตฟอร์มและกลไกการทำงานร่วมกัน มุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ปีที่ 2 (บัณฑิต อินณรงค์, 2565))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนคนยากจนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ด้วยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR7 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) และองค์กรชุมชน สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ร้อยละ 15 (243 ราย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. KR7 P11 เป็นตัวเดียวกันกับ KR2 F10
2. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. วิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) หมายถึง บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ซึ่งดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิต การจำหน่ายสินค้าหรือบริการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสังคม เป็นเป้าหมายหลักของกิจการ และได้รับการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. 2562

(ที่มา: พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. 2562)

2. องค์กรชุมชน หมายถึง การรวมตัวกันของคนในชุมชนที่ต่างคนต่างอยู่ แต่มารวมกันบนฐานปัญหาร่วมกัน หรือมีโอกาสร่วมก่อเกิดการค้นหาคิดค้นวิธีการในการแก้ไขหรือเพิ่มศักยภาพ/ยกระดับความรู้และจัดการ โดยการรวมตัวกันต้องมีกระบวนการจัดการให้ผู้คนหรือสมาชิกนั้น ๆ อยู่ร่วมกันได้อย่างเท่าเทียม และมีส่วนร่วม เกิดความตระหนักร่วมยึดเหนี่ยวร่วมและรู้สึกเป็นครอบครัวเดียวกัน เพื่อให้การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดำเนินไปได้อย่างลุล่วง หรือสร้างโอกาสใหม่ ด้วยการใช้นวัตกรรม, ไปยกระดับคุณภาพชีวิตและรายได้

(ที่มา: ปรับปรุงเพิ่มเติมจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน)

3. เครือข่ายธุรกิจร่วม (ที่ยังไม่ได้จดทะเบียน) หมายถึง เครือข่ายธุรกิจร่วม หรือกลุ่มธุรกิจชุมชนต้นแบบ หรือ LE ต้นแบบ ที่ประกอบด้วยธุรกิจชุมชนไม่น้อยกว่า 10 ธุรกิจ ที่มีความสามารถในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ 100 ล้านบาท โดยใช้กลไก Social Intergraded Enterprise (SIE)¹ ที่มีรูปแบบการทำงานแบบการค้าที่เป็นธรรม (Fair Trade) และหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) หรือกลุ่มธุรกิจประเภทเดียวกัน หรือกลุ่มธุรกิจที่เกี่ยวข้องกันใน ข้อต่อของห่วงโซ่อุปทานที่มีศักยภาพสูงให้สามารถสร้างผลกระทบขนาดใหญ่ ด้านการประกอบการและด้านอย่างชัดเจน โดยมีมูลค่าทางเศรษฐกิจและโอกาสทางการตลาด

(ที่มา: ปรับปรุงจากประกาศชี้แจงแนวทางการสนับสนุนทุนวิจัย กรอบการวิจัย “การพัฒนาและสร้างเครือข่ายธุรกิจชุมชนร่วมเพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากในพื้นที่” ประจำปีงบประมาณ 2567 (บพท., 2567))

หมายเหตุ

¹กลไก Social Integrated Enterprise (SIE) ในรูปแบบวิสาหกิจเพื่อสังคม สหกรณ์ ลังชุมชน ที่เป็นกลไกกลางในการสร้าง/ยกระดับเครือข่ายธุรกิจชุมชนร่วมให้เกิดการจัดการบริหารธุรกิจชุมชนร่วม ตลอดห่วงโซ่มูลค่า

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนวิสาหกิจเพื่อสังคม (Social Enterprise) เครือข่ายธุรกิจร่วม และ/หรือ องค์กรชุมชน สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 15 จากการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

อีกทั้ง นับรวมกิจการที่มีจุดมุ่งหมายหลักในการแก้ไขปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยใช้กลไกการบริหารจัดการที่ดีของภาคธุรกิจร่วมกับความรู้และนวัตกรรมสังคม มีความยั่งยืนทางการเงินจากรายได้หลักที่มาจากสินค้าหรือบริการ โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินบริจาค และมีการนำผลกำไรที่เกิดขึ้นไปลงทุนซ้ำเพื่อขยายผลกระทบทางสังคมที่เกิดขึ้น โดยมีต้องยึดติดเงื่อนไขเรื่องการแบ่งปันกำไร เพื่อที่จะขึ้นทะเบียนเป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR8 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนวัตกรรมที่เป็นกลไกหรือระบบที่ส่งเสริมและการสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก ที่ได้ทดลองใช้จริงร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่นและเอกชน และมีผลกระทบทางสังคมในพื้นที่ (1,835 นวัตกรรม ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. KR8 P11 เป็นตัวเดียวกับกับ KR3 F10
2. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
3. แผนงานเป้าหมายสำคัญตามยุทธศาสตร์ ววน. ปี 2568-2569 ร่วมนำส่ง KR นี้ด้วย

คำอธิบายคำสำคัญ

1. นวัตกรรม

- 1.1 นวัตกรรม หมายถึง ผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการที่พัฒนาขึ้นใหม่หรือปรับปรุงจากผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการเดิมที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ตามบริบทพื้นที่และสร้างคุณค่าหรือมูลค่าเพิ่มให้แก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เกิดผลกระทบทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เป็นที่ยอมรับและขยายผลได้ (ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)

คำอธิบายคำสำคัญ

1.2 นวัตกรรม หมายถึง การประยุกต์ใช้ความคิดใหม่ หรือองค์ความรู้ใหม่ ในการยกระดับคุณภาพชีวิตชุมชน และสิ่งแวดล้อม อันจะนำไปสู่การสร้างความเปลี่ยนแปลงเชิงบวกให้กับสังคมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมความเท่าเทียมกันในสังคม และสามารถลดปัญหาความเหลื่อมล้ำได้อย่างเป็นรูปธรรม (ที่มา: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ: สนช.)

2. เศรษฐกิจฐานราก หมายถึง ระบบเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น ที่สามารถพึ่งตนเองภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม และเป็นระบบเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดการพัฒนาในด้านอื่น ๆ ในพื้นที่ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ผู้คน ชุมชนวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน ระบบเศรษฐกิจฐานรากหรือเศรษฐกิจชุมชน เป็นระบบเศรษฐกิจแนวราบที่ส่งผลและสร้างความสัมพันธ์ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างผู้คนในชุมชนท้องถิ่น มิใช่เป็นเฉพาะเศรษฐกิจแนวตั้งแบบปัจเจก แต่สามารถทำให้เกิดความร่วมมือ เกิดโอกาส และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเศรษฐกิจร่วมของชุมชนกับเศรษฐกิจของปัจเจก เป็นระบบเศรษฐกิจที่มีลักษณะความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนสร้างความสัมพันธ์ทั้งในชุมชนท้องถิ่นและในระดับที่กว้างขวางอื่น ๆ และภายนอก

(ที่มา: สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2559). คู่มือการส่งเสริมการพัฒนา “ระบบเศรษฐกิจฐานราก” หน้า 20)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนวัตกรรมที่เป็นกลไกหรือระบบที่ส่งเสริมและการสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก ที่ได้ทดลองใช้จริงร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ท้องถิ่นและเอกชน และมีผลกระทบทางสังคมในพื้นที่ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR10 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรในภาครัฐ สถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย เอกชน และประชาสังคม รวมทั้งนักวิจัยชุมชนที่พัฒนาต่อยอด ประยุกต์ใช้และถ่ายทอดองค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก (77,957 คน ในช่วงปี 2566-2570)

KR10 P11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

หมายเหตุ

1. KR10 P11 เป็นตัวเดียวกันกับ KR5 F10
2. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
3. แผนงานเป้าหมายสำคัญตามยุทธศาสตร์ ววน. ปี 2568-2569 รวมนำส่ง KR นี้

คำอธิบายคำสำคัญ

1. นักวิจัยชุมชน หรือ นวัตกรรมชุมชน หมายถึง คนในชุมชน ได้แก่ ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ชาวบ้านทั่วไป หรือผู้ที่สนใจเป็นผู้ดำเนินการวิจัย โดยเริ่มตั้งแต่การค้นหาสถานการณ์ปัญหาการตั้งคำถาม การวางแผน การร่วมเก็บข้อมูล ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล นำไปสู่การจัดทำแผนและแนวทางแก้ไขปัญหาชุมชน อย่างเป็นรูปธรรม แกนนำชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จนสามารถรับและปรับใช้นวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบท ถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้ รวมทั้งมีทักษะและความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญในชุมชนให้อย่างยั่งยืน
(ที่มา: แบบฟอร์มเสนอแผนงานย่อยรายประเด็น แผนงานย่อยรายประเด็น การพัฒนานวัตกรรมชุมชนและ ผู้ประกอบการชุมชนผ่านเครือข่ายมหาวิทยาลัยและภาคประชาสังคมในพื้นที่ เพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถพึ่งพิงตนเองได้และกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ 2569, บพท.)
2. เศรษฐกิจฐานราก หมายถึง ระบบเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น ที่สามารถพึ่งตนเองภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่มีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม และเป็นระบบเศรษฐกิจที่เอื้อให้เกิดการพัฒนา ด้านอื่น ๆ ในพื้นที่ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ผู้คน ชุมชนวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเข้มแข็ง และยั่งยืนระบบเศรษฐกิจฐานรากหรือเศรษฐกิจชุมชน เป็นระบบเศรษฐกิจแนวราบที่ส่งผลและสร้างความสัมพันธ์ทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างผู้คนในชุมชนท้องถิ่น มิใช่เป็นเฉพาะเศรษฐกิจแนวตั้ง แบบปัจเจกแต่สามารถทำให้เกิดความร่วมมือ เกิดโอกาสและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเศรษฐกิจร่วมของชุมชน กับเศรษฐกิจของปัจเจก เป็นระบบเศรษฐกิจที่มีลักษณะความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนสร้างความสัมพันธ์ ทั้งในชุมชนท้องถิ่นและในระดับที่กว้างขวางอื่น ๆ และภายนอก
(ที่มา: คู่มือการส่งเสริมการพัฒนา “ระบบเศรษฐกิจฐานราก” หน้า 20)
3. นวัตกรรมชุมชน หมายถึง แกนนำชาวบ้านกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม จนสามารถปรับใช้และใช้นวัตกรรมที่เหมาะสมกับบริบท ถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ผู้อื่นได้ รวมทั้งมีทักษะและความสามารถในการจัดการความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญหรือสร้างโอกาสใหม่ในชุมชนได้อย่างยั่งยืน
(ที่มา: แผนงานย่อยรายประเด็นชุมชนนวัตกรรมเพื่อการยั่งยืน, บพท.)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรในภาครัฐ สถาบันอุดมศึกษา สถาบันวิจัย เอกชน และประชาสังคม รวมทั้งนักวิจัยชุมชน หรือนวัตกรรมชุมชน ที่พัฒนาต่อยอด ประยุกต์ใช้และถ่ายทอดองค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

หมายเหตุ: ยกเลิก KR2 P11 และ KR9 P11 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

**พัฒนานโยบายและต้นแบบสำหรับสังคมคุณธรรม
การแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และการเสริมสร้างธรรมาภิบาล
โดยใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม**

O1 P12: สนับสนุนการสร้างสังคมคุณธรรม การป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน และการเสริมสร้างธรรมาภิบาล ในการบริหารงานภาครัฐ โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

KR1 P12

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนประเด็นปัญหาของพื้นที่หรือองค์กร ที่เกี่ยวข้องกับสังคมคุณธรรม คอร์รัปชัน หรือธรรมาภิบาล ซึ่งแสดงว่าถูกแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น โดยการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (20 ประเด็นปัญหา ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ประเด็นปัญหาของพื้นที่หรือองค์กร ในที่นี้ หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสังคมคุณธรรม คอร์รัปชัน หรือธรรมาภิบาลของพื้นที่/องค์กร ซึ่งแสดงว่าถูกแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น พิจารณาจากผลการประเมินตามตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนา/แก้ปัญหของพื้นที่หรือองค์กรที่ให้ทุนในปี 2566-2570 เทียบกับข้อมูลฐาน (ปี 2566) ของแต่ละพื้นที่หรือองค์กรที่ให้ทุน
2. พื้นที่ ในที่นี้ หมายถึง ชุมชน หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด
3. องค์กร ในที่นี้ หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

วิธีการคำนวณและวัดผล

1. นับจำนวนประเด็นปัญหาของพื้นที่ หรือองค์กร ที่เกี่ยวข้องกับสังคมคุณธรรม คอร์รัปชัน หรือธรรมาภิบาล ซึ่งแสดงว่าถูกแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น โดยการใช้องค์ความรู้ นวัตกรรม เทคโนโลยี ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ
2. การนับจำนวนประเด็นปัญหา ให้นับแต่ละประเด็นปัญหาของแต่ละพื้นที่หรือองค์กร

วิธีการคำนวณและวัดผล

3. การนับประเด็นปัญหาในพื้นที่ หรือองค์กร ให้นับเฉพาะประเด็นหลัก คือ 1) สังคมคุณธรรม 2) ธรรมาภิบาล 3) คอรัปชัน เท่านั้น โดยในหนึ่งพื้นที่ หรือในหนึ่งองค์กร จะนับเฉพาะประเด็นปัญหาหลัก กล่าวคือ จะไม่นับจำนวนองค์ประกอบย่อย (Element) ของแต่ละประเด็นปัญหาหลักข้างต้น ทั้งนี้ ในแต่ละประเด็นปัญหาหลักจะมีองค์ประกอบย่อย (Element) ที่จะใช้เป็นกรอบในการดำเนินการ ดังนี้
 - 3.1 ประเด็นปัญหาด้านสังคมคุณธรรม อาจพิจารณาจาก
 - คุณธรรมส่วนบุคคล กับ คุณธรรมเชิงสาธารณะ หรือ
 - Individual Morality, Social Morality หรือ
 - คุณธรรมบุคคล กับ คุณธรรมดิจิทัล หรือ
 - Intrinsic Motivation กับ Extrinsic Motivation เป็นต้น
 - 3.2 ประเด็นปัญหาด้านธรรมาภิบาล เสนอให้ใช้หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) 10 ข้อ ได้แก่
 - 1) ประสิทธิภาพ
 - 2) ประสิทธิผล
 - 3) การตอบสนอง
 - 4) ภาระรับผิดชอบ/สามารถตรวจสอบได้
 - 5) ความเปิดเผย/โปร่งใส
 - 6) หลักนิติธรรม
 - 7) ความเสมอภาค
 - 8) การมีส่วนร่วม/การพยายามแสวงหาฉันทามติ
 - 9) การกระจายอำนาจ
 - 10) คุณธรรม/จริยธรรม
 - 3.3 ประเด็นปัญหาด้านคอรัปชัน เสนอให้ใช้กรอบของ CPI (Corruption Perception Index) ซึ่งมี 4 องค์ประกอบย่อย ได้แก่
 - 1) ลินบน
 - 2) การจัดสรรงบประมาณอย่างไม่เหมาะสม
 - 3) การใช้ทรัพย์สินราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว
 - 4) เรื่องของอำนาจ (Policy Corruption) โดยที่ประเด็นปัญหาที่ได้รับการแก้ไขจะต้องประกอบไปด้วยอย่างน้อยตามองค์ประกอบย่อยใดองค์ประกอบย่อยหนึ่งในแต่ละประเด็นปัญหาหลัก จึงจะนับเป็น 1 ประเด็นปัญหา

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P12

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนวัตกรรม หรือเทคโนโลยี รวมถึงดิจิทัลแพลตฟอร์ม ที่ถูกนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิผลในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล (10 นวัตกรรม/เทคโนโลยีในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. นวัตกรรม หรือเทคโนโลยี ในที่นี้ สามารถรวม (Incorporate) ระบบและกลไกได้ด้วย มิใช่หมายถึงดิจิทัล
แพลตฟอร์ม เครื่องมือ หรืออุปกรณ์เพียงอย่างเดียว
2. ประสิทธิภาพของการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล ในที่นี้ หมายถึง
การบรรลุเป้าหมายการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล รวมถึง
สังคมคุณธรรม และ/หรือ แสดงให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวถูกแก้ไขอย่างยั่งยืน โดยการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี
ดิจิทัลแพลตฟอร์ม ซึ่งรวมถึงระบบและกลไกที่พัฒนาขึ้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนวัตกรรม หรือเทคโนโลยี รวมถึงดิจิทัลแพลตฟอร์ม ที่ถูกนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิผลในการป้องกัน
และแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และเสริมสร้างธรรมาภิบาล รวมถึงสังคมคุณธรรม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจาก
โครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่ง
ข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนนวัตกรรม หรือเทคโนโลยี รวมถึงดิจิทัลแพลตฟอร์ม ที่ถูกนำไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต
คอร์รัปชันและเสริมสร้างธรรมาภิบาล รวมถึงสังคมคุณธรรม 8 นวัตกรรม/เทคโนโลยี ซึ่งพัฒนาโดย

1. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชัน (ประเทศไทย) จำนวน 7 นวัตกรรม/เทคโนโลยี ได้แก่
 - 1) ACT Ai ฐานข้อมูลและระบบการวิเคราะห์กึ่งอัตโนมัติ
 - 2) เว็บไซต์จับโกง COVID ด้วย ACT Ai
 - 3) BUILD BETTER LIVES by COST Thailand ติดตาม ตรวจสอบ ส่งเสียงเพื่อความโปร่งใส
ในโครงการก่อสร้างภาครัฐ

ข้อมูลฐาน

- 4) ACT Ai Corrupt0 ติดตามพรรคการเมืองและนักการเมือง
 - 5) Corruption Watch ฟังโงงด้วยแชตบอด
 - 6) ACT KATHON ผ่างบเมือง ติดตามมบจังหวัดและ อบจ.
 - 7) We the Students นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างธรรมาภิบาลในโรงเรียน
2. สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน 1 นวัตกรรม/เทคโนโลยี ได้แก่ คลังเครื่องมือป้องกันการทุจริต (Anti-Corruption Toolbox) แอปพลิเคชันในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตที่เหมาะสมสำหรับประชาชนทั่วไป
- ที่มา:
1. ศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต สำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
 2. องค์กรต่อต้านคอร์รัปชันแห่งประเทศไทย

KR3 P12

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนองค์กรต้นแบบ ภาครัฐ ท้องถิ่น ภาคประชาสังคม องค์กรชุมชน ด้านธรรมาภิบาล ซึ่งดำเนินกระบวนการวิจัย ประเมินออกแบบ และทดลองใช้กลไกและระบบที่ขับเคลื่อนสังคมคุณธรรม (15 องค์กร ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

องค์กรต้นแบบด้านธรรมาภิบาล ในที่นี้ หมายถึง องค์กรที่สามารถพัฒนากลไกและระบบที่สามารถขับเคลื่อนสังคมคุณธรรมให้ดีขึ้น โดยใช้กระบวนการวิจัย ประเมิน ออกแบบ และทดลองใช้ รวมทั้งมีการจัดทำชุดความรู้ที่พร้อมเผยแพร่หรือเป็นแหล่งเรียนรู้ ในการพัฒนากลไกและระบบที่สามารถขับเคลื่อนสังคมคุณธรรม

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนองค์กรต้นแบบ ภาครัฐ ท้องถิ่น ภาคประชาสังคม องค์กรชุมชน ด้านธรรมาภิบาล ซึ่งดำเนินกระบวนการวิจัย ประเมิน ออกแบบ และทดลองใช้กลไกและระบบที่ขับเคลื่อนสังคมคุณธรรม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P12**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนนโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ที่ได้ผ่านการทบทวน ปรับปรุง แก้ไข ซึ่งพัฒนาโดยใช้การวิจัย และได้ประกาศใช้ และแสดงผลสำเร็จของการใช้นโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และการเสริมสร้างธรรมาภิบาล ในการบริหารงานภาครัฐและท้องถิ่น (3 นโยบาย/มาตรการ/กฎหมาย/กฎระเบียบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ที่ได้ประกาศใช้ ในที่นี้ หมายถึง นโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ที่มีการประกาศใช้ ไม่ใช่เป็นเพียงร่างหรือข้อเสนอนโยบายและมาตรการ เพื่อให้ชัดเจนว่าเป็นความสำเร็จเชิงผลลัพธ์
2. แสดงผลสำเร็จของการใช้นโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ในที่นี้ หมายถึง การติดตามผลสำเร็จของการดำเนินงานตามนโยบายและงบประมาณหลังจากที่ได้ประกาศใช้ ในภาพรวม หรือในบางพื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายหรือหน่วยงานหรือองค์กร อย่างน้อยผลสำเร็จเบื้องต้นในช่วงแรก

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนโยบาย มาตรการ กฎหมาย และ/หรือ กฎระเบียบ ที่ได้ผ่านการทบทวน ปรับปรุง แก้ไข ซึ่งพัฒนาโดยใช้การวิจัย และได้ประกาศใช้และแสดงผลสำเร็จของการใช้นโยบายฯ ดังกล่าวในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และการเสริมสร้างธรรมาภิบาล และสร้างสังคมคุณธรรมในการบริหารงานภาครัฐและท้องถิ่นของพื้นที่หรือองค์กร ที่เกี่ยวข้องกับสังคมคุณธรรม คอร์รัปชัน หรือธรรมาภิบาล ซึ่งแสดงว่าถูกแก้ไขหรือพัฒนาให้ดีขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

**พัฒนาเมืองนำอยู่และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ
ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น
และกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ทุกภูมิภาค
โดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม**

O1 P13: พัฒนาเมืองนำอยู่ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น โดยการพัฒนาพื้นที่นวัตกรรม การศึกษา เมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City) พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ และเมืองชายแดน พร้อมทั้งพื้นที่ทดลองนวัตกรรมเชิงนโยบาย (Policy Innovation) เพื่อกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยเมืองนำอยู่มุ่งเน้นผลสำเร็จของการพัฒนาตาม 5 มิติ (มิติการพัฒนาคน มิติสิ่งแวดล้อม มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง มิติความสงบสุขและความปลอดภัย และมิติความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนา) ของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

KR1 P13

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนเมืองนำอยู่ตาม 5 มิติของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น ที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (63 เมือง ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. เมืองนำอยู่ตาม 5 มิติ ตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง เมืองที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย นวัตกรรมแล้ว สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาเมืองที่สอดคล้องกับ 17 เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งองค์การสหประชาชาติแบ่งออกเป็น 5 มิติ ได้แก่ มิติสังคม (People) มิติเศรษฐกิจ (Prosperity) มิติสิ่งแวดล้อม (Planet) มิติสันติภาพและสถาบัน (Peace) และมิติหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership)
2. เกณฑ์การประเมินความสำเร็จ พิจารณาจากผลการดำเนินงานที่สามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของงานวิจัย โดยมีองค์ประกอบความสำเร็จใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านกลไก การใช้ข้อมูล การวางแผน/การเงิน และการดำเนินการ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

คำอธิบายคำสำคัญ

- 1) **ด้านกลไก** การพัฒนาเมืองนำอยู่ที่ชาญฉลาดต้องอาศัยกลไกความร่วมมือระหว่างเทศบาล นักวิจัย และภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน กลไกหลักของการดำเนินงาน เริ่มจากการจัดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อกำหนดบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย พร้อมทั้งผลักดันนโยบาย และกฎหมายที่สนับสนุนการพัฒนาเมืองนำอยู่ที่ชาญฉลาด รวมถึงส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือ และสร้างระบบติดตามผลอย่างต่อเนื่องหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของเมืองนำอยู่ที่ชาญฉลาด
 - 2) **ด้านการใช้ข้อมูล (Data)** อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลผ่านเทคโนโลยี ต่าง ๆ เช่น GIS, IoT และ Big Data เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับโครงสร้างและปัญหา ของเมือง มีการพัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูลกลางที่เชื่อมโยงนักวิจัยกับหน่วยงาน/เทศบาล และใช้ Dashboard เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจด้านนโยบายและการบริหารจัดการเมือง
 - 3) **ด้านแผนและการเงิน (Plan & Finance)** มีการออกแบบหลักสูตรบ่มเพาะความรู้และโซลูชันด้านเมือง นำอยู่ที่ชาญฉลาดเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรและผู้เกี่ยวข้อง ควรมีการพัฒนาหรือจัดหาแหล่งทุน จากภาครัฐ ภาคเอกชน และทุนวิจัย เพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาเมือง พร้อมกับการวางแผนยุทธศาสตร์ และการบริหารความเสี่ยงเพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินงานสามารถปรับตัวและขยายผลได้ในระยะยาว
 - 4) **ด้านการดำเนินการ (Implement Solution)** มีการทดลองโครงการนำร่องเพื่อทดสอบแนวทาง ก่อนนำไปใช้ในระบที่กว้างขึ้น มีการใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสม เช่น City Data & Learning Platform (CDLP) ในการบริหารจัดการข้อมูลและพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของเมือง มีการจัดอบรม เจ้าหน้าที่เทศบาลและผู้ประกอบการเพื่อช่วยให้การใช้งานเครื่องมือและเทคโนโลยีเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดประโยชน์สูงสุด
3. **เมืองที่ประสบความสำเร็จ** หมายถึง เมืองที่มีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดตามข้อเสนอ โครงการวิจัย และต้องมีการดำเนินการครบทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ กลไก การใช้ข้อมูล แผน/งบประมาณ และการดำเนินการตามแผน
 4. **เมือง** หมายถึง พื้นที่ที่มีการรวมตัวของประชากรจำนวนมาก มีระบบเศรษฐกิจ สังคม และกายภาพที่แตกต่าง จากชนบท โดยมีลักษณะของการพึ่งพากันทางเศรษฐกิจ มีโครงสร้างพื้นฐานที่ซับซ้อน เช่น ระบบคมนาคม ที่อยู่อาศัย การบริการสาธารณะ และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบดูแลและจัดการ เมืองใน แผนงานวิจัย “เมือง” หมายถึง พื้นที่ที่มีประชากรไม่น้อยกว่า 10,000 คน ซึ่งในการบริหารราชการ จะหมายถึงพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับเทศบาลเมืองขึ้นไป (พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2546) อย่างไรก็ตามเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและการส่งเสริม คุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้บรรลุเป้าหมายของแผนงานพัฒนาเมืองนำอยู่ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนา ชุมชน/ท้องถิ่น และกระจายความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมสู่ทุกภูมิภาค โดยใช้วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม (P13) จึงกำหนดให้ “เมือง” มีความหมายครอบคลุมพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กร

คำอธิบายคำสำคัญ

ปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบอื่นด้วย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับโจทย์วิจัย ศักยภาพของพื้นที่ในการดำเนินการ โอกาสในการขยายผล และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา ระดับพื้นที่ หรือคณะกรรมการฯ ของหน่วย บพท.

(ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเมืองนำอยู่ที่ประสบความสำเร็จตามเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P13

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนเมืองชายแดนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (27 เมือง ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. **พื้นที่ชายแดน (Border Area)** หมายถึง จังหวัดที่มีพื้นที่ที่อยู่ระหว่างเส้นแบ่งเขตระหว่างประเทศของทั้งสองฝั่ง
2. **เมืองชายแดน (Border Town)** หมายถึง พื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชายแดน จะเป็นอำเภอที่มีการตั้งถิ่นฐานของประชาชน และมีศักยภาพส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตในพื้นที่ติดชายแดน ซึ่งมีพรมแดนเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน 4 ประเทศ ได้แก่
 - 1) ชายแดนไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
 - 2) ชายแดนไทย-สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
 - 3) ชายแดนไทย-ราชอาณาจักรกัมพูชา

คำอธิบายคำสำคัญ

- 4) ชายแดนไทย-มาเลเซีย ซึ่งสามารถแบ่งประเภทตามลักษณะด้านพรมแดน ได้ 4 ประเภท ดังนี้
(1) ด้านถาวร (2) ด้านผ่อนปรน (3) ด้านธรรมชาติ และ (4) ไม่มีด้าน กล่าวคือ เป็นเมืองที่ไม่มีพื้นที่ติดชายแดนโดยตรง แต่มีความสำคัญกับพื้นที่ชายแดน

(ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

3. **เมืองชายแดนที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนา** หมายถึง เมืองชายแดนที่มีการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และ/หรือ นวัตกรรมพร้อมใช้ไปปรับใช้ในพื้นที่ เพื่อยกระดับความมั่นคงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ชายแดน โดยเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อย 1 ใน 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ความสามารถในการเข้าถึงด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน น้ำ ไฟ โลจิสติกส์ หรือ สาธารณูปโภค สาธารณูปการต่าง ๆ หรือระบบพื้นฐานที่ตอบสนองต่อประชาชน หรือข้อเสนอ/ปรับแก้ไขนโยบายที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น
- 2) การบริการด้านสุขภาพที่ได้มาตรฐาน
- 3) การยกระดับการเรียนรู้และการศึกษา
- 4) การยกระดับรายได้ของกลุ่มเป้าหมาย โดยรายได้ไม่น้อยกว่ารายได้ขั้นต่ำของพื้นที่นั้น ๆ

(ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเมืองชายแดนที่มีการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และ/หรือ นวัตกรรมพร้อมใช้ไปปรับใช้ในพื้นที่ เพื่อยกระดับความมั่นคงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่ชายแดน โดยเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างน้อย 1 ใน 4 องค์ประกอบ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

โดยมีเกณฑ์การวิเคราะห์แต่ละองค์ประกอบดังนี้

1. การเข้าถึงด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ
 - 1) โครงข่ายคมนาคมและจุดผ่านแดน (ถนน/ทางรถไฟ/ท่าเรือ/สนามบิน)
 - 2) สาธารณูปโภคด้านน้ำ การจัดการน้ำเสีย ขยะ
 - 3) แหล่งพลังงานและความมั่นคงทางไฟฟ้า
 - 4) การสื่อสารโทรคมนาคม และอินเทอร์เน็ต
2. การบริการด้านสุขภาพที่ได้มาตรฐาน
 - 1) โครงสร้างพื้นฐานสาธารณสุขและสุขภาพ การเข้าถึงสถานพยาบาล (โรงพยาบาล/คลินิก)
 - 2) การเฝ้าระวังและการควบคุมโรคชายแดน ปัญหาสุขภาพและโรคภัยต่าง ๆ

วิธีการคำนวณและวัดผล

- 3) การบริการสุขภาพ สิทธิ/ประกันสุขภาพของคนในพื้นที่หรือของแรงงานข้ามชาติ
- 4) กำลังคนสาธารณสุข (แพทย์/พยาบาล/อาสาสมัคร)
3. การยกระดับการเรียนรู้และการศึกษา
 - 1) โอกาสการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 2) การเข้าถึงการศึกษาระดับอาชีวศึกษา อุดมศึกษา การฝึกทักษะอาชีพ
 - 3) สถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา
 - 4) โอกาสงานและเส้นทางอาชีพ (โดยเฉพาะเยาวชน)
4. การยกระดับรายได้ของกลุ่มเป้าหมาย โดยรายได้ไม่น้อยกว่ารายได้ขั้นต่ำของพื้นที่นั้น ๆ
 - 1) การค้าชายแดน-โลจิสติกส์ข้ามแดน
 - 2) อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น เกษตรกรรม การท่องเที่ยว การบริการ หรือ SMEs
 - 3) อาชีพ และการจ้างงาน
 - 4) การลงทุน เขตเศรษฐกิจพิเศษ/นิคมอุตสาหกรรม

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P13

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษที่มีมูลค่าสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมเป้าหมายของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (2 พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. มูลค่าสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมเป้าหมายของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 หมายถึง มูลค่าสินค้าและบริการของกลุ่มคลัสเตอร์ที่ใช้กลไก ววน. ในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของพื้นที่ ผ่านกระบวนการจัดการกลุ่มคลัสเตอร์ ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ โดยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จากมูลค่าเดิมของสินค้าและบริการของกลุ่มคลัสเตอร์นั้น ๆ

คำอธิบายคำสำคัญ

2. **คลัสเตอร์** คือ กระบวนการที่มีโครงสร้างและหลักการสำคัญที่ส่งเสริมการก่อตัว การทำงานร่วมกัน การเติบโต และความยั่งยืนของคลัสเตอร์ ซึ่งหมายถึง การรวมตัวกันของธุรกิจ ซัพพลายเออร์ และสถาบันต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกันในอุตสาหกรรมใดอุตสาหกรรมหนึ่ง ภายในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เดียวกัน คลัสเตอร์มีบทบาทในการส่งเสริม ผลิตภาพ (Productivity) นวัตกรรม (Innovation) และความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ของธุรกิจที่อยู่ภายในคลัสเตอร์ โดยอาศัยความร่วมมืออย่างใกล้ชิด การแลกเปลี่ยนความรู้ และการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพในพื้นที่เดียวกัน
3. **คลัสเตอร์ทางธุรกิจ** หมายถึง การรวมกลุ่มของธุรกิจ ซัพพลายเออร์ และสถาบันที่เกี่ยวข้องภายในอุตสาหกรรมหรือสาขาเฉพาะในพื้นที่เดียวกัน โดยเน้นความสัมพันธ์และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันของธุรกิจและองค์กรสนับสนุน เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันผ่านความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ คลัสเตอร์ทางเศรษฐกิจ มีความหมายกว้างกว่า โดยรวมไม่ใช่เพียงแค่ธุรกิจ แต่ยังรวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางเศรษฐกิจและสถาบันที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของภูมิภาค คลัสเตอร์ทางเศรษฐกิจจึงมักถูกใช้เป็นหน่วยในการวิเคราะห์และวางนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยเน้นที่กลุ่มธุรกิจที่มีศักยภาพร่วมกัน ทั้งด้านแรงงาน โครงสร้างพื้นฐาน และสภาพแวดล้อมเชิงนโยบายโครงการพัฒนาคลัสเตอร์อย่างมีส่วนร่วม (Inclusive Cluster Development Program) โดย บพท. เป็นโครงการที่ออกแบบขึ้นบนฐานของระบบนิเวศแบบองค์รวม ซึ่งสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค โดยบูรณาการทั้งระบบความรู้ ทรัพยากรด้านเทคโนโลยี สภาพแวดล้อมสำหรับการทดลอง และช่องทางทางการเงิน เพื่อผลักดันการพัฒนาคลัสเตอร์ที่มีส่วนร่วม ยั่งยืน และขยายผลได้ โครงการนี้ประกอบด้วย 3 โมดูลที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ได้แก่
 - 1) คลังความรู้และเทคโนโลยี (Knowledge and Technology Stocks)
 - 2) พื้นที่ทดลองบ่มเพาะคลัสเตอร์ (Cluster Incubation Sandbox) และ
 - 3) พื้นที่ทดลองเร่งรัดการพัฒนา (Accelerator Sandbox) ดังนั้น บทบาทของ บพท. ในการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาคลัสเตอร์อย่างมีส่วนร่วม (Inclusive Cluster Development) ซึ่งถือเป็น “กลไกสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำ” เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม และการคุ้มครองผู้ประกอบการในท้องถิ่นให้สามารถอยู่รอดและเติบโตได้ โดยแนวทางนี้ให้ความสำคัญกับ
 - (1) ผลประโยชน์สาธารณะเป็นลำดับแรก และผลประโยชน์ของคลัสเตอร์ควรมาก่อนผลประโยชน์ของธุรกิจรายใดรายหนึ่ง
 - (2) ส่งเสริมการเป็นเจ้าของหรือมีส่วนโดยคนในท้องถิ่น หรือกลุ่มที่มีมรดกทางวัฒนธรรมในพื้นที่
 - (3) ให้ความสำคัญกับการมีและเป็นเจ้าของเทคโนโลยีในพื้นที่ เพื่อลดต้นทุน เพิ่มความมั่นคงในธุรกิจ และสร้างการพึ่งพาตนเองในระยะยาว

คำอธิบายคำสำคัญ

- (4) สร้างความมั่นคงจากการเชื่อมโยงทั้งระดับโลกและระดับท้องถิ่น ผ่านห่วงโซ่มูลค่าท้องถิ่นสู่ระดับโลก (Local to Global Value Chain)
- (5) เน้นการกระจายความมั่งคั่งภายในท้องถิ่น มากกว่าการมุ่งแสวงหากำไรสูงสุดเพื่อผู้ถือหุ้น ดังนั้น ต้องเกิดการสร้างนิเวศใหม่ โดยผ่าน 6 ความเปิดกว้าง (Six Openness) ซึ่งเป็นหลักการออกแบบที่เอื้อต่อความร่วมมือในระบบนิเวศของการพัฒนาคลัสเตอร์อย่างมีส่วนร่วม (Inclusive Cluster Development) โดยมีรายละเอียดดังนี้
 1. ความเปิดกว้างสู่ตลาด (Openness to Market)
 2. ความเปิดกว้างสู่ความรู้และเทคโนโลยี (Openness to Knowledge and Technology)
 3. ความเปิดกว้างสู่การเงิน (Openness to Finance)
 4. ความเปิดกว้างสู่กฎระเบียบและนโยบาย (Openness to Policy and Regulation)
 5. ความเปิดกว้างสู่แรงงานและทักษะ (Openness to Workforce and Talent)
 6. ความเปิดกว้างสู่มาตรฐานและธรรมนูญ (Openness to Standards and Charters)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษที่มีมูลค่าสินค้าและบริการในอุตสาหกรรมเป้าหมายของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากมูลค่าเดิมของสินค้าและบริการของกลุ่มคลัสเตอร์ นั้น ๆ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR5 P13

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City) ซึ่งได้รับการพัฒนาและประเมินตามแนวทางปฏิบัติเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแนวทางสากล โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (9 เมืองในช่วงปี 2568-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. **เมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City)** ในที่นี้ หมายถึง เมืองที่มีการใช้ทรัพยากรในทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้สำหรับประชาชนทุกคนและทุกระดับ โดยมีการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ มีการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีคุณลักษณะที่สำคัญ 6 ประการ คือ

- 1) การเรียนรู้แบบบูรณาการ
- 2) การเรียนรู้ในครอบครัวและชุมชน
- 3) การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในที่ทำงาน
- 4) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
- 5) การเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้
- 6) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเข้มแข็ง

(ที่มา : The UNESCO Global Network of Learning Cities-GNLC)

2. **การประเมินตามแนวทางปฏิบัติเกณฑ์และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแนวทางสากล** ในที่นี้ หมายถึง การประเมินตามเกณฑ์การพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City) ที่มีรายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายชัดเจน อ้างอิงหรือเทียบเคียงกับเกณฑ์หรือแนวทางสากล และผ่านเกณฑ์การทดสอบโดยใช้กระบวนการวิจัยในพื้นที่ประกอบด้วย

- 1) เกิดกลไกความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ที่สามารถยกระดับและขับเคลื่อนเมืองแห่งการเรียนรู้ของประเทศไทย (Thailand Learning City) ตามเป้าหมายและบริบทของพื้นที่ที่นำไปสู่เมืองที่น่าอยู่และชาญฉลาด และสอดคล้องกับแนวคิดเมืองแห่งการเรียนรู้ของยูเนสโก (The UNESCO Global Network of Learning Cities-GNLC) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)
- 2) เกิดนิเวศการเรียนรู้ของเมือง (City Learning Ecology) สำหรับคนทุกกลุ่มทุกช่วงวัย สามารถสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาให้กับคนในเมือง ที่ประกอบไปด้วย
 - ตัวความรู้ ที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์และศึกษาบริบทพื้นที่ที่ประกอบด้วย ทูทางทรัพยากร ทูทางสังคม ทูทางธรรมชาติ ซึ่งสามารถนำมาออกแบบและสร้างตัวความรู้เพื่อสร้างงานสร้างอาชีพ พัฒนาเศรษฐกิจ และแก้ไขปัญหาของเมือง
 - โครงการหรือกิจกรรมสร้างการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม ที่ตอบโจทย์กระบวนการเรียนรู้ ทำให้กลุ่มคนสามารถเข้าถึงโอกาสของการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ (Accessible and Affordable) โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้สูงอายุหรือเกิดกระบวนการถ่ายทอดความรู้ อาทิ หลักสูตรเพื่อการประกอบอาชีพ โดยมีประกาศนียบัตร (Certificate) ที่รองรับกับระบบการศึกษา หรือเก็บหน่วยกิตได้

คำอธิบายคำสำคัญ

- พื้นที่การเรียนรู้ (Learning Space) ที่เกิดจากการประชามและการออกแบบเมือง เพื่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ และการเรียนรู้ของคนในเมือง ที่นำไปสู่รูปแบบการจัดการพื้นที่การเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม
 - นักจัดการการเรียนรู้ในเมือง (City Learning Administrator) หรือคณะบุคคล หรือเครือข่าย หรือสถาบันที่มีส่วนร่วมขับเคลื่อนการเรียนรู้ในเมืองในรูปแบบต่าง ๆ
3. เกิดรูปธรรมของการนำองค์ความรู้ที่ได้จากกระบวนการเรียนรู้ไปสร้างคุณค่าและโอกาสต่อผู้คนในเมือง โดยการสร้างอาชีพจากสินค้าและบริการที่สำคัญของเมืองจากฐานทุนในพื้นที่ (Local Content) เพื่อสร้างเศรษฐกิจ หรือการจัดการแก้ไขปัญหาของเมืองในมิติต่าง ๆ (ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา ระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเมืองแห่งการเรียนรู้ (Learning City) ซึ่งได้รับการพัฒนาและประเมินตามแนวทางปฏิบัติเกณฑ์ และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแนวทางสากล ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR7 P13

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นำองค์ความรู้ เทคโนโลยี หรือนวัตกรรมไปใช้อย่างน้อย 1 มิติ และสามารถยกระดับศักยภาพให้ดีขึ้นเป็นรูปธรรม 1 ระดับขึ้นไป (360 แห่ง ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบไปด้วย 4 ส่วนงาน ได้แก่
 - 1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
 - 2) เทศบาล (เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล)

คำอธิบายคำสำคัญ

3) องค์การบริหารส่วนตำบล

4) องค์การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ (กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา)

(ที่มา: กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)

2. **มิติการพัฒนาของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน** ประกอบด้วย 5 มิติ ดังนี้ มิติการพัฒนาคน มิติสิ่งแวดล้อม มิติเศรษฐกิจและความมั่งคั่ง มิติความสงบสุขและความปลอดภัย และมิติความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา

3. **ศักยภาพของ อปท.** ในที่นี้ พิจารณาจากเกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานบริการสาธารณะ และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการของ อปท. ที่มุ่งผลสำเร็จและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างอิสระภายใต้กรอบกฎหมาย ซึ่งอาจจำแนกได้เป็น 5 ระดับในภาพรวม ดังนี้

ระดับเริ่มต้น (0-20%)

ช่วงเริ่มต้นจัดตั้งองค์กร ระบบปฏิบัติการ หรือการจัดบริการสาธารณะยังมีข้อจำกัดในการทำงาน/การประสานงาน ทำให้ผลผลิตหรือผลลัพธ์จากการบริการประชาชนทำได้ต่ำกว่าข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องหรือความคาดหวังของประชาชน

ระดับพอใช้ (21-40%)

ช่วงพัฒนาการบริหารจัดการ และการบริการสาธารณะ อปท. สามารถดำเนินการส่งมอบบริการต่าง ๆ ให้ประชาชน มีแผนบริหารจัดการที่เริ่มเป็นระบบ แต่ทว่ายังต้องการการสนับสนุนหรือพี่เลี้ยงจากภายนอกค่อนข้างมาก และบริการสาธารณะต่าง ๆ ยังขาดความครบถ้วนตามข้อกำหนดของกฎหมาย ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ หรือยังมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับคุณภาพ/ปริมาณในการจัดบริการสาธารณะพอสมควร

ระดับกลาง (41-60%)

ช่วงพัฒนาระบบการบริหารจัดการให้อยู่ตัว โดย อปท. สามารถยกระดับคุณภาพการจัดบริการสาธารณะจากเดิมมาถึงระดับพอใช้/เป็นที่ยอมรับได้ตามกรอบกฎหมายหรือความคาดหวังของประชาชนในชุมชน

ระดับดี (61-80%)

ช่วงเติบโต กล่าวคือ อปท. มีผลงานหรือระบบบริหารจัดการเชิงประจักษ์ ได้รับการยอมรับจากสาธารณะ อาทิ การได้รับรางวัลยกย่องเชิดชูในระดับภูมิภาค/ประเทศ สามารถส่งมอบบริการสาธารณะให้กับประชาชนเป็นที่น่าพอใจ บรรลุข้อกำหนดตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะได้อย่างเหมาะสม และ อปท. พร้อมทั้งจะขยายศักยภาพในการดำเนินการพัฒนาระบบการจัดการต่าง ๆ ได้เอง

ระดับดีเยี่ยม (81% ขึ้นไป)

ช่วงโดดเด่นเป็นที่ประจักษ์ อปท. มีชื่อเสียง หรือเป็นต้นแบบในการบริหารจัดการต่าง ๆ ให้แก่หน่วยงานรัฐหรือ อปท. ด้วยกัน สามารถส่งมอบบริการสาธารณะ หรือวางแผนบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นศูนย์ถ่ายทอดการเรียนรู้ให้แก่หน่วยงานอื่นได้ในวงกว้าง

(ที่มา : หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการยกระดับศักยภาพให้ดีขึ้นอย่างน้อย 1 ระดับ (ให้ถึงระดับกลางขึ้นไป) ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากการดำเนินโครงการด้าน ววน. โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR8 P13

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนโยบาย มาตรการหรือนวัตกรรมเชิงนโยบาย (Policy Innovation) ของการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ที่ถูกนำไปใช้และแสดงได้ว่าสามารถยกระดับการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น โดยเมืองน่าอยู่มุ่งเน้นผลสำเร็จของการพัฒนาตาม 5 มิติ ของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (124 นโยบาย/มาตรการ/นวัตกรรมเชิงนโยบาย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. **นวัตกรรมเชิงนโยบาย (Policy Innovation)** ในที่นี้ หมายถึง การนำนวัตกรรมมาใช้ตลอดกระบวนการคิดวางแผนและออกแบบนโยบาย ซึ่งไม่ใช่เพียงการออกแบบและพัฒนานวัตกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะจุดเฉพาะคน หากแต่ต้องมีการนำระบบจัดการเชิงนโยบายเข้ามาเป็นองค์ประกอบ เพื่อให้เกิดการขยายผลอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ แบ่งเป็น 6 มิติ ดังนี้
 - 1) นวัตกรรมกระบวนการมีส่วนร่วม (Participatory Process Innovation) คือ การสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่น กระตุ้นให้ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วม มีบทบาทเรื่องของนโยบายสาธารณะ หรือเรื่องที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
 - 2) นวัตกรรมที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-Driven Innovation) คือ การใช้ข้อมูลเพื่อให้เกิดความแม่นยำในการออกแบบนโยบายทั้งระยะสั้น ระยะยาว แก้ปัญหาต่าง ๆ หรือใช้เพื่อคาดการณ์อนาคตเพื่อรับมือสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เช่น การรับมือภัยพิบัติ หรือระบบสาธารณสุข โรครูปแบบใหม่ต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำมากขึ้น

คำอธิบายคำสำคัญ

- 3) นวัตกรรมทางการเมืองและการตัดสินใจ (Political and Decision-Making Innovation) คือ การนำนวัตกรรมมาใช้กับการเมือง หรือการตัดสินใจเชิงนโยบายของชุมชนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ กับระบบการเลือกตั้ง หรือการตัดสินใจที่สำคัญ หรือใช้ตรวจสอบสร้างความโปร่งใส และการยอมรับกระบวนการ ข้อกฎหมายต่าง ๆ ร่วมกัน กระบวนการยอมรับการมีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งนักการเมืองและพรรคการเมืองให้เป็นสถาบันทางการเมือง หรือทางองค์กรภาคประชาสังคม
- 4) นวัตกรรมการติดตามและประเมินผล (Monitoring and Evaluating Innovation) คือ การนำความรู้ทางด้านสถิติมาช่วยพัฒนาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านการสร้างกลไกการเรียนรู้และปรับปรุงพัฒนาจากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
- 5) นวัตกรรมด้านการคลังและงบประมาณ (Budgeting and Financial Innovation) ระบบการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (E-government Procurement) การจัดหารายได้ การจัดการ ด้านงบประมาณ และการตัดสินใจ ด้านการลงทุนโดยมีข้อมูลแสดงผลออนไลน์ สามารถสอบค้นและตรวจสอบได้
- 6) นวัตกรรมบริการสาธารณะ (Public Service Innovation) คือ เรื่องของการสร้างความเปลี่ยนแปลง ในบริการสาธารณะที่ประชาชนคาดหวังเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น หรือการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เป็นธรรม หรือครอบคลุมกลุ่มคนในชุมชนทั่วถึงมากขึ้น

(ที่มา : สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ NIA)

2. **นวัตกรรมเชิงนโยบาย** หมายถึง แนวคิด วิธีการ เครื่องมือ หรือกลไกใหม่ ๆ ในกระบวนการกำหนดนำไปใช้ และประเมินนโยบายสาธารณะ เพื่อแก้ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม หรือการเมืองที่ซับซ้อน โดยมุ่งสร้างคุณค่าใหม่ เพิ่มประสิทธิภาพ และความยั่งยืนของนโยบาย เมื่อเทียบกับวิธีการแบบดั้งเดิม

(ที่มา: หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนโยบาย มาตรการ หรือนวัตกรรมเชิงนโยบาย (Policy Innovation) ของการพัฒนาเมืองนำอยู่เมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองชายแดน พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา และพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถูกนำไปใช้และแสดงได้ว่าสามารถยกระดับการพัฒนาชุมชน/ท้องถิ่น โดยเมืองนำอยู่และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ มุ่งเน้นผลสำเร็จของการพัฒนาตาม 5 มิติของเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR9 P13

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้นำเอาผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการพัฒนาเมืองไปถ่ายทอด และ/หรือ ใช้ประโยชน์ โดยความร่วมมือกับหน่วยงานและประชาชนในพื้นที่ (23,150 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
2. แผนงานเป้าหมายสำคัญตามยุทธศาสตร์ ววน. ปี 2568-2569 รวมนำส่ง KR นี้

คำอธิบายคำสำคัญ

ผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) หรือเป็นนวัตกรรมเมือง/นวัตกรรมท้องถิ่น/ครู/ผู้ประกอบการ/นักเรียน/เยาวชนที่สามารถนำผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเมืองไปถ่ายทอด และ/หรือ ใช้ประโยชน์ได้

(ที่มา : ปรับปรุงจากเอกสารหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.))

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) หรือเป็นนวัตกรรมเมือง/นวัตกรรมท้องถิ่น/ครู/ผู้ประกอบการ/นักเรียน/เยาวชน ที่สามารถนำผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเมืองไปถ่ายทอด และ/หรือ ใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

หมายเหตุ: ยกเลิก KR6 P13 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

**พัฒนานโยบายและต้นแบบเพื่อสร้างสังคมไทย
ไร้ความรุนแรง ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต
และทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณะ
โดยใช้ผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม**

**O1 P14: ลดความรุนแรงในสังคมไทยและประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ในสังคมที่มีความหลากหลาย
ทางวัฒนธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณะ
โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม**

คำอธิบายคำสำคัญ

การใช้ความรุนแรง หมายถึง การกระทำที่มีเจตนาที่แสดงออกมาทางร่างกาย การขู่บังคับ การแสดงอำนาจ
ต่อตนเอง บุคคลอื่นกลุ่มบุคคล หรือชุมชน เพื่อก่อให้เกิดการบาดเจ็บ การเสียชีวิต ความสะเทือนใจ ความสูญเสีย หรือ
การถูกทอดทิ้ง ประเภทของความรุนแรง จำแนกจาก 3 กลุ่มที่แบ่งตามผู้ที่กระทำความรุนแรง ดังนี้

- 1) การกระทำความรุนแรงต่อตนเอง (Self-directed violence) สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
 - 1.1) การฆ่าตัวตาย (Suicidal behavior)
 - 1.2) การทำร้ายตนเอง (Self-abuse)
- 2) การกระทำความรุนแรงต่อผู้อื่น (Interpersonal violence) สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
 - 2.1) ความรุนแรงในครอบครัวและคู่ครอง (Family and intimate partner violence) เป็นความรุนแรง
ที่กระทำต่อสมาชิกในครอบครัว เช่น การใช้ความรุนแรงต่อบุตร/เด็กการใช้ความรุนแรงต่อคู่ครอง/สตรี
การใช้ความรุนแรงต่อผู้สูงอายุ เป็นต้น
 - 2.2) ความรุนแรงในชุมชน (Community violence) เป็นความรุนแรงที่กระทำต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ที่ไม่ใช่สมาชิกในครอบครัว เช่น การใช้ความรุนแรงต่อคนในชุมชน/คนรู้จัก (Acquaintance) การใช้
ความรุนแรงต่อคนนอกชุมชน/คนแปลกหน้า (Stranger) เป็นต้น โดยปกติความรุนแรงประเภทนี้
จะไม่ปรากฏในบ้าน เช่น โรงเรียนที่ทำงาน คูก หรือโรงเรียนเด็ก เป็นต้น
- 3) ความรุนแรงในสังคม (Collective violence) เป็นการกระทำความรุนแรงโดยกลุ่มบุคคล (Large groups
of individuals) หรือโดยรัฐ (States) โดยแต่ละกลุ่มแสดงการขับเคลื่อนทางสังคม (Social motive)
เพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม หรือแย่งชิงผลประโยชน์ของผู้อื่นมาเป็นของตน ประเภทของความรุนแรงในสังคม
สามารถแบ่งเป็น 3 ประเภทตามผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง (ที่มา: สำนักงานพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารสุขภาพ)
คือ

- 3.1) ความรุนแรงทางสังคม เช่น การต่อสู้ทางชนชั้น การก่อการร้าย การก่อม็อบ (Mob violence) เป็นต้น
- 3.2) ความรุนแรงทางการเมือง เช่น สงคราม ปฏิบัติการทางกฎหมาย (legal intervention) ความขัดแย้งระหว่างรัฐ (State violence)
- 3.3) ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ เช่น การต่อต้านโดยการทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจหยุดชะงัก ตัวอย่างเช่น การนัดหยุดงาน เป็นต้น

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในที่นี้ มองใน 3 มิติ ได้แก่

- 1) มิติความปลอดภัยทางถนน หมายถึง ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุทางถนน และการลดอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน
- 2) มิติความปลอดภัยจากเหตุอาชญากรรม “อาชญากรรม” หมายถึง การกระทำความผิดทางอาญา โดยอาชญากรรมเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดต่อกฎหมายบ้านเมือง ผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษซึ่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 มีหลักการว่า บุคคลจักต้องรับโทษทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต้องเป็นที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย
- 3) มิติความปลอดภัยจากเหตุสาธารณภัย “สาธารณภัย” หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาด ในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุ หรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐและให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย

ที่มา: 1. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

2. พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. 2550

สวัสดิภาพสาธารณะ ในที่นี้ หมายถึง ความปลอดภัยจากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในพื้นที่สาธารณะ อาทิ อุบัติภัยด้านจราจรและอุบัติเหตุทางถนน อุบัติภัยที่เกิดจากการรั่วไหลหรือการระเบิดของสารเคมี อุบัติภัยจากเหตุเพลิงไหม้โรงงาน เป็นต้น

ที่มา: สถานการณ์ ความสำคัญ ความจำเป็น ช่องว่าง พร้อมทั้งโอกาสและความท้าทายแผนด้าน ววน. แผนงาน P14 (S2) แผนด้าน ววน. 2566-2570 หน้า 157) ทั้งนี้ อุบัติภัย ในความหมายของ P14 (S2) ไม่มุ่งเน้นไปที่ภัยพิบัติทางธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งอยู่ในขอบเขตของ P16 (S2)

KR1 P14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์มที่ผ่านการทดลองใช้และแสดงว่าสามารถลดความรุนแรงในสังคมไทยและอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณะในชีวิตของประชาชนไทย (200 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

การลดความรุนแรงในสังคมและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตรงกับคำอธิบายและนิยามดังกล่าวข้างต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์มที่ผ่านการทดลองใช้ และแสดงว่าสามารถลดความรุนแรงในสังคมไทย และ/หรือ ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และ/หรือ ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณสุขในชีวิตของประชาชนไทย ที่แสดงผลสำเร็จในระดับ พื้นที่ระดับตำบลขึ้นไป¹ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

หมายเหตุ¹

1. ระดับตำบล หมายถึง ตั้งแต่อย่างน้อย 2 หมู่บ้านเป็นต้นไป
2. คำว่า “ส่งเสริม” หมายถึง การป้องกัน แก้ไข ด้วย
3. วิธีการนับผลงานวิจัยสามารถนับผลงาน อาทิ องค์กรความรู้ เทคโนโลยี แพลตฟอร์ม แยกเป็นแต่ละผลงานได้ถึงแม้ผลงานทั้งหมดนี้เกิดจาก 1 โครงการ และการนับผลงาน PMU สามารถนับผลงานที่เกิดขึ้นในปีที่รายงานได้ทั้งหมด ถึงแม้จะเป็นผลงานที่เกิดจากการลงทุนจากปีงบประมาณอื่นก็ตาม แต่ไม่สามารถรายงานผลงานซ้ำ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนผลงานวิจัย องค์กรความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์มที่ผ่านการทดลองใช้ และแสดงว่าสามารถลดความรุนแรงในสังคมไทยและอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณสุขในชีวิตของประชาชนไทย จำนวน 37 ชิ้น ประกอบด้วย

1. ผลงานวิจัย 7 ชิ้น ได้แก่
 - 1) การบูรณาการแนวทางการลดความรุนแรงในสังคมไทยตามมาตรฐานสากล และบริบทของสังคมไทย
 - 2) การพัฒนาโปรแกรมจังหวัดต้นแบบด้านการป้องกันการฆ่าตัวตายในพื้นที่ 6 จังหวัดนำร่อง
 - 3) การนำแนวทางปฏิบัติที่ดีไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
 - 4) สถานศึกษาต้นแบบสานพลังความร่วมมือยุติการใช้ความรุนแรงของนักเรียนนักศึกษา
 - 5) สถานศึกษาต้นแบบในการป้องกันการกลั่นแกล้ง ช่มเหง รังแกกันในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จังหวัดปทุมธานี

ข้อมูลฐาน

- 6) กลยุทธ์การนำเด็กในโรงเรียนปฐมวัยและครอบครัวเข้าถึงกิจกรรมของพุทธศาสนา เพื่อปลูกฝังและสร้างภูมิคุ้มกันด้านจิตใจและลดพฤติกรรมความรุนแรง
- 7) โปรแกรมป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมิให้ก่ออาชญากรรมที่ใช้ความรุนแรง
2. องค์ความรู้ (สื่อสร้างสรรค์) 30 ชิ้น จากโครงการสื่อสร้างสรรค์จากทุกภาคส่วนเพื่อร่วมกันลดความรุนแรงในสังคมไทยอย่างยั่งยืน
ที่มา:
 1. สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ. (2565). วช. หนุนทีมวิจัยจุฬาฯ ศึกษา “สังคมไทยไร้ความรุนแรง หนึ่งในแผนงานวิจัยทำทนายไทย หวังสร้างฐานข้อมูลช่วยแก้ปัญหาและบูรณาการแนวทางในการป้องกันอย่างเป็นรูปธรรม และยั่งยืน. อ้างถึง สุมนทิพย์ จิตสว่าง
 2. สุมนทิพย์ จิตสว่าง และคณะ. (2565). แผนงานวิจัยทำทนายไทย สังคมไทยไร้ความรุนแรงปีที่ 2 หน้า 100-120.

KR2 P14

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนระบบข้อมูลกลางของประเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันและร่วมเป็นเจ้าของโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง สำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและปฏิบัติการในการลดความรุนแรงในสังคมไทยและอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณะในชีวิตของประชาชนไทย (6 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

ระบบข้อมูลกลางของประเทศ ในที่นี้ หมายถึง ระบบข้อมูลที่เกิดจากการบูรณาการ เชื่อมโยงข้อมูลจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกัน ในระดับภูมิภาค/ประเทศ สำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและปฏิบัติการ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนระบบข้อมูลกลางของประเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันในระดับภูมิภาค/ประเทศสำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและปฏิบัติการ ในการลดความรุนแรงในสังคมไทยและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และ/หรือ ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณสุขในชีวิตของประชาชนไทย ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ โดยนับได้ทั้งระบบข้อมูลในด้านการลดความรุนแรงและด้านการส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิต

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนระบบข้อมูลกลางของประเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันและร่วมเป็นเจ้าของโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง สำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและปฏิบัติการ ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณสุขในชีวิตของประชาชนไทย จำนวน 1 ระบบ ได้แก่ ระบบบูรณาการข้อมูลการตายจากอุบัติเหตุทางถนน โดย ศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนน ด้วยความร่วมมือ 3 หน่วยงาน ได้แก่ สาธารณสุข ตำรวจ และบริษัทกลางฯ

ที่มา: Road Traffic Death Data Integration: RTDDI. (2565). ระบบบูรณาการข้อมูลการตายจากอุบัติเหตุทางถนน

KR3 P14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนโยบาย มาตรการ กลไก และ/หรือ แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมที่ร่วมพัฒนาเห็นชอบร่วมกันและถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ โดยเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และนานาชาติ ในการลดความรุนแรงในสังคมไทยและอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และ/หรือ ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณสุขในชีวิตของประชาชนไทย (50 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. นโยบาย มาตรการ กลไกและแนวปฏิบัติฯ ที่นำผลผลิตจาก ววน. ไปใช้ โดยมีหนังสือรับรองในการนำไปใช้ จาก User ทั้งในระดับหน่วยงาน สถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานในพื้นที่ระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบล อำเภอ จังหวัด ขึ้นไป (Policy Adoption)

คำอธิบายคำสำคัญ

2. หน่วยงานในพื้นที่ระดับจังหวัด ในที่นี้ หมายถึง หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ระดับจังหวัด เช่น อบจ. เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด เครือข่ายหรือองค์กรภาคเอกชน เช่น สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สภาหอการค้าจังหวัด เครือข่ายภาคประชาสังคม
3. แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรม ในที่นี้ หมายถึง แนวทางในระดับปฏิบัติการแบบใหม่ที่ยังไม่เคยถูกนำมาใช้ในการแก้ปัญหาในบริบทนั้น ๆ และเป็นแนวปฏิบัติที่พิสูจน์ได้ว่ามีความสำเร็จ ในการแก้ปัญหา/พัฒนาตามเป้าหมายของนวัตกรรมนั้น ๆ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนโยบาย มาตรการ กลไกและแนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมฯ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ที่ถูกนำไปใช้โดยเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และนานาชาติ ในช่วงปี 2566-2570 โดยนับจากข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ทั้งนี้ การถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ ให้นับการถูกใช้ในระดับองค์กรปกครองท้องถิ่น ตำบล อำเภอ จังหวัด ขึ้นไป

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนนโยบาย มาตรการ กลไกและแนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมที่ร่วมพัฒนา เห็นชอบร่วมกันและถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ โดยเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และนานาชาติ ในการลดความรุนแรงในสังคมไทยและอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และ/หรือ ส่งเสริมการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณสุขในชีวิตของประชาชนไทย จำนวน 2 แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรม ได้แก่

- 1) แผนปฏิบัติราชการที่ 2 ปี 2565 การส่งเสริมให้ครอบครัวมีความมั่นคงในทุกมิติ โดย กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แอปพลิเคชัน “ระบบเพื่อนครอบครัว : Family Line” ให้เป็นเพื่อนคู่คิดสำหรับครอบครัวได้รับคำปรึกษาแบบ Online และการเรียนรู้บนดิจิทัลแพลตฟอร์ม 24 ชั่วโมง สามารถเข้าถึงบริการได้ทุกที่ ทุกเวลา

- 2) แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (Artificial Intelligence : AI) โดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ รายละเอียด : Traffy Fondue แพลตฟอร์มรับแจ้งปัญหาผ่านแอปพลิเคชันไลน์ @traffyfondue ซึ่งมีระบบตอบอัตโนมัติ (Chatbot) โดยผู้ใช้พิมพ์แจ้งปัญหาได้ทันที จากนั้นระบบ AI จะวิเคราะห์ปัญหาและส่งตรงถึงหน่วยงานผู้รับผิดชอบ ช่วยให้เจ้าหน้าที่แก้ปัญหาได้รวดเร็ว ตรงตามความต้องการของประชาชนและตรวจสอบได้

ที่มา:

1. กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
2. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

KR4 P14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้นำเอาผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการลดความรุนแรงในสังคมไทยและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณะ ไปถ่ายทอด และ/หรือ ใช้ประโยชน์ (1,100 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ผู้นำเอาผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปถ่ายทอด และ/หรือ ใช้ประโยชน์ (User) ในที่นี้หมายถึง บุคคลที่ได้รับการพัฒนาทักษะและฝึกปฏิบัติ โดยใช้องค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถนำไปถ่ายทอดและประยุกต์ใช้จริงในพื้นที่ สำหรับการลดความรุนแรงในสังคมไทยและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ (ไม่รวมผู้ได้รับประโยชน์ (Beneficiaries หรือ Indirect Users) จากการถ่ายทอด และ/หรือ การใช้ประโยชน์จากผลงาน ววน.)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้นำเอาผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการลดความรุนแรงในสังคมไทยและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณะ ไปถ่ายทอด และ/หรือ ใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ผู้นำเอาผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและด้านการลดความรุนแรงในสังคมไทยและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสวัสดิภาพสาธารณะ ไปถ่ายทอด และ/หรือ ใช้ประโยชน์ จำนวน 1,311 คน (ไม่นับซ้ำ) ประกอบด้วย

1. จัดอบรมทักษะการให้คำปรึกษาและการให้บริการแก่ผู้ปฏิบัติงานในระบบเพื่อนครอบครัว (Family Line) จำนวน 2 หลักสูตร ได้แก่
 - 1) หลักสูตร “การเข้าถึงใจเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 35 คน
 - 2) หลักสูตร “จิตวิทยาการปรึกษาเพื่อสุขภาวะทางใจ” สำหรับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 97 คน
2. การพัฒนาศักยภาพทีมวิทยากรด้านครอบครัวระดับจังหวัดเพื่อขับเคลื่อนงานด้านครอบครัว จำนวน 1,179 คน

ที่มา: กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

**พัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการ
และการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ โดยใช้วิทยาศาสตร์
การวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม**

O1 P15: พัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการ ความหลากหลายทางชีวภาพ และการบริโภคอย่างยั่งยืนและการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ และมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) รวมทั้งลดผลกระทบจากมลพิษที่มีต่อเศรษฐกิจ และสังคม และผลักดันนโยบายที่สำคัญ และเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

KR1 P15

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนระบบข้อมูลกลางของประเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลจากทุกภาคส่วน และสามารถใช้ประโยชน์ ร่วมกันและร่วมเป็นเจ้าของโดยทุกภาคส่วนสำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในมิติต่าง ๆ อย่างครบถ้วน (6 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ระบบข้อมูลกลางของประเทศ ในที่นี้ หมายถึง ระบบข้อมูลกลางที่มาจากการบูรณาการ เชื่อมโยงข้อมูล จากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันและร่วมเป็นเจ้าของโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง สำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและปฏิบัติการ
2. ในมิติต่าง ๆ ในที่นี้ หมายถึง การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในด้านการอนุรักษ์ พืชพันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติ และจัดการมลพิษ
3. อย่างครบถ้วน ในที่นี้ หมายถึง ระบบข้อมูลกลางของประเทศ จำนวน 6 ระบบ จะต้องครอบคลุมมิติต่าง ๆ ได้แก่ การอนุรักษ์ พืชพันธุ์ทรัพยากรธรรมชาติและจัดการมลพิษ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนระบบข้อมูลกลางของประเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันและร่วมเป็นเจ้าของโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง สำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในมิติต่าง ๆ ได้แก่ การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและจัดการมลพิษ อย่างครบถ้วน ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนระบบข้อมูลกลางของประเทศที่บูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลจากทุกภาคส่วน และสามารถที่ใช้ประโยชน์ร่วมกันและร่วมเป็นเจ้าของโดยทุกภาคส่วนสำหรับการตัดสินใจเชิงนโยบายและปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในมิติต่าง ๆ อย่างครบถ้วน มี 4 ระบบข้อมูลกลาง ดังนี้

1. ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (Government Data Catalog) ภายใต้ชื่อ “gdcatalog.go.th” ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
2. ระบบ NSO Interactive Dashboard ภายใต้ชื่อ “ittdashboard.nso.go.th” ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
3. ระบบฐานข้อมูลเปิดภาครัฐ เพื่อสนับสนุนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ (Open Data Portal for Monitoring and Evaluating Government Projects under National Strategy) ภายใต้ชื่อ “opendata.nesdc.go.th” ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
4. ระบบศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ Open Government Data of Thailand ภายใต้ชื่อ “data.go.th” ของสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

ที่มา:

1. สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (ม.ป.ป.). ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ. Government DATA CATALOG SMART PLUS.
2. กลุ่มคลังข้อมูลสถิติ กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (ม.ป.ป.). NSO Interactive Dashboard. สสช. NSO Dashboard
3. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.). (ม.ป.ป.). ฐานข้อมูลเปิดภาครัฐเพื่อสนับสนุนการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ. OPEN-D.
4. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (ม.ป.ป.). Open Government Data of Thailand. [https:// data.go.th/](https://data.go.th/)

KR2 P15

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งนวัตกรรม Sandbox ที่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการแก้ไขปัญหามลพิษ โดยมุ่งเน้นการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ และการบริโภคอย่างยั่งยืนและการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ และมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและยั่งยืน ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (100 ขึ้น ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

1. นวัตกรรม Sandbox (Innovation Sandbox) ในที่นี้ หมายถึง กรอบการทดสอบภายใต้สภาพแวดล้อมจริงโดยมีขอบเขตจำกัดเพื่อศึกษาผลกระทบและออกแบบแนวทางการกำกับดูแลสำหรับเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมต่าง ๆ (ที่มา: สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สอวช.))
2. ความมีประสิทธิภาพ (efficiency) ในที่นี้ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ การบริโภคอย่างยั่งยืน การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ และความเป็นกลางทางคาร์บอน โดยการใช้งบประมาณในการแก้ไขปัญหาได้อย่างคุ้มค่า และมีผู้ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่
3. ความมีประสิทธิภาพ (effectiveness) ในที่นี้ หมายถึง การบรรลุเป้าหมายการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ การบริโภคอย่างยั่งยืน การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ และความเป็นกลางทางคาร์บอนได้ (ผลสำเร็จ หรือผลที่เกิดขึ้น) ในระดับชุมชน หรือระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระดับภูมิภาค หรือระดับภาคการผลิต หรือระดับประเทศ
4. ความยั่งยืน (sustainability) ในที่นี้ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กร ที่ได้นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งนวัตกรรม Sandbox ไปใช้ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาที่ สามารถดำเนินการและบรรลุเป้าหมายการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ การบริโภคอย่างยั่งยืน การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ และความเป็นกลางทางคาร์บอนได้อย่างต่อเนื่อง (การพัฒนา รักษา หรือสนับสนุน สิ่งที่มีอยู่ในปัจจุบันให้คงอยู่เพื่อต่ออายุอดสูอนาคต โดยหน่วยงานสามารถแก้ปัญหาได้เองหลังจากงานวิจัยเสร็จสิ้น)
5. การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ ในที่นี้ หมายถึง สังคมที่คนหันมาร่วมมือกันลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกรูปแบบ หรือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจากการดำรงชีวิต โดยการใช้เทคโนโลยีหรือการมีแนวปฏิบัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้มีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและกลายเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ (ที่มา: คู่มือการพัฒนาเมืองและชุมชนเพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ, สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)
6. ขึ้น ในที่นี้ หมายถึง หน่วยงานนับจำนวนเทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรม sandbox ใหม่หรือดัดแปลงเทคโนโลยี นวัตกรรมเดิมไปใช้ในพื้นที่ใหม่ ให้สามารถพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการแก้ไขปัญหามลพิษฯ ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและยั่งยืน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งนวัตกรรม Sandbox ที่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการแก้ไขปัญหามลพิษ ที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ และการบริโภคอย่างยั่งยืนและการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ และมุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) โดยที่ผลการดำเนินงานต้องแสดงถึงความมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและยั่งยืน ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

โปรแกรมที่ 7 แก้ไขปัญหาท้าทายและยกระดับการพัฒนายั่งยืนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเกษตร ภายใต้แผนงานความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการของประเทศไทย และแผนงานการแก้ปัญหาภัยแล้งภาคการเกษตร มีจำนวนนวัตกรรม องค์ความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ที่ถูกสร้างเพื่อแก้ไขปัญหา และ/หรือ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหรือยกระดับการพัฒนายั่งยืนเพื่อตอบโจทย์ท้าทายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการเกษตร จำนวน 37 ชิ้น และ 37 ต้นแบบ

ที่มา : ผลการดำเนินงานของ สวก. ปีงบประมาณ 2563-2565 เสนอคณะอนุกรรมการจัดทำแผนด้าน ววน. ณ วันที่ 14 มิ.ย. 2565

KR3 P15

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ร่วมพัฒนาและเห็นชอบร่วมกันโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการบริโภคอย่างยั่งยืนและการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ (50 นโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ร่วมพัฒนาและเห็นชอบร่วมกันโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้ หมายถึง ทุกภาคส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม รวมถึงประชาชน/ชุมชน มีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็นในการกำหนดประเด็นปัญหา ให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ และเห็นชอบร่วมกันในการจัดทำนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี

คำอธิบายคำสำคัญ

2. การแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ ในที่นี้ หมายถึง หน่วยงานระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสบความสำเร็จ/บรรเทาปัญหาได้เป็นอย่างดี (เมื่อนานโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี ที่เป็นผลผลิตจาก ววน. ไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม)
3. การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ หมายถึง สังคมที่คนหันมาร่วมมือกันลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกรูปแบบหรือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจากการดำรงชีวิต โดยการใช้เทคโนโลยีหรือการมีแนวปฏิบัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้มีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและกลายเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ (ที่มา: คู่มือการพัฒนาเมืองและชุมชนเพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ, สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ร่วมพัฒนาและเห็นชอบร่วมกัน โดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการบริโภคอย่างยั่งยืนและการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี ถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติ ในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 3 แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี

1. กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีนโยบายสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการมีส่วนร่วม และสร้างจิตสำนึกด้านสิ่งแวดล้อมให้กับบุคลากรภายในองค์กร เพื่อขยายผลสู่สาธารณชนเกิดโครงการยกระดับศักยภาพชุมชนสู่สังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 1.1) คู่มือการประเมินชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นเครื่องมือในการตรวจประเมินชุมชนที่เข้าร่วมโครงการฯ เป็นชุมชนมีกลไกการติดตาม ฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม และเป็นชุมชนต้นแบบการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม
 - 1.2) มีชุมชนผ่านเกณฑ์การประเมินชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 125 ชุมชน ในพื้นที่ 76 จังหวัด

ข้อมูลฐาน

2. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มีการจัดเก็บขยะโดยใช้นวัตกรรมทุ่นกักขยะ (Boom) และทุ่นกักขยะลอยน้ำ (SCG-DMCR Litter Trap) โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้ติดตั้งทุ่นกักขยะบริเวณปากแม่น้ำบริเวณอ่าวไทยและอันดามันไปแล้วรวมทั้งสิ้น 50 จุด ในพื้นที่ 22 จังหวัด และได้ติดตั้งทุ่นกักขยะลอยน้ำแล้วทั้งสิ้น 6 จุด ในพื้นที่ 4 จังหวัด ผลลัพธ์ คือ จัดเก็บขยะโดยใช้ทุ่นกักขยะ (Boom) และทุ่นกักขยะลอยน้ำ (SCG DMCR Litter Trap) ในพื้นที่ 24 จังหวัดชายฝั่งทะเล 108,236.90 กิโลกรัม
ที่มา:

1. กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
2. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

KR4 P15

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชน ในเมืองหรือชนบท ที่สามารถแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการแก้ไขปัญหามลพิษ การใช้ทรัพยากรและวัสดุเหลือใช้ การบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน และการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ โดยใช้นโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี (100 จังหวัด/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ชุมชน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. จังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชนในเมืองหรือชนบท ในที่นี้ หมายถึง จังหวัด/องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/ชุมชน ที่น่านโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นผลผลิตจาก ววน. (ตามนิยามของ KR3 P15) ไปใช้เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหามลพิษ การใช้ทรัพยากรและวัสดุเหลือใช้ การบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ
2. การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน ในที่นี้ หมายถึง การดำเนินการแบบองค์รวมในทุก ๆ ด้าน เพื่อลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตและการบริโภค ควบคู่ไปกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกคน (ที่มา: แผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. 2560-2580, สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)
3. การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ ในที่นี้ หมายถึง สังคมที่คนหันมาร่วมมือกันลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกรูปแบบ หรือในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดจากการดำรงชีวิต โดยการใช้เทคโนโลยีหรือการมีแนวปฏิบัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้มีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและกลายเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ (ที่มา: คู่มือการพัฒนาเมืองและชุมชนเพื่อมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำ, สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชน ในเมืองหรือชนบท ที่สามารถแก้ไขปัญหาระบบสุขภาพและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการแก้ไขปัญหามลพิษ การใช้ทรัพยากรและวัสดุเหลือใช้ การบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน และการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ โดยใช้นโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือชุมชน ในเมืองหรือชนบท ที่สามารถแก้ไขปัญหาระบบสุขภาพและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการแก้ไขปัญหามลพิษ การใช้ทรัพยากรและวัสดุเหลือใช้ การบริหารจัดการความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน และการเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ โดยใช้นโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี ดังนี้

1. ชุมชนผ่านเกณฑ์การประเมินชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 125 ชุมชน ในพื้นที่ 76 จังหวัด
2. เครือข่ายลดโลกร้อน มุ่งสู่ชุมชนคาร์บอนต่ำ 5 แห่ง ใน 5 ชุมชน พื้นที่ 5 จังหวัด ประกอบด้วย
 - 1) จังหวัดราชบุรี
 - 2) จังหวัดเพชรบุรี
 - 3) จังหวัดกาญจนบุรี
 - 4) จังหวัดสมุทรสงคราม
 - 5) จังหวัดสมุทรปราการ

ที่มา:

1. รายงานประจำปี 2565, กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. แผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะของประเทศ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2565-2570), กรมควบคุมมลพิษกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

KR5 P15

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนสมาชิกของเครือข่ายอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน/ท้องถิ่น (5,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. เครือข่ายอาสาสมัคร ในที่นี้ หมายถึง เป็นการรวมกลุ่มของบุคคลที่มีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเดียวกัน ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน/ท้องถิ่น ทั้งนี้ ต้องมีหลักฐานการขึ้นทะเบียนรับรองการเป็นเครือข่าย
2. สมาชิกเครือข่าย ในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกของเครือข่าย
3. การใช้องค์ความรู้ ในที่นี้ หมายถึง การนำองค์ความรู้ที่ได้จาก ววน. ไปอบรม ถ่ายทอด และพัฒนาทักษะ ในการแก้ไขปัญหาให้แก่สมาชิกเครือข่าย ทั้งนี้ สมาชิกเครือข่ายต้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ขยายผล และปฏิบัติ เพื่อพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนสมาชิกของเครือข่ายอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน/ท้องถิ่น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนสมาชิกของเครือข่ายอาสาสมัครต่าง ๆ ที่ใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน/ท้องถิ่น รวมทั้งสิ้น 64,805 คน ประกอบด้วย

- 1) กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โครงการราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์ป่า (รสป.) ฝึกอบรมด้านการดูแลรักษา ผืนป่าและควบคุมไฟป่า ตั้งแต่ปี 2551-2565 กรมป่าไม้จัดฝึกอบรมตามโครงการ จำนวน 195 เครือข่าย โดยมีผู้ผ่านการฝึกอบรมแล้วประมาณ 19,193 คน
- 2) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เครือข่ายชุมชนชายฝั่งและอาสาสมัครพิทักษ์ทะเล Smart Marine Range ซึ่งปัจจุบัน ปี 2565 ได้จัดตั้งเครือข่าย ชุมชนชายฝั่ง จำนวน 581 กลุ่ม 15,356 คน และอาสาสมัครพิทักษ์ทะเล (อสทล.) จำนวน 28,252 คน (จากประชาชนทั่วไป)

ข้อมูลฐาน

- 3) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย โครงการเพิ่มศักยภาพมิสเตอร์เตือนภัย ในปี 2565 มีผู้ผ่านการฝึกอบรม ทำหน้าที่เป็นอาสาสมัครเตือนภัย จำนวน 500 คน
- 4) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตัวแทนเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) จังหวัดระยอง จำนวน 30 คน ที่ร่วมถ่ายทอดความรู้ด้านการเก็บตัวอย่างน้ำ และนิเวศวิทยาทางน้ำ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม
- 5) กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดฝึกอบรมการเฝ้าระวังติดตามปัญหามลพิษจากการลักลอบทิ้งกากของเสียอันตรายในพื้นที่เสี่ยง 12 จังหวัด เสริมสร้างศักยภาพของเครือข่ายภาคประชาชน หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานท้องถิ่นให้มีความรู้เกี่ยวกับการตรวจสอบบ่งชี้กากของเสียอันตราย การเสริมสร้างจิตสำนึกและความตระหนกบทบาทหน้าที่ของเครือข่ายภาคประชาชนปัจจุบันมีเครือข่ายจำนวนมากกว่า 500 คน
- 6) กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) รวมจำนวน 100 คน
- 7) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในปี 2565 ได้ดำเนินการฝึกอบรมราษฎรอาสาสมัครพิทักษ์ป่า (รสป.) จำนวน 300 คน
- 8) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส.อส.) จำนวน 574 คน

ที่มา:

1. กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2566). รายงานประจำปี 2565.
2. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2566). รายงานประจำปี 2565.
3. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย. (2565). รายงานประจำปี 2565.
4. UAEC SR. (30 พฤศจิกายน 2565). ยูเออี ร่วมกับ เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) จังหวัดระยอง. บริษัท ยูไนเต็ด แอนนาลิสต์ แอนด์ เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด.
5. กองจัดการกากของเสียและสารอันตราย กรมควบคุมมลพิษ. (2565). รายงานประจำปี 2565.
6. กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ. (2565). รายงานการดำเนินงาน กองจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ พ.ศ. 2565.
7. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2565). รายงานประจำปี 2565.
8. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2565). รายงานประจำปี 2565.

KR6 P15**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนต้นแบบในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่แสดงให้เห็นว่าสามารถพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในชุมชน/ท้องถิ่น (100 ต้นแบบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

ต้นแบบในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ในที่นี้ หมายถึง สิ่งที่คิดค้นหรือผลิตได้จาก ววน. ที่นำไปใช้จริงและสามารถแก้ไขปัญหาระบบธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน/ท้องถิ่นนั้นๆ ได้

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนต้นแบบในการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่แสดงให้เห็นว่าสามารถพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาระบบธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ในชุมชน/ท้องถิ่น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

โปรแกรมที่ 7 (ของแผนด้าน ววน. ปี 2563-2565) โจทย์ท้าทายด้านทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และเกษตร มีโครงการที่เกี่ยวข้อง 4 โครงการ มีผลผลิตที่เกิดขึ้นจริงรวม 38 ต้นแบบ ได้แก่ ต้นแบบผลิตภัณฑ์นับได้ทั้งหมด 38 ต้นแบบ ประกอบด้วย

- 1) ระดับภาคสนาม จำนวน 1 ต้นแบบ
- 2) ระดับห้องปฏิบัติการ จำนวน 12 ต้นแบบ
- 3) ระดับอุตสาหกรรม จำนวน 25 ต้นแบบ

ที่มา: สืบค้นข้อมูลจากระบบ NRIIS ณ วันที่ 10 ก.พ. 66

KR7 P15**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกที่ใช้พลังงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม (4,000,000 กิโลกรัมคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (kgCO₂e) ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจก ในที่นี้ หมายถึง ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ลดลง จากการดำเนินโครงการ โดยใช้องค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เทียบกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกรณีฐาน (Baseline) ก่อนเริ่มดำเนินโครงการก๊าซเรือนกระจก 7 ชนิด ประกอบด้วย

1. ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2)
2. ก๊าซมีเทน (CH_4)
3. ก๊าซไนตรัสออกไซด์ (N_2O)
4. ก๊าซไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs)
5. ก๊าซเปอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PFC)
6. ก๊าซซัลเฟอร์เฮกซะฟลูออไรด์ (SF_6)
7. ก๊าซไนโตรเจนไตรฟลูออไรด์ (NF_3)

ที่มา: องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)

วิธีการคำนวณและวัดผล

1. ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดลงจะประเมินจากส่วนต่างของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกรณีฐาน หรือกรณีที่ไม่มีการดำเนินกิจกรรมลดก๊าซเรือนกระจก (Baseline Emission: BE) เทียบกับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกหลังจากการดำเนินโครงการวิจัยที่ได้รับทุนจากกองทุน ส่งเสริม ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ
2. คำนวณค่าเป้าหมาย โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกระดับโครงการ (Project Based) ลดลงจากค่า Baseline
3. แนวทางการประเมินสามารถใช้ระเบียบวิธีของโครงการสนับสนุนกิจกรรมลดก๊าซเรือนกระจก (Low Emission Support Scheme: LESS) ระเบียบวิธีการลดก๊าซเรือนกระจกของโครงการลดก๊าซเรือนกระจกภาคสมัครใจตามมาตรฐานของประเทศไทย (Thailand Voluntary Emission Reduction Program: T-VER) ที่พัฒนาขึ้นโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) หรือแนวทางอื่น ๆ ที่กำหนดในคู่มือการคำนวณการลดก๊าซเรือนกระจกประกอบแผนงานสำคัญตามจุดมุ่งเน้นของนโยบาย (Flagship) แผนงาน F15 ของ สกสว.
4. ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Emission Factor) ของวัตถุดิบส่วนประกอบของเสียและสาธารณูปโภคที่ใช้ในโครงการวิจัยสามารถอ้างอิงจากข้อมูลขององค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ได้แก่
 - 1) ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สำหรับโครงการและกิจกรรมการลดก๊าซเรือนกระจก
 - 2) ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สำหรับการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นต์ขององค์กร (Carbon Footprint for Organization: CFO)

วิธีการคำนวณและวัดผล

3) ค่าการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สำหรับการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นต์ของผลิตภัณฑ์ (Carbon Footprint of Product: CFP)

ที่มา: การประชุมหารือการคำนวณการลดก๊าซเรือนกระจก เพื่อรายงานผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results) ของแผนงานสำคัญที่ 15 การเร่งแก้ไขปัญหามลพิษด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพภูมิอากาศ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นสังคมคาร์บอนต่ำและสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งสู่การบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2567 ณ ห้องประชุม 1 ชั้น 14 อาคาร SM Tower โดย PMU ที่เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย บพข. สนช. วช. สวก. และ บพค.

ข้อมูลฐาน

ปี 2564

มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 246.9 ล้านตัน เทียบเท่าคาร์บอนไดออกไซด์

ที่มา: สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) กระทรวงพลังงาน

**พัฒนานโยบายและต้นแบบเพื่อลดความเสี่ยง
และผลกระทบที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ
และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม**

**O1 P16: ลดความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม**

คำอธิบายคำสำคัญ

ภัยพิบัติ ในที่นี้ หมายถึง การหยุดชะงักอย่างรุนแรงของการปฏิบัติหน้าที่ ของชุมชนหรือสังคมอันเป็นผลมาจากการเกิดภัยทางธรรมชาติหรือเกิดจากมนุษย์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวางเกินกว่าความสามารถของชุมชนหรือสังคมที่ได้รับผลกระทบดังกล่าวจะรับมือได้โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ (ที่มา: กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย, 2557)

KR1 P16

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์ม ที่ผ่านการทดลองใช้และแสดงว่าสามารถสนับสนุนในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ (100 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์ม “ที่ผ่านการทดลองใช้” ในที่นี้ หมายถึง ผลผลิตจาก ววน. ที่ถูกนำไปทดลองใช้โดยผู้ใช้ประโยชน์ (User) เช่น หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม เป็นต้น โดยมีช่องทางการนำไปทดลองใช้ในหลายรูปแบบ เช่น พื้นที่นำร่อง พื้นที่ต้นแบบ เป็นต้น
2. ภัยพิบัติทางธรรมชาติ (Natural Disaster) ในที่นี้ หมายถึง ภัยอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เมื่อเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติขึ้นจะก่อให้เกิดความเสียหายเป็นวงกว้างต่อชีวิตและทรัพย์สิน ต่อสภาพความเป็นอยู่ เศรษฐกิจตลอดจนสิ่งแวดล้อมโดยรวม ตัวอย่างภัยพิบัติทางธรรมชาติ ได้แก่ ภัยพิบัติ อุทกภัย ความแห้งแล้ง แผ่นดินไหว แผ่นดินถล่ม ไฟป่า สึนามิ เป็นต้น

คำอธิบายคำสำคัญ

ที่มา:

1. กองเฝ้าระวังแผ่นดินไหว
2. กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
3. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในที่นี้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลกในระยะยาว ซึ่งทำให้ชั้นบรรยากาศ มหาสมุทร และพื้นดินอุ่นขึ้น ส่งผลให้เกิดสภาพอากาศที่รุนแรงมากขึ้น เช่น พายุเฮอริเคนที่รุนแรงและบ่อยครั้ง น้ำท่วม คลื่นความร้อน และความแห้งแล้ง (ที่มา: กรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์ม ที่ผ่านการทดลองใช้ และแสดงว่าสามารถสนับสนุนในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหายั่งยืนทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วง ปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์ม ที่ผ่านการทดลองใช้และแสดงว่าสามารถสนับสนุนในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหายั่งยืนทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ จำนวน 2 นวัตกรรม โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้แก่

1. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีเครื่องตรวจวัดคุณภาพอากาศด้วยระบบเซนเซอร์ DustBoy ซึ่งมีการติดตั้งในแต่ละเขตสุขภาพ จำนวน 500 เครื่องใน 500 จุดทั่วประเทศ
2. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) มีแอปพลิเคชัน “เช็คฝุ่น” แอปพลิเคชันตรวจสอบดัชนีคุณภาพอากาศ

ที่มา:

1. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2565). โครงการวิจัยเรื่อง การเฝ้าระวังและเตือนภัยปัญหาหมอกควัน โดยเครื่องตรวจวัดคุณภาพอากาศระบบเซนเซอร์ DustBoy ในประเทศไทย ระยะที่ 4.
2. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน). (2566). รายงานประจำปี 2565.

KR2 P16

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ร่วมพัฒนาและเห็นชอบร่วมกันโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ (20 นโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ที่ร่วมพัฒนาและเห็นชอบร่วมกันโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในที่นี้ หมายถึง ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ สถาบันการศึกษา ภาคประชาสังคม รวมถึงประชาชน/ชุมชน มีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็นในการกำหนดประเด็นปัญหา ให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ และเห็นชอบร่วมกันในการจัดทำนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยี
2. การแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ ในที่นี้ หมายถึง หน่วยงานระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นำนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยีไปใช้ในทางปฏิบัติเกิดเป็นรูปธรรม จนสามารถประสบความสำเร็จหรือลดความเสียหายและการสูญเสีย (Damage & Loss) ได้จนเป็นที่ยอมรับระดับหนึ่ง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ร่วมพัฒนาและเห็นชอบร่วมกันโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนนโยบาย/มาตรการ/แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ร่วมพัฒนาและเห็นชอบร่วมกันโดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ จำนวน 2 แนวปฏิบัติเชิงนวัตกรรม และเทคโนโลยี ได้แก่

ข้อมูลฐาน

1. การบริหารจัดการน้ำในยุค 4.0 โดยตั้ง “ศูนย์ปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ” หรือ Smart Water Operation Center: SWOC คือ ศูนย์บัญชาการประมวลผล วิเคราะห์สถานการณ์น้ำโดยนำข้อมูลเกี่ยวกับน้ำมาพยากรณ์สถานการณ์น้ำ การจัดสรรน้ำ การเฝ้าระวัง และเตือนภัยเกี่ยวกับน้ำ และพัฒนาระบบรายงานสถานการณ์น้ำ พร้อมเชื่อมโยงเป็นระบบรวมกับการแสดงผลแบบ Real Time ผ่าน Application SWOC PR (Smart Water Operation Center) โดยแอปพลิเคชันจะครอบคลุมการรายงานสถานการณ์น้ำจากสถานีตรวจวัดน้ำฝน อ่างเก็บน้ำ และโทรมาตรขนาดเล็ก จากสถานีที่ใกล้ที่สุด ตลอดจนการรายงานสถานการณ์อุทกภัย ภัยแล้ง จากเจ้าหน้าที่กรมชลประทาน
2. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) กระทรวงมหาดไทย ได้พัฒนาแอปพลิเคชัน “THAI DISASTER ALERT” เป็น Mobile Application แจ้งเตือนภัยที่มีจุดเด่นในการแจ้งเตือนแบบเจาะลึกเข้าถึงเฉพาะพื้นที่ที่คาดว่าจะเกิดภัยพิบัติแบบ Real Time เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยสามารถเตรียมพร้อมรับมือ ป้องกันภัยก่อนที่ภัยจะมาถึง

ที่มา:

1. สำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา กรมชลประทาน
2. กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

KR3 P16

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนพื้นที่นวัตกรรม Sandbox (พื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติ) ที่ทดลองใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์ม และเห็นผลสำเร็จในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหายภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ (10 พื้นที่ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. พื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติ ในที่นี้ หมายถึง พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยที่เกิดจากธรรมชาติ ซึ่งไม่อาจควบคุมได้ เช่น อุทกภัย วาดภัย ธรณีพิบัติภัย ไฟป่า กัดเซาะชายฝั่ง เป็นต้น
2. พื้นที่นวัตกรรม (Sandbox) ในที่นี้ หมายถึง พื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติที่ทดลองใช้องค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหายภัยพิบัติทางธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ
3. การแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จ ในที่นี้ หมายถึง การนำผลผลิตจาก ววน. ไปประยุกต์ใช้ในการเตรียมความพร้อม ป้องกัน ลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นั้นสามารถลดความเสียหายและการสูญเสีย (Damage & Loss) ของประชาชน หรือชุมชน หรือท้องถิ่นเหล่านั้นได้จนเป็นที่ยอมรับระดับหนึ่ง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนพื้นที่นวัตกรรม Sandbox (พื้นที่เสี่ยงภัยทางธรรมชาติ) ที่ทดลองใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งดิจิทัลแพลตฟอร์ม และเห็นผลสำเร็จในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่นๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P16

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนองค์ความรู้ที่เป็นบทเรียนและแนวปฏิบัติ (Guideline) รวมถึงระบบบริหารจัดการเพื่อยกระดับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ โดยการประเมินผลจากเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้น (5 ครั้ง ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ในที่นี้ หมายถึง ความสามารถที่ทำให้เกิดการบริหารจัดการ การเตรียมความพร้อม ป้องกัน ลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า และมีผู้ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่
2. ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) ในที่นี้ หมายถึง การบรรลุเป้าหมายการบริหารจัดการ การเตรียมความพร้อม ป้องกัน ลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ (ผลสำเร็จ หรือผลที่เกิดขึ้น) ในระดับชุมชน หรือระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือระดับภูมิภาค หรือระดับภาคการผลิต หรือระดับประเทศ
3. การประเมินผลจากเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้น ในที่นี้ หมายถึง การประเมินผลสำเร็จหลังจากการนำองค์ความรู้ที่เป็นบทเรียนและแนวปฏิบัติ (Guideline) ไปทดลองและประยุกต์ใช้ในพื้นที่เสี่ยงภัยเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบในพื้นที่จริง ทั้งนี้ ผู้ใช้ประโยชน์ (User) สามารถบริหารจัดการ เตรียมความพร้อม ป้องกัน ลดความเสี่ยงและผลกระทบได้

คำอธิบายคำสำคัญ

4. เหตุการณ์ภัยพิบัติ ในที่นี้ หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดจากธรรมชาติ อาจเกิดขึ้นปัจจุบันทันด่วนหรือค่อย ๆ เกิด มีผลต่อชุมชนที่ต้องขอความช่วยเหลือ
5. ชั้น ในที่นี้ หมายถึง หน่วยนับองค์ความรู้ที่เป็นบทเรียนและแนวปฏิบัติ หรือองค์ความรู้ที่เป็นระบบบริหารจัดการ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนองค์ความรู้ที่เป็นบทเรียนและแนวปฏิบัติ (Guideline) รวมถึงระบบบริหารจัดการเพื่อยกระดับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ในการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ โดยการประเมินผลจากเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR5 P16

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนผู้นำเอาผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการพัฒนาและเร่งแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการลดความเสี่ยงและผลกระทบ ไปถ่ายทอด และ/หรือ ใช้ประโยชน์ (5,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

ผู้นำเอาผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปถ่ายทอดและหรือใช้ประโยชน์ (User) ในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการพัฒนาทักษะและฝึกปฏิบัติ โดยใช้องค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถนำไปถ่ายทอดและประยุกต์ใช้จริงในพื้นที่ สำหรับการเตรียมความพร้อม ป้องกัน ลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

**พัฒนาและประยุกต์ใช้มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์
และศิลปกรรมศาสตร์เพื่อส่งเสริมคุณค่าและความมั่งคั่ง
ของศิลปะและวัฒนธรรมให้เป็นทุนสำคัญ
ในการพัฒนาประเทศให้เป็นอารยะอย่างยั่งยืน
และปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลง**

- O1 P17: พัฒนาและประยุกต์ใช้ ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์เพื่อส่งเสริมคุณค่า ความมั่งคั่งของศิลปวัฒนธรรม ให้เป็นทุนสำคัญในการพัฒนาประเทศและประชาชนให้เป็นอารยะอย่างยั่งยืน และปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของสังคม
- O2 P17: เผยแพร่และสื่อสารผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ในวงกว้าง ระดับประเทศ และระดับนานาชาติ เป็นภาษาต่าง ๆ เพื่อให้เป็นสากล

KR1 P17

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ที่ถูกใช้ประโยชน์สำหรับการส่งเสริมคุณค่า ความมั่งคั่งของศิลปวัฒนธรรม และการปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของสังคม (200 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผลงานวิจัย องค์ความรู้เทคโนโลยี และนวัตกรรม ในที่นี้ หมายถึง ผลจากงานวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) หรือจากงานวิจัยประยุกต์ (Applied Research) ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์
2. การนำไปใช้ประโยชน์ ในที่นี้ หมายถึง การนำไปใช้ประโยชน์โดยมีหลายรูปแบบ อาทิ การสร้างการรู้เท่าทันโลกดิจิทัล และ AI, การส่งเสริมบุคลากรให้มีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์, การสร้างอารมณ์สุนทรีย์และความคิดสร้างสรรค์, การสร้างความเข้าใจในสถานการณ์สังคม, การเสนอทางเลือกหรือหลักการใหม่ให้แก่สังคม ฯลฯ เพื่อการส่งเสริมคุณค่าความมั่งคั่งของศิลปวัฒนธรรม และการปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยต้องมีผู้ใช้งาน และมีหลักฐานการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจน

คำอธิบายคำสำคัญ

(ที่มา: จากการประชุมร่วมกันระหว่าง สกสว. และ วช. ในวันที่ 17 ต.ค. 67)

3. “การส่งเสริมคุณค่า ความมั่งคั่งของศิลปวัฒนธรรม” ในที่นี้ หมายถึง การดำเนินกระบวนการหรือมาตรการ เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ให้สามารถพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านคุณค่าทางสังคม เศรษฐกิจ จิตใจ และอัตลักษณ์ของชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก โดยยังคงรักษาเอกลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้เป็นรากฐาน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ที่ถูกใช้ประโยชน์สำหรับการส่งเสริมคุณค่า ความมั่งคั่งของศิลปวัฒนธรรม และการปรับตัว ได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

หมายเหตุ หลักฐานของการนำไปใช้ประโยชน์ เช่น การเก็บข้อมูลจากการเข้าชมผลงานเผยแพร่ในเว็บไซต์ เพื่อระบุการนำไปใช้ประโยชน์ของผู้เข้าชม

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P17

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผลงานวิจัยและองค์ความรู้พื้นฐานด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ (400 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ผลงานวิจัยและองค์ความรู้พื้นฐาน (Basis Research) ประกอบด้วยผลงานในสาขาวิชาเหล่านี้ สาขาวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์ อาทิ มานุษยวิทยา สังคมวิทยา รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ภูมิศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ จิตวิทยา นิเทศศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์ ประชากรศาสตร์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์

สาขาวิชาในกลุ่มมนุษยศาสตร์ อาทิ ปรัชญา ศาสนาและเทววิทยา จริยศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วรรณคดี ภาษาศาสตร์ โบราณคดี คติชนวิทยา ศิลปะการละคร การแปลและการล่าม

คำอธิบายคำสำคัญ

สาขาวิชาในกลุ่มศิลปกรรมศาสตร์ อาทิ สุนทรียศาสตร์ ทัศนศิลป์ ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ ศิลปะการแสดง มณฑลศิลป์ นฤมิตศิลป์ ประยุกต์ศิลป์และการออกแบบ

(ที่มา: ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง การกำหนดชื่อสาขาวิชาสำหรับการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และการเทียบเคียงสาขาวิชาที่เคยกำหนดไปแล้ว พ.ศ. 2562)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผลงานวิจัยและองค์ความรู้พื้นฐานด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P17

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่เกิดจากแผนงานวิจัยและวิชาการของวิทยสถาน ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ (100 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. จำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ ที่เกิดจากวิทยสถาน TASSHA ในที่นี้ หมายถึง ผลงานฯ ทั้งที่ถูกลำรายชื่อไปใช้ประโยชน์ และไม่ได้ถูกลำรายชื่อไปใช้ประโยชน์ โดยผลงานวิจัยฯ ที่ถูกลำรายชื่อไปใช้ประโยชน์สามารถนับเป็นผลงานวิจัยฯ ที่ถูกใช้ประโยชน์ใน KR1 ได้ แต่ต้องไม่นับซ้ำ
2. งานวิจัยและวิชาการของวิทยสถาน (TASSHA) ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ในที่นี้ มาจากแผนงาน 5 แผน ประกอบด้วย
 - 1) สุวรรณภูมิศึกษา
 - 2) โลกคดีศึกษา
 - 3) เศรษฐกิจพอเพียง
 - 4) พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
 - 5) ช่างศิลป์ท้องถิ่น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่เกิดจากแผนงานวิจัยและวิชาการของวิทยสถาน ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วง ปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น สารคดีรากสุวรรณภูมิ มรสุมแสงดาว เป็นต้น

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P17

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนฐานข้อมูลแบบ Open Access ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมที่เข้าถึงง่าย ในระดับสากลหรือนานาชาติ (3 ฐานข้อมูล ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ฐานข้อมูล Open Access หมายถึง แหล่งสารสนเทศทางวิชาการที่สามารถเข้าถึงได้อย่างเสรีและไม่มีค่าใช้จ่าย เป็นประโยชน์ต่อการสืบค้นข้อมูล ครอบคลุมสหสาขาวิชา ประกอบด้วย ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ อิเล็กทรอนิกส์, ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ฐานข้อมูลแบบ Open Access มีคุณลักษณะพื้นฐาน ดังนี้

- 1) การเข้าถึงเสรี (Free Accessibility)
- 2) มีระบบ Peer Review/ระบบควบคุมคุณภาพของข้อมูล
- 3) มีระบบค้นหาและความสะดวกในการใช้งาน (Searchability and User-Friendly)
- 4) มีการให้บริการตลอดเวลา (24 Availability)

และมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- 1) ฐานข้อมูลต้องถูก Digitized ให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายแบบออนไลน์ได้ เช่น Online Webpage, Mobile Application, ในสาขาศิลปกรรมศาสตร์ อาจเป็นคลังรูปภาพและข้อมูล
- 2) ฐานข้อมูลที่นำเสนอสามารถเป็นฐานข้อมูลด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ หรือด้านใดด้านหนึ่งก็ได้
- 3) การพัฒนาระบบฐานข้อมูลที่มีอยู่เดิม (Existing Database) ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือสามารถนำข้อมูลในฐานข้อมูลไปใช้ประโยชน์มากขึ้น

คำอธิบายคำสำคัญ

4) การ Monitor ผู้เข้าชมฐานข้อมูลว่าเป็นผู้เข้าชมจากภายในหรือนอกประเทศด้วย
(ที่มา:

1. Morrison, H. (2020). Open access: Key strategic, technical and economic aspects. Chandos Publishing.
2. Suber, P. (2012). Open access. MIT Press.
3. Wilson, M. C. (2023). Quality indicators for open access databases: A comprehensive framework. Library Hi Tech, 41(2), 4)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนฐานข้อมูลแบบ Open Access ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมที่เข้าถึงได้ง่าย
ในระดับสากลหรือนานาชาติ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูล
จากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนฐานข้อมูลแบบ Open Access ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมที่เข้าถึงได้ง่าย
ในระดับสากลหรือนานาชาติ จำนวน 6 ฐานข้อมูล ประกอบด้วย

1. ฐานข้อมูลแบบ Open Access ของ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) เป็นศูนย์ข้อมูล
ทางด้านมานุษยวิทยาและสาขาที่เกี่ยวข้องทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีบริการความรู้
ในรูปแบบของบทความ วารสาร นิทรรศการ จัดหมายเหตุออนไลน์ และ Sac Channel
2. ฐานข้อมูลแบบ Open Access ของ Thailand Academy of Social Sciences, Humanities and
Arts: TASSHA) หรือ “ธัชชา” เป็นคลังความรู้ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์
ในรูปแบบของ VDO, E-Book, บทความ และฐานข้อมูลบรรณานุกรมต่างประเทศ
3. ฐานข้อมูลแบบ Open Access คุรุภูมิปัญญาไทย โดย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาข้อมูลของคุรุ
ภูมิปัญญาไทย
4. ศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรม Open Culture Data โดยกระทรวงวัฒนธรรม
5. “นวนุรักษ์” (NAVANURAK) คลังข้อมูลวัฒนธรรมและความหลากหลายทางชีวภาพ โดย ศูนย์เทคโนโลยี
อิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติแพลตฟอร์มคลังข้อมูลวัฒนธรรมสนับสนุนบริการข้อมูลในลักษณะ
โครงสร้างแบบเปิด “Open Data” โดยมีระบบจัดเก็บข้อมูลที่สนับสนุนหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นโบราณ/
เอกสารเก่า จัดหมายเหตุ นิทรรศการ ความหลากหลายทางชีวภาพ (พืชและสัตว์ท้องถิ่น) ทุนทางวัฒนธรรม
ข้อมูล วัฒนธรรมและความหลากหลายทางชีวภาพ

ข้อมูลฐาน

6. ฐานข้อมูลแบบ Open Access ของ คลังวิชาการ โดย กรมศิลปากร เป็นการรวบรวมองค์ความรู้
(1) ด้านดนตรีและนาฏศิลป์
(2) ด้านภาษา หนังสือ และเอกสาร
(3) ด้านโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน และ
(4) ด้านสถาปัตยกรรมและช่างศิลป์ ทั้งในรูปแบบโลกเสมือนจริง (Virtual reality ; VR)
รูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และรูปแบบวีดิทัศน์

ที่มา:

1. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)
2. Thailand Academy of Social Sciences, Humanities and Arts: TASSHA หรือ “ธัชชา”
3. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. ศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม
5. นวนุรักษ์ คลังข้อมูลวัฒนธรรมและความหลากหลายทางชีวภาพ.
6. กรมศิลปากร

KR5 P17

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้สืบสาน และ/หรือ นำผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ไปใช้ประโยชน์ สำหรับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การส่งเสริมคุณค่า ความองงามของศิลปวัฒนธรรม และการปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของสังคม (5,500 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ผู้สืบสาน ในที่นี้ หมายถึง ผู้นำเอาผลงานวิจัยไปถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่น (เช่น ประชาชน ชุมชน ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการ) โดยมีเป้าหมายเพื่อการสร้างจิตสำนึกและการรับรู้เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์องค์ความรู้ ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ให้คงอยู่ในสังคม ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอบรม การถ่ายทอด การพัฒนาทักษะ เป็นต้น และยังหมายรวมถึง บุคคลที่ได้รับการพัฒนาทักษะและฝึกปฏิบัติ โดยใช้องค์ความรู้ ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม จนสามารถสืบสาน ให้แก่ผู้รับประโยชน์ (Indirect Users หรือ Beneficiaries) เช่น หน่วยงาน บุคคล ชุมชน
2. ผู้นำผลงานไปใช้ประโยชน์ ในที่นี้ หมายถึง ผู้นำผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์ สำหรับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การส่งเสริมคุณค่า ความองงามของศิลปวัฒนธรรม และการปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของสังคม

คำอธิบายคำสำคัญ

3. “การส่งเสริมคุณค่า ความมั่งคั่งของศิลปวัฒนธรรม” ในที่นี้ หมายถึง การดำเนินกระบวนการหรือมาตรการเพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรม ให้สามารถพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านคุณค่าทางสังคม เศรษฐกิจ จิตใจ และอัตลักษณ์ของชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและโลก โดยยังคงรักษาเอกลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้เป็นรากฐาน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้สืบสาน และ/หรือ นำผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ไปใช้ประโยชน์ สำหรับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การส่งเสริมคุณค่า ความมั่งคั่งของศิลปวัฒนธรรม และการปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR6 P17

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ที่เผยแพร่และสื่อสารในช่องทางต่าง ๆ ระดับนานาชาติเป็นภาษาต่าง ๆ เพื่อให้เป็นสากล (100 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. รูปแบบการเผยแพร่และสื่อสารในช่องทางต่าง ๆ ในที่นี้ หมายถึง การจัดทำเป็นหนังสือ บทความวิชาการ การบรรยาย การจัดอบรม การเผยแพร่ผลงานวิจัยทางด้านศิลปกรรมหลายแขนง เช่น ดนตรีหรือศิลปะ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อดิจิทัล ฯลฯ
2. ช่องทางสื่อสาร ในที่นี้ หมายถึง การสื่อสารในระดับนานาชาติ เช่น การเผยแพร่บทความในวารสารนานาชาติ การแสดงในเวทีต่างประเทศ การแสดงในประเทศไทยเป็นภาษาต่างประเทศ การแสดงในประเทศไทยเป็นภาษาไทย แต่มีการแปลเป็นภาษาต่างประเทศควบคู่กัน การเผยแพร่/อบรมผ่านแอปพลิเคชันประชุมออนไลน์เป็นภาษาต่างประเทศ

วิธีการคำนวณและวัดผล

จำนวนผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ ที่เผยแพร่และสื่อสารในช่องทางต่าง ๆ ระดับนานาชาติเป็นภาษาต่าง ๆ เพื่อให้เป็นสากล ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ทั้งนี้ สามารถนับจำนวนชิ้นงานที่เผยแพร่ในระดับสากลหรือนานาชาติบนฐานข้อมูลระดับสากลหรือนานาชาติ ของ KR3 P17 รวมด้วยได้

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ยุทธศาสตร์ที่ 3

แผนงาน P18 (S3) พัฒนาการวิจัยขั้นแนวหน้าที่
สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์
มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ รวมทั้งการนำผลการวิจัย
ขั้นแนวหน้าไปประยุกต์ใช้และพัฒนาต่อยอดสู่เทคโนโลยี
หรือนวัตกรรมขั้นแนวหน้า

**พัฒนาการวิจัยขั้นแนวหน้าที่สร้างองค์ความรู้ใหม่
ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์
และศิลปกรรมศาสตร์ รวมถึงการนำผลการวิจัยขั้นแนวหน้า
ไปประยุกต์ใช้และพัฒนาต่อยอดสู่เทคโนโลยี
หรือนวัตกรรมขั้นแนวหน้า**

O1 P18: ประเทศไทยมีผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรม และเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า สร้างผลกระทบในระดับชาติและระดับสากล (National/Global Impact) แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่มใหม่ (Originality) ยกระดับขีดความสามารถด้านการวิจัยขั้นแนวหน้าของไทยให้เป็นประเทศชั้นนำ ในระดับเอเชีย สร้างโอกาสให้คนไทยเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ตอบสนองต่อโจทย์ท้าทายในอนาคต

KR1 P18

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผลงานวิจัยขั้นแนวหน้าที่มีคุณภาพสูง รวมถึงบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารกลุ่มอันดับสูงสุด ร้อยละ 10 (Tier 1) ของฐานข้อมูล (50 บทความ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

ผลงานวิจัยขั้นแนวหน้าที่มีคุณภาพสูง ในที่นี้ หมายถึง บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ ระดับนานาชาติ ในระดับ Tier1 ที่เป็นผลงานวิจัยขั้นแนวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ ได้แก่ Personalized Medicine, Future Food, Quantum, Plasma (Nuclear and High Energy Physics), High energy physics (Nuclear and High Energy Physics) and Space Technology (Astronomy) และด้านสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย

1. ร่างบทความวิจัย (Manuscript) ที่ผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาโครงการ เป็นผลผลิต
2. ร่างบทความวิจัย (Manuscript) ที่ Submitted เป็นผลผลิต
3. บทความวิจัย/วิชาการที่ได้รับการตอบรับตีพิมพ์ (Accepted) หรือได้ตีพิมพ์แล้ว (published) ในระดับ Tier1 ในฐานข้อมูล Scopus เป็นผลลัพธ์

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผลงานวิจัยชั้นแนวหน้าที่ได้รับการตีพิมพ์ ในวารสารกลุ่มอันดับสูงสุดร้อยละ 10 (Tier 1) ตามการจัดอันดับในฐานข้อมูลสากล ของฐานข้อมูลซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ผลงานตีพิมพ์ของประเทศไทยในวารสารนานาชาติระดับเทียร์ Tier 1

รวมทั้งสิ้น 3,935 บทความ (จาก 29,423 บทความ)

1. Physics and Astronomy จำนวน 521 บทความ
2. Biochemistry Genetics and Molecular Biology จำนวน 206 บทความ
3. Chemical Engineering จำนวน 249 บทความ
4. Chemistry จำนวน 380 บทความ
5. Energy จำนวน 282 บทความ
6. Environmental Science จำนวน 470 บทความ
7. Immunology and Microbiology จำนวน 105 บทความ
8. Material science จำนวน 284 บทความ
9. Medicine จำนวน 974 บทความ
10. Pharmacology, Toxicology and Pharmaceutics จำนวน 114 บทความ
11. Social science จำนวน 350 บทความ

ที่มา: ฐานข้อมูล Scival (วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566)

KR2 P18

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

ค่าตัวชี้วัดผลกระทบของการอ้างอิงโดยเฉลี่ย (Field-Weighted Citation Impact) ของงานวิจัยชั้นแนวหน้าของประเทศไทยในฐานข้อมูล Scopus (1.2 ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

งานวิจัยชั้นแนวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ ในที่นี้ มุ่งเน้น งานวิจัยในสาขา Quantum, Plasma (Nuclear and High Energy Physics), High energy physics (Nuclear and High Energy Physics) and Space Technology (Astronomy)

วิธีการคำนวณและวัดผล

สืบค้นข้อมูลผลกระทบของการอ้างอิงโดยเฉลี่ย (Field-Weighted Citation Impact) ของงานวิจัยชั้นนำ ในช่วงปี 2566-2570 จากฐานข้อมูล Scival

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

รวม Social science ปี ค.ศ. 2022 (พ.ศ. 2565) = 1.30

ไม่รวม Social science ปี ค.ศ. 2022 (พ.ศ. 2565) = 1.43

ระหว่างปี 2561-2565

รวม Social science ปี ค.ศ. 2018-2022 (พ.ศ. 2561-2565) = 1.34

ไม่รวม Social science ปี ค.ศ. 2018-2022 (พ.ศ. 2561-2565) = 1.46

ที่มา: ฐานข้อมูล Scival (วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2566)

หมายเหตุ: จากข้อมูล SciVal ปี 2021-2025 (พ.ศ. 2564-2568) ค่าเฉลี่ย FWCI ของไทยในสาขาเด่น อย่าง Nuclear and High Energy Physics และ Physics and Astronomy อยู่ที่ประมาณ 1.195

KR3 P18

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรไทยที่มีความร่วมมือกับองค์กรวิจัยชั้นนำของโลก และ/หรือ ได้รับรางวัลในระดับสากล เทียบเท่ากับประเทศชั้นนำในเอเชีย (50 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

องค์กรวิจัยชั้นนำของโลกเทียบเท่ากับประเทศชั้นนำในเอเชีย ในที่นี้ อ้างอิงจากการจัดอันดับประเทศที่มีความสามารถด้านนวัตกรรมสูงสุดในภูมิภาคเอเชีย 5 อันดับแรก โดย Global Innovation Index (GII) หรือ จำนวนบุคลากรไทยที่ตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสาร Nature และเป็น first author หรือ corresponding author ซึ่งเป็นผลงานวิจัยชั้นนำด้านวิทยาศาสตร์ ได้แก่ Personalized Medicine, Future Food, Quantum, Plasma (Nuclear and High Energy Physics), High energy physics (Nuclear and High Energy Physics) and Space Technology (Astronomy) และด้านสังคมศาสตร์ ในช่วงปี 2566-2570

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรไทยที่มีความร่วมมือกับองค์กรวิจัยชั้นนำของโลกซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ระหว่างปี ค.ศ. 2018-2022 (พ.ศ. 2561-2565) จำนวน 265 คน

ที่มา:

1. การสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
2. รายงานประจำปีสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. 2565

KR4 P18

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนกำลังคนสมรรถนะสูง ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้าและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ที่สามารถสร้างโอกาสใหม่และเตรียมความพร้อมของประเทศสู่อนาคต (500 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. กำลังคนสมรรถนะสูง หมายถึง ผู้ที่มีความรู้และความสามารถสูงในการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมขั้นแนวหน้า ซึ่งเป็นสาขาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งอนาคตของประเทศ อาทิ งานวิจัยในสาขา Personalized Medicine, Future Food, Quantum, Plasma (Nuclear and High Energy Physics), High Energy Physics (Nuclear and High Energy Physics) and Space Technology (Astronomy) โดยผ่านการอบรมหลักสูตรและได้รับการยอมรับจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ และ/หรือ ได้รับรางวัลระดับชาติ หรือนานาชาติ
2. สถาบันที่น่าเชื่อถือ ในที่นี้ หมายถึง สถาบันที่มีการรับรองมาตรฐานในระดับสากลหรือระดับชาติ เช่น ผ่านการรับรองจากหน่วยงานรัฐบาล หรือองค์กรวิจัยในประเทศและต่างประเทศหรือมีความร่วมมือกับองค์กรวิจัยระดับโลกหรือได้รับการยอมรับจากเครือข่ายความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่มีชื่อเสียง เช่น CERN, NASA หรือ ISO เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนกำลังคนสมรรถนะสูงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้าทั้งระดับ ป.ตรี ป.โท ป.เอก และ post-doc ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

รวม 621 คน ประกอบด้วย

1. สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) จำนวน 120 คน
2. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) จำนวน 62 คน
3. สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) จำนวน 189 คน
4. สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 250 คน

ที่มา: การสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) และสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่จัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างกำลังคนสมรรถนะสูงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้า

KR5 P18

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนองค์ความรู้ใหม่ หรือเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่เกิดจากงานวิจัยขั้น แนวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ที่ได้รับการพัฒนาต่อยอดหรือถูกอ้างอิงในเชิงวิชาการในฐานะข้อมูลระดับนานาชาติ (100 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. งานวิจัยขั้นแนวหน้าด้านวิทยาศาสตร์ ในที่นี้ มุ่งเน้น งานวิจัยในสาขา Quantum, Plasma (Nuclear and High Energy Physics), High Energy Physics (Nuclear and High Energy Physics) and Space Technology (Astronomy)
2. นวัตกรรม ในที่นี้ หมายถึง การใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อก่อให้เกิดคุณค่า โดยเป็นผลงานที่สร้างขึ้นเองและสามารถนำไปใช้งานได้จริง รวมถึง Software และ Hardware
3. สิทธิบัตรที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยขั้นแนวหน้าสามารถนำเสนอใน KR นี้ได้

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนองค์ความรู้ใหม่ หรือเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่เกิดจากงานวิจัยขั้นแนวหน้าและได้รับการพัฒนาต่อยอดหรือถูกอ้างอิงในเชิงวิชาการในฐานะข้อมูลระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2566

1. องค์ความรู้ใหม่ จำนวน 54 เรื่องที่ได้รับการพัฒนาต่อยอดหรือถูกอ้างอิงในเชิงวิชาการในฐานะข้อมูลระดับนานาชาติ ประกอบด้วย
 - 1.1 จำนวนองค์ความรู้ใหม่ หรือเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่เกิดจากงานวิจัยขั้นแนวหน้าที่ได้รับการพัฒนาต่อยอดให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลจากการดำเนินงานวิจัยขั้นแนวหน้า จำนวน 9 ชิ้น/ต้นแบบ ได้แก่ ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ 7 ต้นแบบ และด้านวิทยาศาสตร์ชีวภาพและอาหาร 2 ต้นแบบ
 - 1.2 จำนวนเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมที่เกิดจากงานวิจัยขั้นแนวหน้าที่ได้รับการพัฒนาต่อยอดด้านเทคโนโลยีฟิลิกส์พลังงานสูง เทคโนโลยีควอนตัม และเทคโนโลยีเพื่ออนาคต (ระดับห้องปฏิบัติการ) จำนวน 29 ชิ้น/ต้นแบบ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยีควอนตัม 11 ต้นแบบ ด้านฟิลิกส์พลังงานสูง 6 ต้นแบบ ด้านพลาสมา 9 ต้นแบบ และด้านงานวิจัยแห่งอนาคตอื่น ๆ 3 ต้นแบบ
 - 1.3 จำนวนองค์ความรู้ใหม่หรือเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมที่เกิดจากงานวิจัยขั้นแนวหน้าด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ (SHA) ที่ถูกนำไปประยุกต์เป็นบทละคร จำนวน 16 เรื่อง ได้แก่ บทภาพยนตร์ที่ใช้รากเหง้าและอัตลักษณ์วัฒนธรรมล้านช้าง ซึ่งเป็นบทภาพยนตร์ยาว 3 เรื่อง และบทภาพยนตร์สั้น 12 เรื่อง บทภาพยนตร์ที่ใช้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมล้านนา 1 เรื่อง

ปี 2565

1. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ (Prototype) 290 ต้นแบบ/กระบวนการใหม่ (ประกอบด้วย 152 ต้นแบบ และ 138 กระบวนการใหม่)

ที่มา:

1. รายงานผลผลิต การดำเนินงานของบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา กำลังคนและทุนด้านการพัฒนา สถาบันอุดมศึกษาการวิจัยและการสร้าง นวัตกรรม (บพค.) ปีงบประมาณ พ.ศ.2566 (ระบบ NRIS สืบค้นเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566)
2. รายงานผลการดำเนินงานรอบ 1 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 แผนงาน P18 (S3) ขับเคลื่อนการวิจัยขั้นแนวหน้าที่สร้างองค์ความรู้ใหม่ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการนำผลการวิจัยขั้นแนวหน้าประยุกต์ใช้และพัฒนาต่อยอด ของหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา กำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.) ปีงบประมาณ พ.ศ.2566
3. รายงานผลผลิต การดำเนินงานของหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา กำลังคน และทุนด้านการพัฒนา สถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.) ปีงบประมาณ พ.ศ.2566

**พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม
สำหรับอุตสาหกรรมแห่งชาติ
และบริการแห่งชาติ**

O1 P19: ประเทศไทยมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนา และสร้างอุตสาหกรรม
แห่งชาติและบริการแห่งชาติ เช่น เทคโนโลยีขั้นแนวหน้า เทคโนโลยีระบบโลก
และอวกาศ เทคโนโลยีดาวเทียม และอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ

KR1 P19

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนเทคโนโลยีขั้นแนวหน้าและนวัตกรรมที่มีการร่วมพัฒนาและต่อยอด เพื่อสร้างเทคโนโลยีระบบโลกและ
อวกาศ เทคโนโลยีดาวเทียมและอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ (50 เทคโนโลยี/นวัตกรรม ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

นวัตกรรม ในที่นี้ หมายถึง ชิ้นงานที่สร้างขึ้นเองและสามารถนำไปใช้งานได้จริง รวมถึง Software และ
Hardware

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเทคโนโลยีขั้นแนวหน้าและนวัตกรรมที่มีการร่วมพัฒนาและต่อยอด เพื่อสร้างเทคโนโลยีระบบโลก
และอวกาศ เทคโนโลยีดาวเทียมและอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน.
ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P19**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนพื้นที่ที่เทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ (Earth Space Technology) ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geo-informatics Technology) และเทคโนโลยีดาวเทียม ถูกนำไปใช้ประโยชน์และแสดงได้ว่าสามารถจัดการด้านการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้สำเร็จ (100,000 ไร่ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR2 P19 เป็นตัวเดียวกันกับ KR1 F11

คำอธิบายคำสำคัญ

คำว่า “ได้สำเร็จ” ในที่นี้ หมายถึง เทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ และเทคโนโลยีดาวเทียม ได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนพื้นที่ที่เทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศฯ ถูกนำไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 จากที่ PMU รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ NRIIS โดยจะไม่นับพื้นที่ซ้ำ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P19**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนต้นแบบเทคโนโลยีดาวเทียม หรือชิ้นส่วนย่อย หรือระบบย่อย (Satellite Prototypes or Components or Sub-system of Satellites) ที่ประเทศไทยสามารถสร้างด้วยตนเอง (20 ต้นแบบ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR3 P19 เป็นตัวเดียวกันกับ KR5 F11

คำอธิบายคำสำคัญ

ต้นแบบเทคโนโลยี ในที่นี้ หมายถึง ต้นแบบเทคโนโลยีในระดับ TRL 4 เป็นต้นไป

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนต้นแบบเทคโนโลยีดาวเทียม หรือชิ้นส่วนย่อย หรือระบบย่อย ที่ประเทศไทยสร้างด้วยตนเอง โดยจะนับต้นแบบที่อยู่ในระดับ TRL 4 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยนับจากที่ PMU รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P19

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ เทคโนโลยีดาวเทียม หรืออุตสาหกรรม การป้องกันประเทศที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอุตสาหกรรมอื่น (Spill-over Technologies) (10 เทคโนโลยี ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

Spill-over Technologies ในที่นี้ หมายถึง เทคโนโลยีที่เกิดจากการพัฒนาในสาขาเทคโนโลยีอวกาศและ ดาวเทียม ซึ่งต่อมาถูกนำไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ อย่างชัดเจน อาทิ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดาวเทียม ในหลากหลายอุตสาหกรรม เช่น การวิเคราะห์พืชผลในภาคการเกษตร การใช้ภาพถ่ายจากอวกาศเพื่อวางแผนและ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการนำระบบนำทางผ่านดาวเทียมมาเพิ่มประสิทธิภาพในอุตสาหกรรมขนส่งและ โลจิสติกส์ เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ เทคโนโลยีดาวเทียม หรือ อุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอุตสาหกรรมอื่น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจาก โครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยนับจากที่ PMU รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR5 P19**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนบุคลากร ววน. ที่มีบทบาทเป็นประธาน ประธานร่วม กรรมการ สมาชิกกรรมการ ที่ปรึกษา กรรมการ
กำกับ/ขับเคลื่อน หรือคณะทำงาน ในภาคีเครือข่ายชั้นนำของโลกด้านการพัฒนาและการวิจัยเพื่ออนาคต (50 คน
ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากร ววน. ที่มีบทบาทเป็นประธาน ประธานร่วม กรรมการ สมาชิกกรรมการ ที่ปรึกษา กรรมการ
กำกับ/ขับเคลื่อน หรือคณะทำงาน ในภาคีเครือข่ายชั้นนำของโลกด้านการพัฒนาและการวิจัยเพื่ออนาคต ในช่วง
ปี 2566-2570 โดยนับจากที่ PMU รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ระหว่างปี 2561-2565

จำนวนรวม 242 คน ดังนี้

1. ความร่วมมือกับภาคีความร่วมมืออวกาศไทย จำนวน 40 คน
 - 1.1 Future Earth Global จำนวน 30 คน
 - 1.2 UNOOSA จำนวน 3 คน
 - 1.3 IADC จำนวน 1 คน
 - 1.4 ISWI จำนวน 1 คน
 - 1.5 COPUOS จำนวน 5 คน
2. ความร่วมมือกับสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) จำนวน 60 คน
3. ความร่วมมือกับสถาบันวิจัย ดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) และความร่วมมือด้าน Stellar
Astrophysics จำนวน 25 คน
4. CERN จำนวน 72 คน
 - 4.1 CMS Collaboration นักศึกษาปริญญาโท ปริญญาเอก นักวิจัย จำนวนรวม 25 คน
 - 4.2 Atlas นักศึกษา จำนวน 7 คน
 - 4.3 Post-doc จำนวน 3 คน
 - 4.4 อาจารย์และนักวิจัย จำนวน 7 คน

ข้อมูลฐาน

- 4.5 Alice Collaboration นักศึกษา จำนวน 16 คน
- 4.6 นักวิจัย จำนวน 14 คน
- 5. ความร่วมมือด้านมาตรวิทยา จำนวน 45 คน
 - 5.1 ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นคณะทำงานในระดับนานาชาติ จำนวน 22 คน
 - 5.2 ผู้จัดเปรียบเทียบผลการวัดในระดับนานาชาติ จำนวน 1 คน
 - 5.3 ผู้จัดการโครงการในระดับนานาชาติ จำนวน 15 คน
 - 5.4 ผู้เชี่ยวชาญในระดับนานาชาติ จำนวน 7 คน

ที่มา:

1. การสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงาน ได้แก่
 - 1) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
 - 2) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)
 - 3) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
2. รายงานประจำปีสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. 2564

KR6 P19

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญสูงเพื่อรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้าสำหรับอุตสาหกรรมแห่งอนาคตและบริการแห่งอนาคต และอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ (500 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. ความเชี่ยวชาญสูง ในที่นี้ หมายถึง ผู้ที่มีทักษะขั้นสูงอันเกิดจากการได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะ โดยผ่านการอบรมหลักสูตรและได้รับการรับรองจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือ หรือเกิดจากประสบการณ์การทำงานในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในสาขาที่สำคัญต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตของประเทศ ซึ่งรวมไปถึงอุตสาหกรรมเป้าหมายต่าง ๆ อาทิ อุตสาหกรรมอวกาศ และอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ
2. สถาบันที่น่าเชื่อถือ ในที่นี้ หมายถึง สถาบันที่มีการรับรองมาตรฐานในระดับสากลหรือระดับชาติ เช่น ผ่านการรับรองจากหน่วยงานรัฐบาล หรือองค์กรวิจัยในประเทศและต่างประเทศหรือมีความร่วมมือกับองค์กรวิจัยระดับโลกหรือได้รับการยอมรับจากเครือข่ายความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่มีชื่อเสียง เช่น CERN, NASA หรือ ISO เป็นต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญสูงด้านการวิจัยเทคโนโลยีขั้นแนวหน้าสำหรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต และอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยนับจากที่ PMU รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนรวม 884 คน ดังนี้

1. สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) จำนวน 120 คน
2. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) จำนวน 62 คน
3. สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) จำนวน 189 คน
4. สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 250 คน
5. สำนักงานวิจัยและพัฒนาทางการทหารกองทัพบก จำนวน 30 คน
6. สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ จำนวน 233 คน

ที่มา: การสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) สถาบันอุดมศึกษา สำนักงานวิจัยและพัฒนาทางการทหารกองทัพบก และสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

แผนงานสำคัญตามจุดมุ่งเน้นของนโยบาย (Flagship) : F11 (S3P19) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ก้าวหน้าล้ำยุคสู่อวกาศ และเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ (Earth Space Technology) เพื่อการประยุกต์ใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาประเทศด้านภูมิสารสนเทศ และต่อยอดสู่อุตสาหกรรมอวกาศในอนาคต

O1 F11: ประเทศยกระดับความสำเร็จในการพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ โดยการพัฒนา ประยุกต์ใช้ และต่อยอด เทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ (Earth Space Technology) ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geo-informatics Technology) และเทคโนโลยีดาวเทียม ให้สามารถนำไปจัดการด้านการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

KR2 F11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนประเด็นปัญหาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับภูมิภาคหรือกลุ่มจังหวัด หรือจังหวัด ที่แสดงได้ว่าสามารถบรรเทา และ/หรือ แสดงได้ว่าสามารถแก้ไข โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geo-informatics Technology) และเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ (Earth Space Technology) และเทคโนโลยีดาวเทียม (15 ประเด็นปัญหา ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

การใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศฯ เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถใช้บรรเทา และเตรียมความพร้อมในการรับมือ เพื่อลดผลกระทบและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนประเด็นปัญหาด้านทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับภูมิภาค กลุ่มจังหวัด หรือจังหวัด ที่สามารถบรรเทา และ/หรือ แสดงได้ว่าสามารถแก้ไขโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ และเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ และเทคโนโลยีดาวเทียมซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยนับจากที่ PMU รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนรวม 7 ประเด็น ประกอบด้วย

1. ความตื่นตัวของแม่น้ำ ในจังหวัดสงขลา
2. คุณภาพอากาศ
3. Carbon Credit
4. แผ่นดินทรุด
5. คลื่นและพายุซัดชายฝั่ง
6. การสนับสนุนการพยากรณ์อากาศ การถ่ายภาพพายุหมุน
7. การประเมินภาพรวมของการเก็บเกี่ยวผลผลิต

ที่มา: การสัมมนาผู้เชี่ยวชาญของภาคีความร่วมมืออวกาศไทย (Thai Space Consortium)/สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ

KR3 F11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบริษัทเอกชน/หน่วยงาน/องค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมแห่งอนาคตชั้นนำที่ร่วมทุน และ/หรือ ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีดาวเทียม และเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ (Earth Space Technology) ซึ่งรวมถึงเทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geo-informatics Technology) เพื่อการใช้ประโยชน์ซึ่งร่วมลงทุน* อย่างน้อยร้อยละ 30 ของการลงทุนทั้งหมด (5 แห่ง ในช่วงปี 2566-2570)

*นับทั้ง In cash และ In Kind

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. บริษัทเอกชนในประเทศ ในที่นี้ หมายถึง บริษัทที่ต้องจดทะเบียนจัดตั้งในประเทศไทยภายใต้กฎหมายไทย และมีการถือหุ้นโดยคนไทยมากกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด
2. บริษัทที่เป็นบริษัทร่วมทุนกับต่างประเทศ ในที่นี้ หมายถึง บริษัทร่วมทุน (Joint Venture) ระหว่างคนไทยและต่างชาติ โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้
 - 2.1 สัดส่วนการถือหุ้น โดยคนไทยต้องถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 51
 - 2.2 คณะกรรมการบริหาร (Board of Directors) ต้องมีคนไทยดำรงตำแหน่งในสัดส่วนที่มากกว่าครึ่งหนึ่ง

คำอธิบายคำสำคัญ

- 2.3 การบริหารสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ควรกำหนดให้ทรัพย์สินนั้นเป็นของบริษัทหรือสามารถใช้ในประเทศได้อย่างเต็มที่
- 2.4 การถ่ายโอนเทคโนโลยี กำหนดข้อผูกพันให้มีการถ่ายโอนเทคโนโลยีหรือองค์ความรู้จากบริษัทต่างชาติ มาสู่บริษัทในประเทศ
3. หน่วยงาน/องค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบริษัทเอกชน/หน่วยงาน/องค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมแห่งอนาคตชั้นนำที่ร่วมทุน และ/หรือ ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีดาวเทียม และเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ ซึ่งร่วมลงทุน โดยนับทั้งการร่วมลงทุนแบบ In-cash และ In-kind อย่างน้อยร้อยละ 30 ของการลงทุนทั้งหมด ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยนับจากที่ PMU รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ยังไม่มีบริษัทเอกชนร่วมทุนหรือร่วมพัฒนาเทคโนโลยีตามที่ระบุใน KR เนื่องจากเป็นงานที่เริ่มใหม่

KR4 F11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรที่ประเทศผลิตและพัฒนาซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีอวกาศ เทคโนโลยีดาวเทียม รวมถึงการควบคุมระบบการทำงานของดาวเทียมในอวกาศ และการแปลผลสัญญาณจากดาวเทียม (100 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรที่ประเทศผลิตและพัฒนาซึ่งมีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีอวกาศ เทคโนโลยีดาวเทียม รวมถึงการควบคุมระบบการทำงานของดาวเทียมในอวกาศ และการแปลงผลสัญญาณจากดาวเทียม อาทิ ผ่านการรับรองจากสถาบันที่เชี่ยวชาญ การมีประสบการณ์การทำงานจริงในโครงการเทคโนโลยีอวกาศ การสำเร็จการศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้อง และ/หรือ การสร้างผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดาวเทียม เป็นต้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยนับจากที่ PMU รายงานผลการดำเนินงานผ่านระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนรวม 62 คน ดังนี้

1. การสร้างดาวเทียม จำนวน 30 คน
2. การควบคุมดาวเทียม จำนวน 12 คน
3. การแปลงผลสัญญาณจากดาวเทียม จำนวน 20 คน

ที่มา: การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญของภาคีความร่วมมืออวกาศไทย (Thai Space Consortium)/สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ

KR6 F11

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีระบบโลกและอวกาศ เทคโนโลยีดาวเทียมที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอุตสาหกรรมอื่น (Spill-over Technologies) (10 เทคโนโลยี ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

Spill-over Technologies ในที่นี้ หมายถึง เทคโนโลยีที่เกิดจากการพัฒนาในสาขาเทคโนโลยีอวกาศและดาวเทียม ซึ่งต่อมาถูกนำไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ อย่างชัดเจน อาทิ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมในหลากหลายอุตสาหกรรม เช่น การวิเคราะห์พีชคณิตในภาคการเกษตร การใช้ภาพถ่ายจากอวกาศเพื่อวางแผนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการนำระบบนำทางผ่านดาวเทียมมาเพิ่มประสิทธิภาพในอุตสาหกรรมขนส่งและโลจิสติกส์ เป็นต้น

**พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ
ของประเทศที่รองรับการวิจัยขั้นแนวหน้าและการพัฒนา
เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ออนาคต**

O1 P20: ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมที่สำคัญ
และโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพสำหรับการวิจัยขั้นแนวหน้า สามารถสนับสนุนการปรับตัว
ของอุตสาหกรรมปัจจุบันสู่ออนาคต รวมทั้งสามารถรองรับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดสู่ออนาคต
ทัดเทียมประเทศชั้นนำในเอเชีย รวมทั้งส่งเสริมให้ภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน
ใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่ได้ลงทุนไปแล้วในระบบ ววน. ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

KR1 P20

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมที่สร้างใหม่หรือจัดหาเข้ามาหรือได้รับการพัฒนา
ยกระดับเพิ่มขึ้น สามารถทัดเทียมสากลและสอดคล้องกับทิศทางการวิจัยขั้นแนวหน้า รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยี
แห่งอนาคต (25 ระบบ/แห่ง ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ในที่นี้ หมายถึง ศูนย์วิจัย ห้องปฏิบัติการและ
สถานทดลอง เครื่องมือ อุปกรณ์และระบบสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง รวมถึง โครงสร้าง
พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบข้อมูลขนาดใหญ่

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมที่สร้างใหม่หรือจัดหาเข้ามาหรือได้รับ
การพัฒนายกระดับซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการวิจัยขั้นแนวหน้า รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีแห่งอนาคต ซึ่งเป็นผลโดยตรง
ที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS
และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2564

โครงสร้างพื้นฐานทางการวิจัย จำนวน 8,136 แห่ง

ที่มา:

1. หนังสือดัชนีวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมบนโครงสร้างพัฒนาประเทศประจำปี 2564
2. รายงานผลการดำเนินงานของหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (บพข.) ต่อคณะอนุกรรมการจัดทำแผนด้าน ววน. ในเดือนมิถุนายน 2565

หมายเหตุ ข้อมูลจาก (ร่าง) ดัชนีวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 2565 ไม่มีข้อมูลด้านห้องปฏิบัติการและ NQI เผยแพร่

KR2 P20

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพที่สร้างใหม่หรือจัดหาเข้ามาหรือได้รับการพัฒนายกระดับ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันให้ปรับตัวสู่อนาคต และได้รับการยอมรับตามข้อตกลงระหว่างประเทศหรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล (25 ระบบ/แห่ง ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ในที่นี้ หมายถึง ระบบที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริมและรักษาคุณภาพในกระบวนการต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการผลิต การวิจัย และการพัฒนานวัตกรรม รวมถึงการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ ที่สนับสนุนการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล โดยพึงพากระบวนการ 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐาน การกำหนดมาตรฐาน การรับรองระบบงาน การตรวจสอบและรับรอง และการกำกับดูแลตลาด ทั้ง 5 ด้าน ควรมีความเป็นอิสระในทางวิชาการ แต่ต้องมีการประสานทิศทางและนโยบายให้สอดคล้องกัน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพที่สร้างใหม่หรือจัดหาเข้ามาหรือได้รับการพัฒนายกระดับ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันให้ปรับตัวสู่อนาคต และได้รับการยอมรับตามข้อตกลงระหว่างประเทศหรือได้รับการรับรองมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

หมายเหตุ การนับจำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพฯ สามารถมีหน่วยนับเป็นรายการทดสอบได้ ทั้งนี้ การนำส่ง KR ขอให้รวมเป็นหน่วย “ระบบ”

ข้อมูลฐาน

ปี 2564

โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ จำนวน 7 ระบบ

ที่มา:

1. หนังสือดัชนีวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมบนฐานความรู้การพัฒนาประเทศประจำปี 2564
2. รายงานผลการดำเนินงานของหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (บพข.) ต่อคณะอนุกรรมการจัดทำแผนด้าน ววน. ในเดือนมิถุนายน 2565

หมายเหตุ ข้อมูลจาก (ร่าง) ดัชนีวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 2565 ไม่มีข้อมูลด้านห้องปฏิบัติการและ NQI เผยแพร่

KR3 P20

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพที่สร้างใหม่หรือจัดหาซื้อมาหรือได้รับการพัฒนาระดับให้ทัดเทียมสากล เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคต (5 ระบบ/แห่ง ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

อุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคต ในที่นี้ หมายถึง กลุ่มของอุตสาหกรรมที่อาศัยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งจะสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในอนาคต พร้อมทั้งมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาท้าทายระดับโลก เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการยกระดับคุณภาพชีวิต

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพที่สร้างใหม่หรือจัดหาซื้อมาหรือได้รับการพัฒนาระดับให้ทัดเทียมสากล เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคต ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

หมายเหตุ การนับจำนวนโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพฯ สามารถมีหน่วยนับเป็นรายการทดสอบได้ ทั้งนี้ การนำส่ง KR ขอให้รวมเป็นหน่วย “ระบบ”

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P20

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพที่ได้รับการพัฒนาทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านการยกระดับมาตรฐานทางคุณภาพที่ได้มาตรฐานสากลสำหรับอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคต (50 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

บุคลากรที่ได้รับการพัฒนาทักษะและความเชี่ยวชาญ ในที่นี้ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการพัฒนาทักษะผ่านการมีส่วนร่วมในการทำวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดระบบหรือความสามารถทางด้าน NQI ที่เป็นไปตามมาตรฐานสากลหรือบุคคลที่ได้รับการเข้าร่วมอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และการสอบผ่านการรับรองทักษะเพื่อยืนยันความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานจริง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับการพัฒนาทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านการยกระดับมาตรฐานทางคุณภาพที่ได้มาตรฐานสากลสำหรับอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคต ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

รวมประมาณ 729 คน

1. บุคลากรสายมาตรฐานวิทยา สถาบันมาตรฐานวิทยา ประมาณ 130 คน
2. บุคลากรสายวิทยาศาสตร์ กรมวิทยาศาสตร์บริการ จำนวน 348 คน ทั้งนี้ นับเฉพาะผู้ปฏิบัติหน้าที่สายงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ไม่นับรวมสายธุรการ โดยนับทั้งผู้ที่เป็นข้าราชการ ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการ
3. บุคลากรด้านโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ สวทช. ประกอบด้วย ศูนย์ทดสอบผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (PTEC) ศูนย์บริการวิเคราะห์ทดสอบ สวทช. (NCTC) ศูนย์ทดสอบผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในบ้านและเซรามิกอุตสาหกรรม (CTEC) ศูนย์บริการปรึกษาการออกแบบและวิศวกรรม (DECC) และศูนย์ทดสอบทางพิษวิทยาและชีววิทยา (TBES) ประมาณ 204 คน
4. กลุ่มบริการอุตสาหกรรม สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย ศูนย์ทดสอบและมาตรฐานวิทยา ศูนย์พัฒนาและวิเคราะห์สมบัติของวัสดุ ศูนย์การบรรจุหีบห่อไทย ศูนย์ทดสอบมาตรฐานระบบขนส่งทางราง สำนักรับรองระบบคุณภาพ ประมาณ 60 คน

ข้อมูลฐาน

ที่มา:

1. รายงานประจำปี สถาบันมาตรฐานวิทยาแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565
2. รายงานประจำปี กรมวิทยาศาสตร์บริการ ประจำปี พ.ศ. 2565
3. รายงานประจำปี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ พ.ศ. 2565

KR5 P20

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

มูลค่าทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากการใช้งานโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพที่สร้างใหม่หรือจัดหาเข้ามา หรือได้รับการพัฒนาระดับและบริการด้านการตรวจวัด การกำหนดมาตรฐานการวิเคราะห์ทดสอบ และการรับรองคุณภาพ (500 ล้านบาท ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ประเมินจากการใช้งานโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพที่สร้างใหม่หรือจัดหาเข้ามา หรือได้รับการพัฒนาระดับ เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันให้ปรับตัวสู่อนาคต และอุตสาหกรรมใหม่แห่งอนาคต ซึ่งเป็นผลโดยตรง/ทางอ้อม ที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

รวมรายได้ประมาณ 665 ล้านบาท จำแนกได้ดังนี้

1. รายได้จากให้บริการของสถาบันมาตรฐานวิทยา ประจำปี พ.ศ. 2565 ประมาณ 71 ล้านบาท
2. รายได้ของกรมวิทยาศาสตร์บริการ (วศ.) ประมาณ 64 ล้านบาท
3. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ จำนวน 80,053 รายการ อัตราค่าธรรมเนียมประมาณ 5,000 บาทต่อรายการ คิดเป็นมูลค่าประมาณ 400 ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนากำลังคนและสถาบันด้านวิทยาศาสตร์ วิจัย
และนวัตกรรม ให้เป็นฐานการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน
โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

**ยกระดับการผลิต
และพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา
กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์
รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีทักษะสูง
ให้มีจำนวนมากขึ้น**

- O1 P21: ประเทศไทยมีบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ที่มีสมรรถนะ/ทักษะสูง ให้มีจำนวนมากขึ้น ตอบโจทย์ความต้องการของประเทศและเป็นเลิศระดับสากล
- O2 P21: บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ที่มีการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จำเป็น ควบคู่กับการมีทักษะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ

KR1 P21

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ที่มีสมรรถนะ/ทักษะสูงในประเด็นเป้าหมาย ตามแผนด้าน ววน. ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ (10,800 คน ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

1. สมรรถนะสูง ในที่นี้ หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้เชิงลึกและทักษะขั้นสูง สามารถดำเนินการวิจัย พัฒนา และสร้างนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผลงานหรือความสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ และมีคุณลักษณะเอื้อต่อการทำงานร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างผลกระทบเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
2. ทักษะสูง ในที่นี้ หมายถึง ความสามารถเชิงปฏิบัติที่ต้องอาศัยความรู้เชิงลึก การฝึกฝนและประสบการณ์ ขั้นสูง เพื่อดำเนินงานวิจัย พัฒนา และสร้างนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมายเหตุ แต่ละ PMU ต้องมีเกณฑ์การพิจารณาสมรรถนะ/ทักษะสูง ชัดเจน และมีการหารือระหว่าง PMU ที่มีการรับผิดชอบ KRs ร่วมกัน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ และนักตร ในสถาบัน
อุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีทักษะสูง ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณ
จากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566

จำนวน 1,807 คน

ปี 2567

จำนวน 3,204 คน

ที่มา: รายงานผลการดำเนินงานรอบ 1 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 แผนงาน P21 (S4) ยุทธศาสตร์การผลิต
และพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนักตรที่มีทักษะสูง
ให้มีจำนวนมากขึ้น ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนากำลังคน และ
ทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.)

KR2 P21

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนักตรที่มี
สมรรถนะ/ทักษะสูง ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ที่ร่วมสร้างหรือพัฒนา
ภาคเอกชน หรือภาคบริการ ในประเด็นเป้าหมายตามแผนด้าน ววน. ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ
(6,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีสมรรถนะ/ทักษะสูง ที่ร่วมสร้างกับภาคเอกชน หรือภาคบริการ หมายถึง บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่ถูกผลิตจากกระบวนการทำงานร่วมกันกับภาคเอกชน หรือบริการ เพื่อสร้างบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีสมรรถนะ/ทักษะสูง
2. บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีสมรรถนะ/ทักษะสูง ที่ร่วมพัฒนากับภาคเอกชน หรือภาคบริการ หมายถึง บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่ถูกเพิ่มพูนทักษะ (Upskill) ปรับทักษะ (Reskill) และสร้างทักษะใหม่ (New-skill) เพื่อยกระดับบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมให้มีสมรรถนะ/ทักษะสูง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ นักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่มีทักษะสูง ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. และมีการร่วมสร้างและพัฒนา กับเอกชน หรือภาคบริการ ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 886 คน

ปี 2567 จำนวน 2,079 คน

ที่มา: รายงานผลการดำเนินงานรอบ 1 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 แผนงาน P21 (S4) ยกระดับการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีทักษะสูง ให้มีจำนวนมากขึ้น ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา กำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.)

KR3 P21

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนักตร
ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ที่ผ่านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และ
มาตรฐานการวิจัย โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (25,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ

1. ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570
2. KR3 P21 เป็นตัวเดียวกับกับ KR2 F12

คำอธิบายคำสำคัญ

1. คุณธรรมและจริยธรรมในการวิจัย หมายถึง หลักการ ค่านิยม และมาตรฐานการปฏิบัติที่นักวิจัยและ
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยและนวัตกรรม
เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส มีความรับผิดชอบต่อสังคม เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรี และความปลอดภัย
ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ตลอดจนปกป้องสิ่งแวดล้อมและประโยชน์สาธารณะ โดยอยู่บนพื้นฐานของกฎหมาย
ระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรฐานสากลที่เป็นที่ยอมรับ
2. มาตรฐานการวิจัย หมายถึง หลักการ แนวปฏิบัติ และข้อกำหนดที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล
เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพ น่าเชื่อถือ ตรวจสอบได้ และสอดคล้องกับหลักจริยธรรม
กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมตั้งแต่การออกแบบ การดำเนินการ การวิเคราะห์ การเผยแพร่
ไปจนถึงการเก็บรักษาและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลและผลงานวิจัย

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์และนักตร
ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ที่ผ่านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม หรือ
มาตรฐานการวิจัย ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570
โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS โดยวิธีการนับจำนวนบุคลากรฯ ให้จำนวนบุคลากรฯ
ที่ผ่านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม หรือมาตรฐานการวิจัย โดยมีเอกสารหลักฐานอย่างเป็นทางการ ได้แก่
ประกาศนียบัตร หรือเอกสารหลักฐาน หรือเอกสารอื่น ๆ ที่แสดงว่าผ่านการอบรม ทั้งนี้ หากบุคลากรฯ ได้เข้ารับ
การอบรมคนละหลักสูตร หรืออบรมใหม่เพื่อต่ออายุประกาศนียบัตรในหลักสูตรเดียวกัน ให้สามารถนับจำนวน
บุคลากรฯ ซ้ำได้ โดยบุคลากรฯ ที่เข้าอบรมสามารถเป็นบุคลากรฯ ที่มีหรือไม่มีรายชื่อปรากฏในฐานข้อมูลนักวิจัย
ของระบบ NRIIS ได้

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

มีบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และมาตรฐานการวิจัย จำนวน 19,994 คน

ที่มา:

1. จำนวนนักวิจัยในระบบ NRIIS เท่ากับ 24,414 คน (สืบค้นข้อมูลจากระบบ NRIIS ณ วันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2566)
2. จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานภาครัฐที่ผ่านการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และมาตรฐานการวิจัย จากสถาบันที่เปิดอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ 20 สถาบัน เท่ากับ 4,420 คน (ข้อมูลจากการสัมภาษณ์หน่วยงานทางโทรศัพท์ และการประมาณการผ่านทางประชาสัมพันธ์ออนไลน์)

ปี 2566 จำนวน 13,539 คน

ปี 2567 จำนวน 5,019 คน

ที่มา: รายงานผลการดำเนินงานรอบ 1 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 แผนงาน P21 (S4) ยกระดับการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีทักษะสูง ให้มีจำนวนมากขึ้น ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

**แผนงานสำคัญตามจุดมุ่งเน้นของนโยบาย
(Flagship) : F12 (S4P21) พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย
และพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์
และนวัตกรรมทุกคน ให้มีคุณธรรม จริยธรรม
เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จำเป็น
ควบคู่กับการมีสมรรถนะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ**

O1 F12: บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์
และนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน
มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการมีสมรรถนะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ
โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

KR1 F12

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนระบบ/หลักสูตรที่มีการนำไปใช้ในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม หรือมาตรฐานการวิจัยของบุคลากร
ด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษา และ
หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน โดยการใช้ผลงานวิจัย องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (15 ระบบ/
หลักสูตร ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ระบบ/หลักสูตรที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศ หมายถึง โครงสร้าง กระบวนการ โปรแกรม หรือหลักสูตร
ฝึกอบรม/การเรียนรู้ ที่ได้รับการรับรอง หรือการเห็นชอบจากหน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือ
มาตรฐานการวิจัยของประเทศที่มีอำนาจตามกฎหมายในการกำหนดมาตรฐานระดับชาติ ว่ามีเนื้อหา วิธีการ และ
ผลลัพธ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนด หรือถูกนำไปใช้เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรมของ
บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษา
และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ให้เป็นไปตามหลักคุณธรรม จริยธรรม หรือมาตรฐานการวิจัย
ที่เป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศและสากล

คำอธิบายคำสำคัญ

ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 มาตรา 13 ระบุให้ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจในการจัดทำมาตรฐานและจริยธรรมการวิจัย

หมายเหตุ

หน่วยงานกำกับดูแลด้านคุณธรรม จริยธรรม และหรือมาตรฐานการวิจัยของประเทศที่มีอำนาจกำหนด มาตรฐานระดับชาติ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562 คือ สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนระบบ/หลักสูตรที่ได้รับการยอมรับในระดับประเทศหรือถูกนำไปใช้ ในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนักวิจัย ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับ บประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566

จำนวน 4 ระบบ/หลักสูตร

ปี 2567

จำนวน 6 ระบบ/หลักสูตร

ที่มา:

1. รายงานผลการดำเนินงานรอบ 1 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 แผนงาน P21 (S4) ยกระดับการผลิต และพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนักวิจัย ที่มีทักษะสูง ให้มีจำนวนมากขึ้น ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
2. เอกสาร Impact Pathway แผนงาน F12 (S4P21) พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคน ด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนักวิจัยทุกคน ให้มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ที่จำเป็นควบคู่กับการมีสมรรถนะสูงด้านวิชาชีพและวิชาการ ประจำปี 2569 ของสำนักงาน การวิจัยแห่งชาติ (วช.)

**แผนงานสำคัญตามจุดมุ่งเน้นของนโยบาย
(Flagship) : F13 (S4P21) ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย
และพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์
และนวัตกรรม ที่มีทักษะสูงให้มีจำนวนมากขึ้น
และตรงตามความต้องการของประเทศ โดยใช้วิทยาศาสตร์
การวิจัยและนวัตกรรม**

O1 F13: ผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ในสถาบันอุดมศึกษา และหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชน มีทักษะสูง ที่ตรงตามความต้องการของประเทศและมีความเป็นเลิศระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

KR1 F13

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติระดับควอไทล์ 1 (Q1) (425 บทความ ในช่วงปี 2566-2570)
หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

ผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติระดับควอไทล์ 1 (Q1) หมายถึง บทความวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มร้อยละ 25 แรกของวารสารวิชาการทั้งหมดในสาขาวิชานั้น ๆ ตามการจัดอันดับในฐานข้อมูลวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผลงานตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติระดับควอไทล์ 1 (Q1) ในฐานข้อมูลวารสารวิชาการระดับนานาชาติ Scopus และ Web of Science ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS ทั้งนี้ ระดับควอไทล์ของวารสารนานาชาติ ให้ยึดตามระดับควอไทล์ในปีที่ตีพิมพ์ผลงาน

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566

จำนวน 295 บทความ

ปี 2567

จำนวน 53 บทความ

ที่มา: รายงานผลการดำเนินงานรอบ 1 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 แผนงาน P21 (S4) ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีทักษะสูงให้มีจำนวนมากขึ้น ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา กำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.)

KR4 F13

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนที่ปรึกษา นักวิจัยหลังปริญญาเอกและหลังปริญญาโทที่ร่วมทำงานกับภาคอุตสาหกรรม หรือภาคบริการ (1,000 คน ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายสำคัญ

1. ที่ปรึกษา หมายถึง ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญตรงตามสาขาวิชาหรือประเด็นการวิจัย ที่สามารถให้คำปรึกษา สนับสนุน ตรวจสอบ เสนอแนะ และให้ความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของโครงการวิจัย ซึ่งเกณฑ์คุณสมบัติของที่ปรึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์การประกาศทุนของ PMU ในแต่ละประเภททุน
2. นักวิจัยหลังปริญญาเอก/หลังปริญญาโท หมายถึง บุคลากรวิจัยที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก (หรือเทียบเท่า)/ระดับปริญญาโท (หรือเทียบเท่า) แล้วทำการวิจัยต่อในระยะเวลาชั่วคราว ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา หรือที่ปรึกษา หรือหัวหน้าโครงการ เพื่อเพิ่มพูนทักษะการวิจัย สร้างผลงานวิชาการ และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ก่อนเข้าสู่อาชีพวิจัยระยะยาว
3. ที่ร่วมทำงานกับภาคอุตสาหกรรม หรือภาคบริการ ในที่นี้ หมายถึง การร่วมกันทำงานวิจัยกับภาคอุตสาหกรรม หรือภาคบริการ เพื่อผลิตหรือพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมให้มีสมรรถนะ/ทักษะสูง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนที่ปรึกษา นักวิจัยหลังปริญญาเอกและหลังปริญญาโทที่ร่วมกันทำงานวิจัยกับภาคอุตสาหกรรม บริการ เพื่อผลิตหรือพัฒนาสมรรถนะ/ทักษะให้สูงขึ้น ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจาก กองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566

จำนวน 239 คน

ปี 2567

จำนวน 66 คน

ที่มา: รายงานผลการดำเนินงานรอบ 1 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 แผนงาน P21 (S4) ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ที่มีทักษะสูงให้มีจำนวนมากขึ้น ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา กำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.)

KR5 F13

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมที่มีทักษะสูง ของสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันวิจัย ที่ได้ผ่านการพัฒนา/ยกระดับสมรรถนะ (Upskill/Reskill) และทำงานร่วมกับ ภาคอุตสาหกรรม หรือภาคบริการ (5,000 คนในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ที่ได้ผ่านการพัฒนา/ยกระดับสมรรถนะ (Upskill/Reskill) และทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรม หรือภาคบริการ หมายถึง บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมของสถาบันอุดมศึกษา หรือสถาบันวิจัยทั้งภาครัฐหรือภาคเอกชน ที่ได้ผ่านการฝึกอบรมหรือกระบวนการเพิ่มพูนทักษะ (Upskill) หรือ ปรับทักษะ (Reskill) ให้มีทักษะ/สมรรถนะสูงขึ้น ตรงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมหรือภาคบริการ ในปัจจุบัน และนำทักษะนั้นกลับไปใช้ในการทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรมหรือภาคบริการ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ที่ได้ผ่านการพัฒนา/ยกระดับสมรรถนะ (Upskill/Reskill) และทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรม หรือภาคบริการ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจาก ผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566

จำนวน 647 คน

ปี 2567

จำนวน 2,013 คน

ที่มา: รายงานผลการดำเนินงานรอบ 1 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 แผนงาน P21 (S4) ยกระดับการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านการวิจัยและพัฒนา กำลังคนด้านวิทยาศาสตร์ รวมถึงนักวิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ที่มีทักษะสูงให้มีจำนวนมากขึ้น ของสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา กำลังคน และทุนด้านการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา การวิจัยและการสร้างนวัตกรรม (บพค.)

หมายเหตุ: ยกเลิก KR2 F13, KR3 F13, KR6 F13 และ KR7 F13 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

**พัฒนาและยกระดับสถาบันด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ให้ตอบโจทย์เป้าหมายของประเทศอย่างชัดเจน
และสามารถเทียบเคียงระดับนานาชาติ**

O1 P22: สถาบัน/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา
นวัตกรรม ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะ ชีตความสามารถ และมีศักยภาพในการสร้าง
หรือส่งเสริมการขับเคลื่อนนวัตกรรมที่ทำนาย ตอบโจทย์ภาคเศรษฐกิจและสังคม
โดยมีการจัดวางเป้าหมายและทิศทางการทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อยกระดับความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

KR1 P22

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนเทคโนโลยีฐานและเครื่องมือสำคัญที่ได้รับการพัฒนาให้กับสถาบัน/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจ
ด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม เพื่อให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับ
การดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับ (40 เทคโนโลยี/ระบบในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

1. เทคโนโลยีฐานและเครื่องมือสำคัญ ในที่นี้ หมายถึง เทคโนโลยีหลักที่ใช้เป็นฐานในกระบวนการผลิต
หรือให้บริการ รวมถึง อุปกรณ์และแพลตฟอร์มที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านการวิจัย การพัฒนา และ
การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น เครื่องมือวิเคราะห์ เครื่องมือขึ้นรูปชิ้นงาน ซอฟต์แวร์ และแพลตฟอร์ม
ดิจิทัลต่าง ๆ
2. สถาบัน/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม
ในที่นี้ หมายถึง สถาบันวิจัย/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย
และพัฒนา นวัตกรรม ทั้งในและนอกกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยไม่นับ
รวมสถาบันอุดมศึกษา

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเทคโนโลยีฐานและเครื่องมือสำคัญที่ได้รับการพัฒนาให้กับสถาบัน/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับการดำเนินงานตามภารกิจที่ได้รับ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ โดยที่ตัวชี้วัดนี้

1. จำเป็นต้องทำ “ระเบียน” (Record) ของเครื่องมือสำคัญในการดำเนินงานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนาวัตกรรม ภายในองค์กรของหน่วยงานต่าง ๆ
2. จำเป็นต้องนับจำนวนและบันทึกระเบียนของเทคโนโลยีฐาน ในความหมายของจำนวนสิทธิบัตร อนุสิทธิบัตร ความลับทางการค้า ภายในองค์กรของหน่วยงานต่าง ๆ
3. จำเป็นต้องพิสูจน์ทราบสถานะความเป็นเจ้าของเทคโนโลยี หากเป็นเทคโนโลยีที่เลียนแบบหรือละเมิดสิทธิ์ของทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่นก็ไม่สามารถนับได้
4. จำเป็นต้องประเมินความทันสมัยกับการดำเนินงานในปัจจุบันและอนาคต

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P22

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนสถาบัน/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ซึ่งได้รับการประเมินสมรรถนะโดยใช้ระบบ/กลไกที่พัฒนาขึ้นให้สามารถเปรียบเทียบ (Benchmark) ได้กับหน่วยงานในต่างประเทศที่มีพันธกิจใกล้เคียงกัน เพื่อใช้ในการกำหนดช่องว่างในการพัฒนา (3 สถาบันวิจัย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

สถาบัน/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ในที่นี้ หมายถึง สถาบันวิจัย/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ทั้งในและนอกกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยไม่นับรวมสถาบันอุดมศึกษา

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนสถาบัน/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ซึ่งได้รับการประเมินสมรรถนะโดยใช้ระบบ/กลไกที่พัฒนาขึ้นให้สามารถเปรียบเทียบ (Benchmark) ได้กับหน่วยงานในต่างประเทศที่มีพันธกิจใกล้เคียงกัน เพื่อใช้ในการกำหนดช่องว่างในการพัฒนา ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนสถาบัน/หน่วยงานภาครัฐที่มีพันธกิจด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรม ซึ่งได้รับการประเมินสมรรถนะโดยใช้ระบบ/กลไกที่พัฒนาขึ้นให้สามารถเปรียบเทียบ (Benchmark) ได้กับหน่วยงานในต่างประเทศที่มีพันธกิจใกล้เคียงกัน จำนวน 12 สถาบันตามผลการศึกษาของ สกสว. “โครงการขับเคลื่อนการยกระดับสถาบันด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้ตอบโจทย์เป้าหมายของประเทศ และสามารถเทียบเคียงระดับนานาชาติ” ประกอบด้วย

1. องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ
2. สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ
3. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ
4. อุทยานวิทยาศาสตร์ภูมิภาค
5. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
6. สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
7. สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ
8. สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ
9. สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
10. กรมวิทยาศาสตร์บริการ
11. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
12. สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ

ที่มา: เรียงชัย ต้นสุชาติ. 2565. โครงการขับเคลื่อนการยกระดับสถาบันด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีให้ตอบโจทย์เป้าหมายของประเทศ และสามารถเทียบเคียงระดับนานาชาติ

หมายเหตุ: ยกเลิก KR2 P22, KR3 P22, KR5 P22 และ KR6 P22 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

**พัฒนาการเป็นศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูง
ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และศูนย์กลางการเรียนรู้
ที่มีความร่วมมือด้านการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี
และนวัตกรรมของสถาบัน/ศูนย์วิจัยกับเครือข่ายระดับนานาชาติ
อย่างเข้มแข็งในวงกว้าง**

- O1 P23: สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม ที่มีผลงานวิจัย และ/หรือ เทคโนโลยี และ/หรือ นวัตกรรม และ/หรือ นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ร่วมกับเครือข่ายความร่วมมือระดับโลกหรือภูมิภาคในการสร้างผลผลิตและผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย
- O2 P23: ประเทศไทยมีการพัฒนาเป็นศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents) และศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจและคำนิยามที่กำหนด

KR1 P23

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

ประเทศไทยมีศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจและคำนิยามที่กำหนด (10 ศูนย์ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR1 P23 มีความหมายตรงกับ KR1 F14

คำอธิบายคำสำคัญ

Hub of Talents หมายถึง ศูนย์รวบรวมผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้านและสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศในประเด็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศที่ได้รับการยอมรับการเป็นศูนย์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ โดยมีผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน ที่มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจมีสำนักงานที่มีสถานที่ทำการหรือเป็นสำนักงานเสมือน (Virtual) และมีหน่วยบริหารจัดการภายในศูนย์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศร่วมมือกันสร้าง และพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม (Technology, Innovation, Social Innovation, Art and Cultural Solutions) อีกทั้งส่งเสริม สนับสนุน ผลักดันและสร้างความร่วมมือในการนำไปใช้ประโยชน์

คำอธิบายคำสำคัญ

คุณลักษณะ ของ Hub of Talents

1. เป็นศูนย์รวบรวมผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้านและ Multi-discipline ที่จำเป็น จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศในสาขาหรือประเด็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศ
2. ได้รับการยอมรับการเป็น Hub จากผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ
3. มีผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน ที่มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง มีสำนักงานที่มีสถานที่ทำการหรือสำนักงานเสมือน (Virtual) และมีหน่วยบริหารจัดการภายในศูนย์
4. ผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน หมายถึง ผู้ที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานในสาขานั้น ๆ (Peer Recognition) ว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง โดยยอมรับจากคุณวุฒิ ทักษะ ประสิทธิภาพ และผลงานประกอบกัน
5. มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง ระหว่างหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความเชี่ยวชาญ/มีผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย
 - 1) สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
 - 2) หน่วยงานภาครัฐ
 - 3) หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม
 - 4) หน่วยงานต่างประเทศ

ภารกิจของ Hub of Talents

1. การรวบรวม ดึงดูด และพัฒนาผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ
2. การส่งผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน ไปช่วยเหลือ สนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ
3. การสร้างและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรม (Technology, Innovation, Social innovation, Art and Cultural solutions) ในด้านที่เชี่ยวชาญ
4. การส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน และสร้างความร่วมมือในการนำสิ่งที่พัฒนา เทคโนโลยี/นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผล

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจและค่านิยมที่กำหนด ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566

จำนวน 0 ศูนย์

ปี 2567

จำนวน 2 ศูนย์

KR2 P23

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

ประเทศไทยมีศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจ และค่านิยมที่กำหนด (10 ศูนย์ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR2 P23 มีความหมายตรงกับ KR6 F14

คำอธิบายคำสำคัญ

Hub of Knowledge หมายถึง ศูนย์กลางการสร้าง รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านที่เป็น ช่องว่าง (Gaps) ของความรู้สำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเป็นแหล่งอ้างอิงองค์ความรู้เฉพาะด้าน ที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นและสามารถเผยแพร่สู่ระดับนานาชาติ โดยเป็นศูนย์กลางประสานเพื่อการสร้าง รวบรวม และเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านร่วมกันของผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับชุมชน พื้นที่ประเทศ นานาชาติ และสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) ที่จำเป็นจากภาคส่วนต่าง ๆ โดยได้รับการยอมรับการเป็นศูนย์จาก ผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ ซึ่งอาจมีสำนักงานที่มีสถานที่ทำการหรือสำนักงานเสมือน (Virtual) และมีหน่วยบริหารจัดการ ภายในศูนย์ โดยทำงานในรูปแบบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ (Expert Groups) เพื่อการส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน และสร้างความร่วมมือในการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับระดับนโยบาย หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและสร้างความตระหนักรู้ให้สังคม (Knowledge Solutions)

คุณลักษณะของ Hub of knowledge

1. เป็นศูนย์กลางการสร้าง รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านที่เป็นช่องว่าง (Gaps) ของความรู้สำคัญ ในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง
2. เป็นศูนย์อ้างอิงองค์ความรู้เฉพาะด้านที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นและสามารถเผยแพร่สู่ระดับนานาชาติ

คำอธิบายคำสำคัญ

3. เป็นศูนย์กลางประสานเพื่อการสร้าง รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านร่วมกันของผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับ ชุมชน พื้นที่ ประเทศ นานาชาติ และสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) ที่จำเป็นจากภาคส่วนต่าง ๆ
4. ได้รับการยอมรับการเป็น Hub จากผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ
5. มีสำนักงานที่มีสถานที่ทำการหรือสำนักงานเสมือน (virtual) และมีหน่วยบริหารจัดการภายในศูนย์
6. มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง ระหว่างหน่วยงานทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย
 - 1) สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
 - 2) หน่วยงานภาครัฐ
 - 3) หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม
 - 4) หน่วยงานต่างประเทศ

ภารกิจของ Hub of Knowledge

1. รวบรวม สังเคราะห์ สรุป และเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านที่ถูกต้องแม่นยำตามหลักวิชาการ (Established Knowledge) อย่างต่อเนื่อง ที่เป็นช่องว่าง (Gaps) ของความรู้ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีเอกลักษณ์ในศาสตร์ สาขา ประเด็น หรือบริบทที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือเป็นประเด็นปัญหาเร่งด่วนของประเทศไทยหรือภูมิภาค
2. การให้บริการองค์ความรู้และข้อมูลเพื่อการอ้างอิงและใช้ประโยชน์ขององค์ความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความรู้ให้สังคม
3. การประสานและสนับสนุนการทำงานร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ ในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับชุมชน พื้นที่ ประเทศ นานาชาติ และสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) ที่จำเป็นจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงการทำงานในรูปแบบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ (Expert Groups)
4. การส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน และสร้างความร่วมมือในการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับระดับนโยบาย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและสร้างความตระหนักรู้ให้สังคม (Knowledge Solutions)

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจและคำนิยามที่กำหนด ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 0 ศูนย์

ปี 2567 จำนวน 2 ศูนย์

KR3 P23

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนเครือข่ายความร่วมมือของสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคมที่เป็นสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติ ด้าน ววน. และมีโครงการร่วมกับเครือข่าย (180 เครือข่าย ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายคำสำคัญ

เครือข่ายความร่วมมือของสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม หมายถึง กลุ่มหรือองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานภาคเอกชน หรือหน่วยงานภาคประชาสังคม ที่มีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการดำเนินงานหรือกิจกรรมด้านวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม โดยมีการจัดโครงสร้างการบริหารจัดการหรือกลไกความร่วมมือที่ชัดเจน และมีการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

สมาชิกเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติ ด้าน ววน. ในที่นี้ หมายถึง การได้รับการยอมรับให้เป็นสมาชิกอย่างเป็นทางการของเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติที่มีมากกว่า 2 ประเทศขึ้นไป ซึ่งการเป็นสมาชิกต้องผ่านการรับรองจากองค์กรหรือคณะกรรมการของเครือข่ายในรูปแบบสมาชิกแบบเต็มรูปแบบ หรือสมาชิกแบบสมทบ หรือมีสถานะเทียบเท่า เพื่อดำเนินงาน/กิจกรรมด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมอย่างมีส่วนร่วมและเป็นรูปธรรม โดยมีเอกสารหรือหลักฐานยืนยันชัดเจน อาทิ บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) หนังสือรับรองสมาชิก สัญญาความร่วมมือ หรือรายชื่อที่ปรากฏในเว็บไซต์เครือข่าย เป็นต้น

มีโครงการร่วมกับเครือข่าย ในที่นี้ หมายถึง หน่วยงานที่เป็นสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือ ได้ดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่ายความร่วมมือ โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ แผนการดำเนินงาน และมีการแบ่งปันทรัพยากรหรือองค์ความรู้ร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโครงการอย่างเป็นรูปธรรม

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเครือข่ายความร่วมมือของสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม ที่ต้องเป็นสมาชิกเครือข่ายความร่วมมือระดับนานาชาติ และต้องมีโครงการร่วมกับหน่วยงานในสมาชิกเครือข่าย ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

- ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570
- ปี 2566 จำนวน 35 เครือข่าย
- ปี 2567 จำนวน 53 เครือข่าย

**แผนงานสำคัญตามจุดมุ่งเน้นของนโยบาย
(Flagship) : F14 (S4P23) พัฒนาการเป็นศูนย์กลางกำลังคน
ทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents)
และศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge)**

- O1 F14: ประเทศไทยมีศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents) โดยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย
1. สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
 2. หน่วยงานภาครัฐ
 3. หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม และ
 4. หน่วยงานต่างประเทศ โดยการรวบรวม ดึงดูด สร้างและพัฒนาผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน และสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ โดยมีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่องให้เกิดความร่วมมือเพื่อสร้างและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรม (Technology, Innovation, Social Innovation, Art and Cultural Solutions) ที่ตอบโจทย์ประเด็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศ อีกทั้งส่งเสริมสนับสนุน ผลักดันและสร้างความร่วมมือในการนำไปใช้ประโยชน์
- O2 F14: ประเทศไทยมีศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) โดยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย
1. สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
 2. หน่วยงานภาครัฐ
 3. หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม และ
 4. หน่วยงานต่างประเทศ ที่มุ่งเน้นการสร้าง รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านที่ถูกต้องแม่นยำตามหลักวิชาการ ให้บริการองค์ความรู้และข้อมูลเพื่อการอ้างอิงและใช้ประโยชน์ขององค์ความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน และสร้างความร่วมมือในการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผลโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับระดับนโยบาย โดยเฉพาะด้านที่เป็นช่องว่าง (Gaps) ของความรู้สำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง

นิยามของ Hub of Talents: Hub of Talents หมายถึง ศูนย์รวบรวมผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน และสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศในประเด็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศ ที่ได้รับการยอมรับการเป็นศูนย์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ โดยมีผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะ

ด้านที่มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจมีสำนักงานที่มีสถานที่ทำการหรือเป็นสำนักงานเสมือน (Virtual) และมีหน่วยบริหารจัดการภายในศูนย์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศร่วมมือกันสร้าง และพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม (Technology, Innovation, Social Innovation, Art and Cultural Solutions) อีกทั้งส่งเสริม สนับสนุน ผลักดันและสร้างความร่วมมือในการนำไปใช้ประโยชน์

คุณลักษณะ ของ Hub of Talents

1. เป็นศูนย์รวบรวมผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้านและ Multi-discipline ที่จำเป็น จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศในสาขาหรือประเด็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศ
2. ได้รับการยอมรับการเป็น Hub จากผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ
3. มีผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน ที่มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง
4. มีสำนักงานที่มีสถานที่ทำการหรือสำนักงานเสมือน (Virtual) และมีหน่วยบริหารจัดการภายในศูนย์
5. ผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน หมายถึง ผู้ที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานในสาขานั้น ๆ (Peer Recognition) ว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง โดยยอมรับจากคุณวุฒิ ทักษะ ประสบการณ์ และ ผลงานประกอบกัน
6. มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง ระหว่างหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความเชี่ยวชาญ/มีผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย
 1. สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
 2. หน่วยงานภาครัฐ
 3. หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม และ
 4. หน่วยงานต่างประเทศ

ภารกิจของ Hub of Talents

1. การรวบรวม ดึงดูด และพัฒนาผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ
2. การส่งผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน ไปช่วยเหลือ สนับสนุนหน่วยงานต่าง ๆ
3. การสร้างและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรม (Technology, Innovation, Social innovation, Art and Cultural solutions) ในด้านที่เชี่ยวชาญ
4. การส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน และสร้างความร่วมมือในการนำสิ่งที่พัฒนา เทคโนโลยี/นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผล

นิยามของ Hub of Knowledge: Hub of Knowledge หมายถึง ศูนย์กลางการสร้าง รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านที่เป็นช่องว่าง (Gaps) ของความรู้สำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเป็นแหล่งอ้างอิงองค์ความรู้เฉพาะด้านที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นและสามารถเผยแพร่สู่ระดับนานาชาติ โดยเป็นศูนย์กลางประสานเพื่อการสร้าง รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้ เฉพาะด้านร่วมกันของผู้รู้ และผู้เชี่ยวชาญในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับชุมชน พื้นที่ประเทศ นานาชาติ และสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) ที่จำเป็นจากภาคส่วนต่าง ๆ โดยได้รับการยอมรับ

การเป็นศูนย์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ ซึ่งอาจมีสำนักงานที่มีสถานที่ทำการหรือสำนักงานเสมือน (Virtual) และมีหน่วยบริหารจัดการภายในศูนย์ โดยทำงานในรูปแบบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ (Expert Groups) เพื่อการส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน และสร้างความร่วมมือในการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผลโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับระดับนโยบาย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและสร้างความตระหนักรู้ให้สังคม (Knowledge Solutions)

คุณลักษณะของ Hub of knowledge

1. เป็นศูนย์กลางการสร้าง รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านที่เป็นช่องว่าง (Gaps) ของความรู้สำคัญ ในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง
2. เป็นศูนย์อ้างอิงองค์ความรู้เฉพาะด้านที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นและสามารถเผยแพร่สู่ระดับนานาชาติ
3. เป็นศูนย์กลางประสานเพื่อการสร้าง รวบรวมและเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านร่วมกันของผู้รู้ และผู้เชี่ยวชาญ ในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับ ชุมชน พื้นที่ ประเทศ นานาชาติ และสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) ที่จำเป็น จากภาคส่วนต่าง ๆ
4. ได้รับการยอมรับการเป็น Hub จากผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ
5. มีสำนักงานที่มีสถานที่ทำการหรือสำนักงานเสมือน (virtual) และมีหน่วยบริหารจัดการภายในศูนย์
6. มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง ระหว่างหน่วยงานทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย
 1. สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
 2. หน่วยงานภาครัฐ
 3. หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม และ
 4. หน่วยงานต่างประเทศ

ภารกิจของ Hub of knowledge

1. รวบรวม สังเคราะห์ สรุป และเผยแพร่องค์ความรู้เฉพาะด้านที่ถูกต้องแม่นยำตามหลักวิชาการ (Established Knowledge) อย่างต่อเนื่อง ที่เป็นช่องว่าง (Gaps) ของความรู้ที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีเอกลักษณ์ ในศาสตร์ สาขา ประเด็น หรือบริบทที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือเป็นประเด็น ปัญหาเร่งด่วนของประเทศไทยหรือภูมิภาค
2. การให้บริการองค์ความรู้และข้อมูลเพื่อการอ้างอิงและใช้ประโยชน์ขององค์ความรู้ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างความรู้ให้สังคม
3. การประสานและสนับสนุนการทำงานร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ ในระดับต่าง ๆ ทั้งระดับ ชุมชน พื้นที่ ประเทศ นานาชาติ และสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) ที่จำเป็นจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงการทำงาน ในรูปแบบของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ (Expert Groups) การส่งเสริม สนับสนุน ผลักดัน และสร้างความร่วมมือในการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ให้เกิดผลโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับระดับนโยบาย หน่วยงาน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและสร้างความตระหนักรู้ให้สังคม (Knowledge Solutions)

KR1 F14

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจและค่านิยมที่กำหนด โดยมีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่องซึ่งตอบโจทย์ประเด็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศ ระหว่างหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความเชี่ยวชาญ/มีผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย 1. สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา 2. หน่วยงานภาครัฐ 3. หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม และ 4. หน่วยงานต่างประเทศ รวมกันอย่างน้อย 20 หน่วยงานต่อศูนย์ (10 ศูนย์ ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR1 P23 มีความหมายตรงกับ KR1 F14

คำอธิบายคำสำคัญ

คำอธิบายคำสำคัญพิจารณาจากค่านิยมและคำอธิบายข้างต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจและค่านิยมที่กำหนด ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS โดยที่ Hub of Talents นั้น จะต้องมีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่องระหว่างหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความเชี่ยวชาญ/มีผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย

1. สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบัน
2. หน่วยงานภาครัฐ
3. หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม
4. หน่วยงานต่างประเทศ

ซึ่งต้องมีเอกสารแสดงความร่วมมืออย่างเป็นทางการ เช่น บันทึกความเข้าใจ (MoU) สัญญาความร่วมมือ หนังสือแสดงเจตจำนง ข้อตกลงการสนับสนุน หนังสือแต่งตั้งหรือข้อตกลงยอมรับ สัญญาโครงการวิจัย หรือหลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงถึงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับว่ามีความเชี่ยวชาญ/มีผู้เชี่ยวชาญ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 0 ศูนย์

ปี 2567 จำนวน 2 ศูนย์

KR2 F14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้านและสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคนไทยและต่างชาติ ที่มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานด้าน ววน. กับศูนย์ฯ อย่างต่อเนื่อง (1,000 คน รวมจากทุกศูนย์ฯ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

ผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง หมายถึง บุคลากรที่มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ในระดับสูง และเป็นที่ยอมรับจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ องค์กรวิชาชีพ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ว่าเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในระดับสูง สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อสร้างสรรค์ พัฒนา และแก้ไขปัญหาที่มีความซับซ้อนหรือท้าทายในระดับประเทศหรือนานาชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะเชิงลึกในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือประเด็นเฉพาะด้าน โดยผ่านการศึกษา ฝึกฝน หรือประสบการณ์อย่างต่อเนื่องจนได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในสาขานั้น สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การแก้ปัญหาที่ซับซ้อน หรือการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้เชี่ยวชาญสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) หมายถึง บุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะ ในมากกว่าหนึ่งสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกัน และสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะเหล่านี้ร่วมกันได้อย่างบูรณาการ เพื่อแก้ปัญหา พัฒนาองค์ความรู้ หรือสร้างนวัตกรรมที่ซับซ้อนได้

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้านและสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) จากภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นคนไทยและต่างชาติ ที่มีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานด้าน ววน. กับศูนย์ฯ อย่างต่อเนื่องในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS ซึ่งต้องแสดงรายชื่อผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้านและสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) พร้อมเอกสารที่ระบุถึงการร่วมดำเนินงานกับศูนย์ฯ อย่างเป็นทางการ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 0 คน

ปี 2567 จำนวน 100 คน

KR3 F14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาโดยศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents) ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้านและสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) จากภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อเสริมความเข้มแข็งของศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงฯ (Hub of Talents) (100 คน รวมจากทุกศูนย์ฯ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

บุคลากรที่ได้รับการพัฒนา หมายถึง บุคลากรจากสถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา หรือหน่วยงานภาครัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม หรือหน่วยงานต่างประเทศ ที่ได้เข้าร่วมการดำเนินงานของโครงการของศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูง (Hub of Talents) และมีเอกสารหลักฐานที่แสดงว่า ได้รับการเสริมสร้างหรือยกระดับความรู้ ความสามารถ และทักษะเฉพาะด้าน จนสามารถปฏิบัติงานวิจัย พัฒนา หรือนวัตกรรมได้ในระดับผู้เชี่ยวชาญทักษะสูงเฉพาะด้าน หรือสหสาขาวิชาชีพ (Multi-discipline) ที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานในสาขานั้น ๆ (Peer Recognition) เป็นผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาโดยศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูง (Hub of Talents) ที่มีคุณลักษณะตรงตามคำนิยามที่กำหนด ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS ซึ่งต้องมีเอกสารอย่างเป็นทางการ ที่แสดงว่าบุคลากรได้ผ่านการพัฒนาให้เป็นผู้เชี่ยวชาญทักษะสูง โดยศูนย์ฯ ได้แก่ ประกาศนียบัตร หรือเอกสารหรือหลักฐานที่ผ่านการอบรม หรือเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 0 คน

ปี 2567 จำนวน 0 คน

KR4 F14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนเทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรมที่พัฒนาโดยศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงฯ (Hub of Talents) และแสดงได้ว่าถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิต หรือการบริการ หรือในการพัฒนา/แก้ไขปัญหาในสังคม/พื้นที่/ชุมชน (20 เทคโนโลยี/นวัตกรรม รวมจากทุกศูนย์ฯ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

เทคโนโลยีนวัตกรรม หมายถึง เทคโนโลยีที่เกิดจากการพัฒนา ปรับปรุง หรือประยุกต์ใช้องค์ความรู้ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรม หรือการวิจัยและพัฒนา จนได้ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ บริการ หรือระบบใหม่ ที่มีความแตกต่างจากเดิม อย่างมีนัยสำคัญ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ สังคม หรือสิ่งแวดล้อมได้อย่างเป็นรูปธรรม

นวัตกรรมสังคม หมายถึง แนวคิด กระบวนการ วิธีการจัดการ บริการ ผลิตภัณฑ์ หรือรูปแบบความร่วมมือใหม่ ๆ ที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อตอบโจทย์ความต้องการทางสังคม แก้ไขปัญหาสังคม หรือสร้างคุณค่าและผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมในมิติที่สำคัญ เช่น ความเป็นอยู่ที่ดี ความเท่าเทียม ความยั่งยืน และการมีส่วนร่วมของประชาชน

นวัตกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง การสร้างสรรค์หรือประยุกต์ใช้แนวคิด เทคโนโลยี กระบวนการ หรือรูปแบบการนำเสนอใหม่ ๆ ในสาขาศิลปะและวัฒนธรรม เพื่อพัฒนา สืบสาน ถ่ายทอด หรือสร้างคุณค่าใหม่ ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการอนุรักษ์ โดยมุ่งให้เกิดการเข้าถึง การมีส่วนร่วม และการสืบทอดอย่างยั่งยืน

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนเทคโนโลยี นวัตกรรม นวัตกรรมสังคม รวมถึงนวัตกรรมด้านศิลปะ และวัฒนธรรมที่พัฒนาโดยศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงฯ (Hub of Talents) และแสดงได้ว่าถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิต หรือการบริการ หรือในการพัฒนา/แก้ไขปัญหาในสังคม/พื้นที่/ชุมชนในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS ซึ่งต้องมีเอกสารที่แสดงว่าถูกนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิต หรือการบริการ หรือในการพัฒนา/แก้ไขปัญหาในสังคม/พื้นที่/ชุมชน ได้แก่ ข้อตกลงทางกฎหมาย จดหมายยืนยันจากผู้ใช้งาน หลักฐานการส่งมอบหรือถ่ายทอดเทคโนโลยี สิ่งเผยแพร่ที่ตรวจสอบได้ หรือเอกสารอื่นๆ ที่แสดงการใช้ประโยชน์จริง

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 0 เทคโนโลยี/นวัตกรรม

ปี 2567 จำนวน 0 เทคโนโลยี/นวัตกรรม

KR5 F14**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูงที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน (Hub of Talents) ที่มีหน่วยงานในต่างประเทศให้การสนับสนุนงบประมาณ (In-cash หรือ In-kind ที่สามารถแสดงเป็นค่าเงิน) โดยมีข้อตกลงความร่วมมือเป็นทางการอย่างน้อย 1 หน่วยงาน (5 ศูนย์ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนศูนย์กลางกำลังคนทักษะสูง (Hub of Talents) ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ที่มีหน่วยงานในต่างประเทศให้การสนับสนุนงบประมาณ (In-cash หรือ In-kind ที่สามารถแสดงเป็นค่าเงิน) โดยมีข้อตกลงความร่วมมือเป็นทางการ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS ซึ่งเอกสารที่แสดงถึงการสนับสนุนงบประมาณ (In-cash หรือ In-kind ที่สามารถแสดงเป็นค่าเงิน) อย่างเป็นทางการ ได้แก่ ข้อตกลงความร่วมมือ เอกสารยืนยันการสนับสนุนงบประมาณ จดหมายยืนยันจากหน่วยงานต่างประเทศ สัญญารับทุน หรือเอกสารอื่น ๆ ที่แสดงการสนับสนุนงบประมาณ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 0 ศูนย์

ปี 2567 จำนวน 0 ศูนย์

KR6 F14**รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย**

จำนวนศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจและคำนิยามที่กำหนด โดยมีข้อตกลงอย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง ในด้านองค์ความรู้ที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือเป็นประเด็นปัญหาทางหรือภูมิภาคแห่งของประเทศหรือภูมิภาค ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างหน่วยงานทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย 1. สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา 2. หน่วยงานภาครัฐ 3. หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม และ 4. หน่วยงานต่างประเทศ รวมกันอย่างน้อย 20 หน่วยงานต่อศูนย์ (10 ศูนย์ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ KR2 P23 มีความหมายตรงกับ KR6 F14

คำอธิบายคำสำคัญ

คำอธิบายคำสำคัญพิจารณาจากคำนิยามและคำอธิบายข้างต้น

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่มีคุณลักษณะและการดำเนินงานตรงตามภารกิจ และคำนิยามที่กำหนดฯ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS โดยที่ Hub of Knowledge นั้น จะต้องมีการเชื่อมต่ออย่างเป็นทางการในการร่วมดำเนินงานของศูนย์อย่างต่อเนื่อง ในด้านองค์ความรู้ที่ประเทศไทยมีความโดดเด่นในระดับภูมิภาคอาเซียนหรือเป็นประเด็นปัญหาทางเร่งด่วนของประเทศหรือภูมิภาค ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างหน่วยงาน ทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย

1. สถาบัน/ศูนย์วิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
2. หน่วยงานภาครัฐ
3. หน่วยงานภาคเอกชนหรือภาคประชาสังคม และ
4. หน่วยงานต่างประเทศ

ซึ่งต้องมีเอกสารแสดงความร่วมมืออย่างเป็นทางการ เช่น บันทึกความเข้าใจ (MoU) สัญญาความร่วมมือ หนังสือแสดงเจตจำนง ข้อตกลงการสนับสนุน หนังสือแต่งตั้งหรือข้อตกลงยอมรับ สัญญาโครงการวิจัย หรือหลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงถึงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับการเป็นศูนย์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในสาขานั้น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 0 ศูนย์

ปี 2567 จำนวน 2 ศูนย์

KR7 F14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนองค์ความรู้หรือผลงานอื่นที่เกิดจากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่ได้รับการเผยแพร่และแสดงได้ว่าถูกนำไปใช้ประโยชน์เป็นข้อมูลอ้างอิงในเอกสารนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนระดับประเทศหรือแผนระดับจังหวัด (10 ผลงานหรือองค์ความรู้ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

นโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนระดับประเทศหรือแผนระดับจังหวัด หมายถึง เอกสารหรือกรอบการดำเนินงานที่กำหนดทิศทาง เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาของประเทศหรือจังหวัด ซึ่งได้รับการรับรองหรือประกาศใช้อย่างเป็นทางการโดยหน่วยงานของรัฐ ทั้งในรูปแบบนโยบาย ยุทธศาสตร์ หรือแผนปฏิบัติการ/แผนพัฒนา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการ ดำเนินโครงการ และจัดสรรทรัพยากรในระดับประเทศหรือระดับจังหวัด โดยในที่นี้ให้หมายรวมถึงในระดับท้องถิ่นด้วย

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนองค์ความรู้หรือผลงานอื่นที่เกิดจากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่ได้รับการเผยแพร่และแสดงได้ว่าถูกนำไปใช้ประโยชน์เป็นข้อมูลอ้างอิงในเอกสารนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนระดับประเทศ แผนระดับจังหวัด หรือแผนระดับท้องถิ่นซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS ซึ่งต้องมีเอกสารที่แสดงว่าถูกนำไปใช้ประโยชน์เป็นข้อมูลอ้างอิง ได้แก่ เอกสารนโยบายหรือแผนที่มีการอ้างอิงผลงานโดยตรง หนังสือรับรองหรือจดหมายยืนยันจากหน่วยงานเจ้าของนโยบายหรือแผนที่ระบุการนำผลงานไปใช้ รายงานผลการดำเนินงานหรือการประชุมเชิงนโยบาย หรือเอกสารอื่น ๆ ที่แสดงถึงการนำประโยชน์อย่างชัดเจน

ข้อมูลฐาน

- ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570
- ปี 2566 จำนวน 0 ผลงาน/องค์ความรู้
- ปี 2567 จำนวน 1 ผลงาน/องค์ความรู้

KR8 F14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ร้อยละของศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับภาคการผลิตหรือบริการทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีภาคเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณ (In-cash หรือ In-kind ที่สามารถแสดงเป็นค่าเงิน) โดยมีข้อตกลงความร่วมมือเป็นทางการอย่างน้อย 1 หน่วยงาน (ร้อยละ 100 ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

ภาคการผลิต หมายถึง กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปวัตถุดิบหรือปัจจัยการผลิตให้เป็นสินค้าและผลิตภัณฑ์ทั้งในระดับการผลิตขั้นต้นและการผลิตเชิงอุตสาหกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม การจ้างงาน และรายได้แก่ระบบเศรษฐกิจของประเทศ

ภาคบริการทางเศรษฐกิจ หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ โดยมุ่งสร้างมูลค่าเพิ่มผ่านการบริการแก่บุคคล ชุมชน หรือธุรกิจ ครอบคลุมการบริการด้านการเงิน บริการด้านการค้า บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ บริการด้านการท่องเที่ยวและบริการธุรกิจ บริการด้านการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือบริการด้านอื่น ๆ ที่สนับสนุนการเติบโตและความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับภาคการผลิตหรือบริการทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีภาคเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณ (In-cash หรือ In-kind ที่สามารถแสดงเป็นค่าเงิน) โดยมีข้อตกลงความร่วมมือเป็นทางการ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS ซึ่งเอกสารที่แสดงถึงการสนับสนุนงบประมาณ (In-cash หรือ In-kind ที่สามารถแสดงเป็นค่าเงิน) อย่างเป็นทางการ ได้แก่ ข้อตกลงความร่วมมือ เอกสารยืนยันการสนับสนุนงบประมาณ จดหมายยืนยันจากภาคเอกชน สัญญารับทุน หรือเอกสารอื่น ๆ ที่แสดงการสนับสนุนงบประมาณ แล้วคำนวณเป็นร้อยละโดยนับจำนวนศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับภาคการผลิตหรือบริการทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีภาคเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณ (In-cash หรือ In-kind ที่สามารถแสดงเป็นค่าเงิน)หารจำนวนศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับภาคการผลิตหรือบริการทางเศรษฐกิจทั้งหมด

ข้อมูลฐาน

- ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570
- ปี 2566 ร้อยละ 0
- ปี 2567 ร้อยละ 0

KR9 F14

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ร้อยละของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้รับรู้องค์ความรู้ หลักและข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาจากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) (ร้อยละ 100 ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ ร้อยละ 80 ของประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ในปี 2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมายถึง หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา องค์กรวิชาชีพ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีบทบาท หน้าที่ หรือภารกิจเกี่ยวข้องโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการนำองค์ความรู้และ ข้อเสนอแนะจากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา หรือแก้ไขปัญหา ในมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือชุมชน โดยศูนย์ฯ เป็นผู้กำหนดหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องมีคณะกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิให้การรับรองความครบถ้วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย หมายถึง กลุ่มบุคคลหรือชุมชนที่ได้รับการระบุอย่างชัดเจนว่ามีความเกี่ยวข้อง โดยตรงกับองค์ความรู้หรือข้อเสนอแนะจากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) และเป็นผู้ที่ควรได้รับประโยชน์ จากการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ ทั้งในด้านการพัฒนา การแก้ไขปัญหา หรือการยกระดับคุณภาพชีวิต โดยศูนย์ฯ เป็นผู้กำหนดประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งต้องมีคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิให้การรับรองความครบถ้วนของ ประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

วิธีการคำนวณและวัดผล

1. นับจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับรู้องค์ความรู้ หลักและข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา จากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS แล้วคำนวณเป็นร้อยละโดยนับจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับองค์ความรู้ในการพัฒนาหรือ แก้ไขปัญหาจากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge)หารจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
2. นับจำนวนประชาชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้รับรู้องค์ความรู้ หลักและข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหา จากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS แล้วคำนวณเป็นร้อยละโดยนับจำนวนประชาชนที่ได้รับรู้องค์ความรู้ หลักและข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาจากศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) หารจำนวนประชาชน กลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 ร้อยละ 0

ปี 2567 ร้อยละ 0

KR10 F14

รายละเอียดตัวชี้วัดและคำเป้าหมาย

จำนวนศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่แสดงความน่าเชื่อถือได้ทางด้านวิชาการขององค์ความรู้ โดยมีผลงานตีพิมพ์ในระดับนานาชาติในฐานข้อมูลการตีพิมพ์ระดับนานาชาติ Scopus หรือ ISI ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้จากการประมวลและสังเคราะห์ผลงานวิจัยหรือหลักฐาน และเอกสารทบทวนวรรณกรรม (Review Paper) ของศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ที่ได้รับการตีพิมพ์ (10 ศูนย์ในช่วงปี 2566-2570)

หมายเหตุ ปรับปรุง KR 10 F14 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569-2570

คำอธิบายสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนศูนย์กลางการเรียนรู้ ที่แสดงความน่าเชื่อถือได้ทางด้านวิชาการขององค์ความรู้ โดยมีผลงานตีพิมพ์ระดับนานาชาติ Scopus หรือ ISI ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้จากการประมวลและสังเคราะห์ผลงานวิจัยหรือหลักฐาน และเอกสารทบทวนวรรณกรรม (Review Paper) ของศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ในช่วงปี 2566-2570 ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการที่ได้รับงบประมาณจากกองทุน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

ปี 2566 จำนวน 0 ศูนย์

ปี 2567 จำนวน 0 ศูนย์

แผนงาน P24

แก้ังปัญหาและตอบสนองภาวะวิกฤติเร่งด่วนของประเทศ

แก้ไขปัญหาและตอบสนองภาวะวิกฤติเร่งด่วน ของประเทศ

O1 P24: มุ่งให้ความสำคัญกับการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง และการแก้ปัญหาวิกฤติของประเทศที่เป็นปัญหาเร่งด่วนทำให้ประเทศไทยมีความสามารถในการจัดการและฟื้นตัวอย่างมีประสิทธิภาพ (Resilience) มีศักยภาพในการพึ่งตนเอง ด้านความรู้กำลังคนและโครงสร้างพื้นฐานด้าน ววน. เพื่อสนับสนุนการจัดการภาวะวิกฤติ เร่งด่วนและการฟื้นตัวหลังภาวะวิกฤติ

ภาวะวิกฤติเร่งด่วน หมายถึง สถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้นเฉียบพลันและมีผลกระทบสำคัญต่อประเทศ ซึ่งต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาและตอบสนองอย่างเร่งด่วนภายในเวลาที่จำกัด โดยมีแนวทางแก้ไขที่ชัดเจน สามารถทำได้จริง และนำไปสู่ทั้งการบรรเทาผลกระทบเฉพาะหน้า การแก้ไขปัญหาหารากเหง้า และการยกระดับการพัฒนาาระบบหรือพื้นที่ ให้ยั่งยืนยิ่งขึ้น

KR1 P24

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนฐานข้อมูลและศูนย์ข้อมูลที่จำเป็นเพื่อการจัดการในระดับประเทศและระดับพื้นที่ (10 ชั้น/ศูนย์ข้อมูล ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

- ฐานข้อมูล ในที่นี้ หมายถึง ระบบที่จัดเก็บและจัดระเบียบข้อมูลอย่างเป็นโครงสร้าง สามารถค้นหา อัปเดต และนำไปใช้ได้จริง ฐานข้อมูลเหล่านี้ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนการจัดการวิกฤติทั้งในระดับ ประเทศและระดับพื้นที่ โดยครอบคลุมตั้งแต่การเตรียมพร้อม การเฝ้าระวังและตอบสนอง การบรรเทา ผลกระทบ ไปจนถึงการฟื้นฟูหลังวิกฤติ
- ศูนย์ข้อมูล ในที่นี้ หมายถึง ศูนย์กลางที่รวบรวม จัดเก็บ และเชื่อมโยงฐานข้อมูลจากหลายหน่วยงาน เพื่อให้ ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกันได้ ศูนย์ข้อมูลถูกสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนการจัดการ การเปลี่ยนแปลงและภาวะวิกฤติเร่งด่วนของประเทศ ทั้งในระดับประเทศและพื้นที่ โดยครอบคลุมตั้งแต่ การเตรียมพร้อม การเฝ้าระวังและตอบสนอง การบรรเทาผลกระทบ ไปจนถึงการฟื้นฟูหลังวิกฤติ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนฐานข้อมูลและศูนย์ข้อมูลที่ถูกพัฒนา/จัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนในการจัดการภาวะวิกฤติทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐานโดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR2 P24

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนชุดความรู้สาธารณะ นวัตกรรมและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เป็นผลงานจาก ววน. เกี่ยวกับปัญหาและการจัดการเมื่อประสบภัยพิบัติและภาวะวิกฤติเร่งด่วนอย่างเป็นระบบ (50 ชิ้น ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

ชุดความรู้สาธารณะ นวัตกรรม และข้อเสนอเชิงนโยบาย ในที่นี้ หมายถึง ผลงานที่เกิดจากการดำเนินการด้านวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งได้รับการพัฒนา และ/หรือ ส่งเคราะห์ให้อยู่ในรูปแบบที่นำไปใช้ได้จริง โดยครอบคลุม 3 ประเภทหลัก ได้แก่

- (1) องค์ความรู้หรือคู่มือสาธารณะที่ประชาชนและหน่วยงานเข้าถึงได้
- (2) นวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่ใช้ประโยชน์เชิงปฏิบัติได้จริง
- (3) ข้อเสนอเชิงนโยบายที่มีหลักฐานทางวิชาการรองรับ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการภัยพิบัติและภาวะวิกฤติเร่งด่วนของประเทศ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนชุดความรู้สาธารณะ นวัตกรรม และข้อเสนอเชิงนโยบาย โดยผลงานเหล่านี้ต้องได้รับการสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และถูกเผยแพร่ต่อสาธารณะหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งในระดับประชาชน หน่วยปฏิบัติการ และเชิงนโยบาย เช่น คู่มือการจัดการภัยพิบัติ แพลตฟอร์มความรู้ เครื่องมือหรือนวัตกรรมที่ใช้ในพื้นที่จริง ตลอดจนข้อเสนอเชิงนโยบายที่มีหลักฐานเชิงประจักษ์รองรับและถูกนำเสนอต่อผู้กำหนดนโยบาย ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565 ไม่มีข้อมูลฐานโดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P24

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ร้อยละของนวัตกรรมและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เป็นผลงานจาก ววน. เพื่อการจัดการภัยพิบัติและภาวะวิกฤติเร่งด่วน ที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ (ร้อยละ 80 ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

ร้อยละของนวัตกรรมและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ในที่นี้ หมายถึง สัดส่วนผลงานที่เกิดจากโครงการวิจัยและนวัตกรรมด้าน ววน. เพื่อการจัดการภัยพิบัติและภาวะวิกฤติเร่งด่วน ที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์จริง ทั้งในเชิงปฏิบัติการและเชิงนโยบาย

วิธีการคำนวณและวัดผล

คำนวณร้อยละของนวัตกรรมและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เป็นผลงานจาก ววน. เพื่อการจัดการภัยพิบัติและภาวะวิกฤติเร่งด่วน ที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ต่อจำนวนนวัตกรรมและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เป็นผลจากโครงการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อการจัดการภัยพิบัติและภาวะวิกฤติเร่งด่วน ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ดังนี้

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐานโดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P24

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนข้อมูลและชุดความรู้เพื่อการลงทุนในการพัฒนากำลังคนและโครงสร้างพื้นฐานด้าน ววน. ที่เกี่ยวข้องกับ การรับมือภาวะวิกฤติเร่งด่วนเพื่อให้ประเทศปรับตัวได้ มีความมั่นคงในทุกมิติ (10 ชั้น ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

ข้อมูล ในที่นี้ หมายถึง ฐานข้อมูล รายงาน หรือหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและ โครงสร้างพื้นฐานด้าน ววน. โดยเน้นข้อมูลที่สำคัญต่อการเตรียมพร้อม การตอบสนอง และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤติ เร่งด่วนของประเทศ

ชุดความรู้ ในที่นี้ หมายถึง การสังเคราะห์องค์ความรู้จากงานวิจัยและนวัตกรรม ที่สามารถนำไปใช้กำหนด ทิศทางการลงทุนหรือพัฒนานโยบายด้านกำลังคนและโครงสร้างพื้นฐาน โดยมุ่งสนับสนุนการรับมือและจัดการภาวะ วิกฤติเร่งด่วนของประเทศ

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนข้อมูลและชุดความรู้ที่ถูกจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการลงทุนพัฒนากำลังคนและโครงสร้าง พื้นฐานด้าน ววน. ที่เกี่ยวข้องกับการรับมือภาวะวิกฤติเร่งด่วนของประเทศ โดยข้อมูลและชุดความรู้เหล่านี้ต้องได้รับ การสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ทั้งในเชิงนโยบายหรือการวางแผนเชิงกลยุทธ์ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของประเทศในทุกมิติ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานของ PMU ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐานโดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของ PMU ในช่วงปี 2566-2570

แผนงาน P25

พัฒนาความเข้มแข็งและประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์ วิจัย
และนวัตกรรม และขับเคลื่อนการดำเนินงานของแผนด้าน ววน. พ.ศ. 2566-2570

**พัฒนาความเข้มแข็งและประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการ
ด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และขับเคลื่อน
การดำเนินงานของแผนด้าน ววน. พ.ศ. 2566-2570**

O1 P25: ยกระดับการพัฒนาความเข้มแข็งและประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการด้านวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม และขับเคลื่อนการดำเนินงานของแผนด้าน ววน. พ.ศ. 2566-2570
ให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

KR1 P25

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนระบบจัดสรรและบริหารงบประมาณด้าน ววน. แบบบูรณาการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ผ่านกองทุนส่งเสริม
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมในรูปแบบการสนับสนุนงบประมาณที่เหมาะสม เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ
ตามหลักธรรมาภิบาล ปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์มีต้นทุนหรือการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม มีความคุ้มค่า
(1 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนระบบจัดสรรและบริหารงบประมาณด้าน ววน. แบบบูรณาการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ผ่านกองทุนส่งเสริม
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมในรูปแบบการสนับสนุนงบประมาณที่เหมาะสม เกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพ
ตามหลักธรรมาภิบาล ปฏิบัติงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์มีต้นทุนหรือการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม มีความคุ้มค่า
ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานในระบบ NRIS
และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

จำนวนระบบจัดสรรและบริหารงบประมาณด้าน ววน.แบบบูรณาการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ผ่านกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 1 ระบบ (ที่มา: ข้อมูลจาก สกสว.)

KR2 P25

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนระบบและกลไกในการพัฒนาความเข้มแข็งของระบบนิเวศ ววน. และการส่งเสริมและการขยายผลการนำงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย (2 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนระบบและกลไกในการพัฒนาความเข้มแข็งของระบบนิเวศ ววน. และการส่งเสริมและการขยายผลการนำงานวิจัยและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในช่วงปี 2566-2570

KR3 P25

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนระบบติดตามประเมินผลการลงทุนด้าน ววน. ที่วัดได้ทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความคุ้มค่าในการลงทุน (1 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนระบบติดตามประเมินผลการลงทุนด้าน ววน. ที่วัดได้ทั้งประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความคุ้มค่าในการลงทุน ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงานในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในช่วงปี 2566-2570

KR4 P25

รายละเอียดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

จำนวนระบบบริหารจัดการข้อมูลและระบบสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารจัดการและนำไปสู่ฐานข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ (1 ระบบ ในช่วงปี 2566-2570)

คำอธิบายคำสำคัญ

-

วิธีการคำนวณและวัดผล

นับจำนวนระบบบริหารจัดการข้อมูลและระบบสารสนเทศที่ใช้ในการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นผลโดยตรงที่เกิดจากโครงการด้าน ววน. ในช่วงปี 2566-2570 โดยใช้ข้อมูลจากผลการรายงาน ในระบบ NRIS และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

ข้อมูลฐาน

ปี 2565

ไม่มีข้อมูลฐาน โดยจะเริ่มจัดเก็บข้อมูลจากการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในช่วงปี 2566-2570

www.tsri.or.th

02-278-8200

สกสว.

TSRI

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ชั้น 14 อาคาร เอส เอ็ม ทาวเวอร์ 979/17-21 ถนนพหลโยธิน
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร 10400

☎ 02 278 8200 ✉ webmaster@tsri.or.th, tsri@saraban.mail.go.th